

מעין הארץ

גליון א'

דאס
הארץ
בענקט
צום
קוואל

ומעיין
מבית
ה' יצא

וזה הלב הנ"ל עומד כנגד המעין הנ"ל, ובוסס ומשתוקק תמיד מאד לבוא אל אותו המעין, בהשתוקקות גדול מאד מאד. וצועק מאד לבוא אל אותו המעין... מחמת שהוא משתוקק והצה לילך ולהתקרב אל המעין... וצועק נא מזהאלד...

55 גדולי אנ"ש אודות
חשיבות ביהמ"ד

32 הלב מתקרב למעיין
מסע ההתקרבות של אחד החברים

24 שעות בין כותלי
בית המדרש

מראותים למען הרהבת הבית הקדוש והנורא

צבר הנועץ

קין המען

שתי הקומות העליונות יישמשו בימים הנוראים וביומי דפגרא גם כעזרת נשים, כשלשם כך יותקנו מסילות מיוחדות שיכנסו בתוכם חלונות מרהיבים וכהים שדרכם יוכלו הנשים לראות את המתרחש תוך היכל הבית המדרש, דבר זה יחסוך מקופת בית המדרש עלויות עצומות של בניית גלריה ופירוקה בכל שנה, כפי הנהוג זה יותר מעשרים שנה.

בנוסף לכך, במהלך ימי החול יישמשו שתי הקומות האלו לכוללים והיכלי תורה/חברות ושיעורים הנדרשים כיום ביותר, במיוחד לאור העובדה שהבנין פעיל במשך כל היממה (כפי שתקראו בפנים החוברת), ולשם כך יותקן עפ"י התוכנית, אפשרות לסגירה הרמטית וניתוק קומות אלו ממפלס בית המדרש.

כלל מידות השטח שנוספו לבית מדרשינו, כמעט מכפיל את גודל בית מדרשינו, (כשבכל קומה נוסף כ 90 מ"ר).

נוסף לכך אנו עומדים לבנות בס"ד קאווע שטיבל מיוחד בלובי הכניסה בגודל מכובד [אפשר כבר כעת לראות ולהתרשם מהשטח והחדר קפה הארעי] שיתן מענה גם לשעות העומס ויומי דפגרא, להשקות גרום של ת"ח ולהחיות את אנ"ש למען ויכלו להמשיך בלימודם ותורתם ללא שום הפרעה.

כמו כן נוסף בס"ד מדרגות משני עברי בית המדרש, רחבים ונוחים, דבר שיוסיף הרבה לבטיחות המתפללים, כשלכיוון מעלה רח' סלנו במקום שקיים מדרגות כהיום, אנו רוצים מאד להתחיל את העבודה ממש בקרוב. כאשר מצד החזית במאה שערים, ייבנה בהמשך, ושם מתוכנן גם מעלית לנכים ומבוגרים שיותאם לצרכי המקום.

בתוכנית להוסיף שירותים נוספים בשלושת הקומות בפניה מערבית צפונית אשר יישמשו את האלפים הפוקדים את שערי בית מדרשינו בפרט ביומי דפגרא.

קעת נותר רק להשלים את המלאכה, כשרוב בניית השלד כבר הושלם ונשאר לסיים את המלאכה הכבירה בבניית האבן ירושלמי והקיר החיצוני ברוב פאר והדר, שלולא זה לא שייך לפרוץ את קיר המערבי ולחברו לביהמ"ד ושאר כל עבודות הפנים כרצפות, חיפוי, תאורה, חלונות וכל המסתעף. ולמעשה עדיין רוב המלאכה לפנינו ומוטל עלינו לסיימה ואין המצווה נקראת אלא על שם גומרה. ועלינו למהר ולהתקדם עם עבודת הקודש ויפה שעה אחת קודם הן מצד הצפיפות הגדולה והן מצד העסקנים הפועלים בעניין ודי לחכימא ברמיזא, וחייבים במהירות האפשרית לסיים לרווחת אנ"ש המתפללים ולתפארת שם רבינו הקדוש זי"ע.

הבית הקדוש הזה ע"ש הצדיק אשר הפך לליבה הפועם של חסידות ברסלב. מפעל של עבודת ה' הפועל במלוא הקיטור במשך כל שעות היום והלילה, כל ימות השבוע, סביב מעגל השנה, נבנה לפני שנות דור בעמל ויזע דקדושה ע"י פארי זקני עדתינו ובראשם החסיד רבי אליהו חיים רוזן זצ"ל, מני אז רבבות נתקרבו לאורו של רבינו הק' ונתרבו מבקשי ה' הבאים לחסות בצל קורתו, כבר הרבה שנים שבת מדרשינו לא מסוגל להכיל את מאות אנ"ש החפצים לבוא בשעריו. הנסיונות והתפילות שהלכו והצטברו בכל השנים להרחיב את בית ה' הביאו לידי כך שהרצונות מומשו בימינו, וכך יצא הדבר לפועל בחודש מנחם אב העבר שנת תשפ"ג, כשבתוך פחות מחודש ימים נוספו שלושה קומות, שמשלשתם ניתן להצטרף לציבור המתפלל בתוך ההיכל, והכל לכיוון ארון הקודש.

סך המקומות שהיה עד כה בהיכל בית המדרש בלילי שבתות וחגים היו כ-420 מקומות ולפני כמה שנים עקב הצפיפות הגדולה נוספה גם העזרת נשים הדרומית, שמוסיף גם הוא עוד 90 מקומות ועם כל זאת המקום צר מהכיל את המתפללים הרבים הבאים לפקוד את שערי המקום והרבה נאלצים לעמוד כשאין ברצונם לנדוד להתפלל במקומות אחרים.

וכהיום הזה אנשי בשורה אנחנו לגבי התוכנית של שלושת הקומות אשר נוספו לבית מדרשינו.

הקומה הראשונה תהיה חלק בלתי נפרד מבית מדרשינו והיא תכיל 120 מקומות חדשים, כשאיננו חוסכים כל מאמץ להביא טובי המהנדסים על מנת שנוכל לחבר במקסימום את היכל בית המדרש לתוספת זו, כשרוב קיר המערבי יוסר ובמקום זה יישארו רק ששה עמודים מחוזקים בקוטר 35X40 ס"מ בלבד!!!

הקומה השנייה עתידה לשמש כקומת בני הנעורים, שעד עתה היו יושבים במרכז בית המדרש והוקצה להם רק כ-60 מקומות ומעתה נזכה שבחורי החמד יחד עם ראשי החבורות והמשפיעים, יתפללו תפילה בכוח ובהתלהבות שיקרין חיות בתפילה לכל אורך בית המדרש ויוקצו עבורם 120 מקומות וכל מה שיפריד בין היכל בית המדרש לקומה זו, יהיו רק סורגים בטיחותיים, משולבים בין ששת העמודים הצרים שיישארו כאמור.

הקומה השלישית תשמש גם לחברת ילדי התשב"ר כשגם הם ישתתפו בתפילה עם מתפללי בית המדרש ויוסיפו לקול התפילה בהבל פיהם הטהור כשהמקומות שווים ל-120 והמקומות שיתפנו - כתוצאה מכך - בהיכל בית המדרש, יוקדשו גם הם לטובת המתפללים שעודם מחכים למקום משלהם, כך שלסיכום, יתווספו קרוב ל-400 מקומות כמעט כפול מהקיים כעת, בנוסף תשמש הקומה העליונה לסוכת בית המדרש שיוכלו להצטרף ולהתפלל שם יחד עם התפילה בהיכל הגדול, כאשר במהלך השנה הוא ייסגר עם גג חשמלי מיוחד ואטום.

התחלה

פון אלע ברסלב'ער חסידים
מרכז חסידות ברסלב

ליבם של
ברסלב'ר חסידים
בארץ ובעולם
מחסיר פעימה:

זבֿלֿבֿי
בוֹזֿעֿדֿת
אַֿאֿ שֿל
קִדֿשֿה

מחי כבר אלצה
למחל על הקאמקס
מחי ימא אידי...

די הארץ

לפני שנים לא רבות, עת חסידי ברסלב בארץ ישראל היו שתי מעט, עדיין לא היה להם בית-כנסת משלהם. הם נדדו מכית-כנסת למשנהו ואף את הקיבוץ בראש השנה שהתקיים בארץ ישראל – מכוון שהציון היה תחת מסך הכרזל – הוצרכו לקיים בבתי-כנסת אחרים שהושכרו לשם כך. דבר זה כשכן לא היה לפי כבוד רבינו ז"ל, כפי שהזדעק על כך פאר עשתנו החסיד רבי לוי יצחק בנדר "תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות" על עלכונה של תורה.

ב"ה זכנו ונבנה בית עדרשנו העול לתפארה ומוני אז התחיל בית העדרש לשמש כאבן שואבת וערש לכל צרכי רבינו ז"ל, כאשר כל דבר שובקדושה יצא מכאן, אבני הבנין ספונם בעבודת ה' של זקני אנ"ש (ראה סקירה שיוחדת). במסגרת זו נסקר בקצרה מקצת מופעלות הקודש בבית עדרשנו במהלך כל השנים המשומשים את כל חסידי ברסלב.

הרה"ח ר' בנימין זאב חשין ז"ל לשמאלו בנו הרה"ח ר' שלמה זלמן חשין ז"ל ולמימנו ר' אברהם חשין

להתקבץ יחד ברננה

מאז בניית בית מדרשנו עד שנת תש"נ, הנסיעה לציון הק' בראש השנה לא היתה אפשרית, על כן התקבצו יחדיו בירושלים עיה"ק בהיכל בית מדרשנו הגדול (וזאת מלבד הקיבוץ הנוסף של אנ"ש במירון), לבית מדרשנו הגיעו כל אנ"ש מרחבי הארץ; מתל אביב, בני ברק וישובים מרוחקים, ובית המדרש היה מלא מפה אל פה.

כ'בעלי-תפילה' שימשו באותם ימים כדלהלן: בשחרית ומוסף פאר חבורתינו החסיד רבי לוי יצחק בנדר והרה"ח ר' יצחק גרשון ברזסקי. לתפילת מנחה הרה"ח ר' שמעון ברגשטיין, והרה"ח ר' שמואל מרדכי קורנבליט שימש כמתחיל. בעלי-תקיעה במהלך השנים היו: הרה"ח ר' יוסף כהן אחיו של ראש ישיבת חברון הג"ר אהרן כהן, הרה"ח ר' העשיל פרנקל ולאחר מכן יבדלחט"א הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א.

הקיבוץ היה גדוש עד אפס מקום

מנין לשמאל הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א הרה"ח ר' שמעון ברגשטיין ורה"ח ר' אלחנן ספקטור ז"ל

שאמר: 'גאר מיין זאך איז ראש השנה' היו אף מכתתים רגליהם משכונות הרחוקות של ירושלים דאז ורבים אף הגיעו משכונת קטמון ברגל, כמו ר' אברהם אנשין, ר' בניציון פרסברגר ועוד, וכאמור אף מערים רחוקות, כשהאחדות בין אנשי הצדיק שוררת בין כולם.

בית עקד ספרים

אף הדפסת הספרים שנפוצה כיום לרבבות ורבי רבבות החלה בבית מדרשנו. מן המפורסמות המגבית השנתית בהילולת מוהרנ"ת עבור קרן ההדפסה של הרה"ח ר' אריה וינשטוק שליט"א אבל הפרטים דלהלן היו עלומים עד היום ונחשפים כעת לראשונה: את הדברים אין לנו דרך לאמת עם ר' אריה בעצמו, מכיון שכידוע אין ר' אריה מדבר מאומה על עצמו ועל מפעלותיו, ע"כ נאלצנו לאמת את הכל עם יודעי דבר אשר היו עדים לדברים.

מאנ"ש, ביניהם גדולי וזקני החסידים: ר' גדליה ברגר, ר' שמואל מאיר אנשין, ר' לוי יצחק בנדר, ר' אליהו חיים רוזין, ר' נחמן שטראקס, ר' יצחק מאיר קורמן, ר' שמואל מרדכי קורנבליט, ר' יוחנן גלנט, ר' אלימלך יזרלביץ, ר' משה כפרי, ר' יעקב זליג אורלנצ'יק, ר' זאב ליברמנש, ר' יעקב דב, ר' יצחק גלבך, ר' משה רוזנטל, ר' מוטל יגלניק, ר' אברהם גוז ר' בנימין זאב חשין ועוד חסידי ברסלב האמונים על דבר רביה"ק

הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א בצעירותו בתפילה בבית מדרשנו

נפתח 'ארגון הצעירים' שניהל הרה"ח ר' משה גדליה אנשין ז"ל, במסגרת זו החדירו יראת שמים בדרך רבינו ז"ל בצעירי הצאן.

כמו כן בית מדרשנו שימש ועדיין משמש רבות בשנים, עבור צעירי הצאן בחורי אנ"ש המתאספים מידי שבוע לחבורות חיזוק והתעלות, וכן כינוסי החג השנתיים, אותם ייסד בשעתו הרה"ח ר' מרדכי טורץ ז"ל, בכל שנה בחוה"מ פסח ובשאר מועדים, כאשר כל אנ"ש מרחבי הארץ התאספו בבית מדרשנו הגדול

בנותן טעם להביא כאן מתוך משא שנשא ר' משה גדליה באחד הכינוסים האלה:

"מטרתו הראשית של הכנס היום היא - אחדות; לגרום לאיחוד חזק בין הבחורים, כי יודעים אנו מהניסיון, ששני צעירים יכולים להשתתף שנים בשיעור אחד ולינוק חיות נפלאה ממנו, ומאידך לא להכיר בכלל האחד את משנהו. עלינו אפוא לדאוג מהיום והלאה שיתעניינו איש ברעהו וישתדלו להתאחד.

ומה איכפת לי הדבר, ישאל השואל, אם אין מכירים זה את זה, בכך רבותי! עובדא היא שאם אין אחדות, אם אין אחד מכיר את השני, מגיע זמן - אם לא עכשיו הרי אחרי הנישואין - שמאבדים את כל הקשר לברסלב, אין מכירים שום איש ואם גרים קצת רחוק, למה לבוא לבית חיינו בית המדרש דחסידי ברסלב?! ... ואז, כאשר יש לו בן, אין הוא יודע כבר ולא כלום על החסידים וכך נידחות נשמות, אך ורק בגלל חוסר ההיכרות בין הצעירים. לא כן כאשר נגביר בינינו את האחדות,

"כיצד תוכלו להוביל כזה מכשיר?!" אך הם התעקשו להובילו לבד. הם הגיעו אל הסוכן, פירקו את המכשיר לחלקים קטנים, ושכרו טנדר באמצע הלילה להובילו לבית מדרשנו. בבואם לבית מדרשנו היקום עוד נם את שנתו, בהיכל למעלה עבדו את ה' 'העומדים בבית ה' בלילות' ובזמן זה שני האברכים המסורים לקחו את המכשיר המפורק בלאט למרתף בית מדרשנו ושם הקימוהו מחדש.

מאז התחילו להדפיס שם את הלוחות ולייבשם, והם אלו אשר שימשו באותם שנים להדפסת ספרי רבינו ולהפצתם לכל העולם, ע"י "קרן ההדפסה" הנודעת שכאמור התמקמה בבנין בית מדרשנו, הם היו הראשונים שהדפיסו אז את כל הליקוטי הלכות בבת אחת, וממהדורה זו התחילו להתפתח מאוחר יותר שאר ההוצאות.

ענין ההפצה ממשיך עד לימינו אנו, כאשר חוץ מקרן ההדפסה זו, מתקיימים בבית מדרשנו מדי שנה מכירות המוניות ומוזלות של כל ספרי רבינו ז"ל בליל הילולת מוהרנ"ת, ובשנים האחרונות גם בשמחות בית השואבה והקפות שניות, בהם נמכרים רבות ספרים המופצים לכל הארץ.

להשקות את העדרים

בבית מדרשנו התקיימו ועדיין מתקיימים ישיבות ערב לילדי החמד. בתחילה ע"י החסיד רבי נחמן ישראל בורשטיין ז"ל, ואחריי יבדלחט"א בנו הרה"ח ר' אברהם שמעון שליט"א ועוד אברכים מסורים. מאוחר יותר

היה זה כאשר הרה"ח ר' אריה וינשטוק שליט"א התחיל להתעסק בעבודת ההדפסה, לאחר שהחסיד רבי שמואל הורביץ דחפו לכך, ור' לוי יצחק נתן את עידודו. יש המספרים שר' לוי יצחק אף הבטיחו שלא ידאג לנחת מילדיו כי את זה הוא לוקח על עצמו, כפי שרואים כיום בליעה"ר,

כבר סופר בעבר כיצד בעת המלחמה בשנת תשכ"ז, כאשר נפלו כמה פגזים על בית מדרשנו ואחד מהם פגע בקומת היכל ביהמ"ד, הפגז עבר דרך ארון הספרים שבו הפיץ ר' אריה את ספריו ובאורח נס לא פגע בספרים כי הוא זה. עובדא זו ידועה, אבל כיצד הגיעו הספרים לארון עדיין לא ידוע, ומעשה שהיה כך היה:

הרה"ח ר' אריה וינשטוק שליט"א בחדר ההפצה המפורסם אשר ממנו תצא אורה לתפוצות ישראל

בימים ההם, כאשר באו להדפיס ספרים, היו מגיעים עם 'לוחות' שמיוצרות מחומר כימי. בעל הדפוס היה לוקח את ה'לוחות' ואותם צילם לספרים. ר' אריה עם ידידו ר' נחמן גלבך שליט"א קיבלו מהחסיד ר' אליהו חיים רוזין ז"ל מקום מיוחד בבנין בית מדרשנו עבור מלאכת הקודש.

הם הזמינו מכונה מיוחדת לייצור לוחות אצל סוכן של מכונות כאלו, ואחרי שהמכונה הגיעה מאנגליה אמרו לסוכן שהוא לא יביא את המכשיר, כדי שלא יהיו בעיות עם מס הכנסה, אלא האברכים יבואו לקחתו בכוחות עצמם. הסוכן, שלא הבין בתחילה בשביל מה צריכים שני אברכים צעירים מכשיר שכזה, תמה

התהל"ח ר' פנחס גדליה אנשין ז"ל פגישתו עם יבדלחט"א והתהל"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א

פנס הכנה ענקי של בחורי ברסלב מכל רחבי הארץ לקראת ראשי השנה

סיום הש"ס בסדר הדף היומי בבית מדרשנו

מתקיימים בבית מדרשנו ה'סיומים' המרכזיים בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, הנערכים כסדרן במסגרת לימוד העמוד היומי.

גולת הכותרת הלא המההילולות המרכזיות, הן הילולת רביה"ק הנערכת בסוכה הגדולה שעל גג בית מדרשנו, והן הילולת מוהרנ"ת הנערכת בהיכל בית מדרשנו הגדול בהשתתפות מאות רבות, זקנים עם נערים.

הילולת רביה"ק בסוכה על גג בית מדרשנו

בין הפעילויות ניתן לציין את המעמד הנשגב כל שנה ביום 'זאת חנוכה' בו מתקבצים להודות ולהלל, ומזמרים את פיוטי יום הכיפורים כנהוג אצל אנ"ש. גם יש לציין לשבח את תפילת יום כיפור קטן הנערכת מדי ערב ראש חודש בהשתתפות מאות, כאשר למעמד נשגב זה

הרה"ח ר' משה קרמר שליט"א נואם ביארצייט מוהרנ"ת בבית מדרשנו

הפועם של חסידות ברסלב בארץ ובתפוצות.

תל תלפות

ישנם עוד הרבה אירועים וכינוסים שביית מדרשנו משמש להם כאכסניה של כבוד. כך למשל בעתות צרה רח"ל מתקיימים בבית מדרשנו עצרות תפלה בהשתתפות מאות רבות, אם זה לרפואת חולים מאנשי שלומינו או להיפקד בדבר ישועה ורחמים זרעא חיא וקימא, ואם זה להצלחת הקיבוץ בראש השנה, רק בתקופה הנוכחית כאשר פרצה המלחמה ולפניה מגפת הבהלה נערכו עצרות מרכזיות להתפלל על הכלל ועל הפרט.

עצרת תפילה וזעקה בהיכל בית מדרשנו לרגל המצב השורר בארץ הקודש

קובעים ברכה לעצמם הם הכינוסים והפעולות של הארגון הקדוש 'מורשת הנחל' הנערכים בקביעות בבנין בית מדרשנו, הן הכינוסים השבועיים למאות בחורי הישיבות קטנות והגדולות, חברות הילדים בכל ערב, וכן הכינוסים השנתיים כאשר באמנה איתם.

כמו כן מתקיימים כל שנה כינוסי הכנה לראש השנה, כאשר בשנה האחרונה השתתפו בכינוס שנערך ע"י ארגון 'אכסניה של תורה' כאלף בחורי חמד מכל רחבי הארץ. גם

הרה"ח ר' נתן מיימון שליט"א בהלוויית אביו ז"ל ברחבת בית מדרשנו

כבר לא ינתק אף פעם הקשר; ואפילו ממרחק יבוא האברך אל בית המדרש כדי לראות את ידידיו, לבו יימשך יותר לחברת החסידים מכיון שיש לו ביניהם מכרים, ואגב כך כבר יאזין ויקשיב לשיעור בליקוטי מוהר"ן וכו'.

אי אפשר להזכיר כינוסים אלו בלי לציין את הילולת רבינו הקדוש המרכזית בחוה"מ סוכות על גג בית מדרשנו, שנערכה במסירות ע"י החסיד רבי משה ירוסלבסקי ז"ל, ובהמשך על ידי בנו הרה"ח הבלתי נשכח ר' נחמן ז"ל ומשפחתו הנכבדה שיחיו, הילולת מוהרנ"ת המרכזית שתתם החסיד רבי יחיאל גרינוואלד ז"ל. במשך השנים היו מגיעים להשתתף בהילולת רביה"ק אף רבותינו חברי הבד"ץ ובראשם מרנא בעל המנחת יצחק זי"ע.

בהזדמנות זו יש להזכיר כי כאשר נפתחו שערי ציון הנעולים והנסיעה לאומן התחילה להתאפשר, נערך כנס הכנה רבתי בבית מדרשנו, כנס היסטורי שקבע את עתידה וצביונה של אומן, השיחות שנשמעו אז מפי גדולי אנ"ש הפכו לנכס צאן ברזל בחסידות ברסלב. וכך גם פעמים רבות נערכו שוב כינוסי הכנה לקראת הקיבוץ באומן על ר"ה, כך בית המדרש שימש כמרכז הלב

סעודת הילולת לכבוד רביה"ק ערוכה ברוב פאר והזר פיד המלך

מגיעים גם כאלו שעדיין לא זכו להימנות על אנ"ש.

ומי מדבר על אירועי חודש תשרי המסובב במצוות ומעמדים, הימים הנוראים על אלפי המשתתפים ביניהם רבים אשר באים רק לטעום מעט מהניחוח של

מורכבות של ערפה לחיוב המצווה

חסידים ואנשי מעשה מרקדו באבוקות של אור בידיהם

חסידי ברסלב וזוכים להיתפס בשק של רביה"ק, שמחות בית השואבה מדי לילה בחוה"מ, שמחת תורה והקפות שניות. וכן בחג הפסח, לילות הספירה וכנס החג המרכזי מדי שנה בה נקבצים כלל אנ"ש מכל רחבי הארץ לשמע דבר רבינו ממורי דרכינו זקני אנ"ש שליט"א.

לא פעם מוצאים אנו ילדי חמד המגיעים מתלמודי תורה רבים של חסידות ברסלב ברחבי הארץ, שבאים כיתות שלמות עם המלמדים שמעניקים להם 'פרס' בדמות ביקור בבית מדרשנו, להנחיל לילדים את ברסלב המקורית מדור דור, כשהם רואים בהתרגשות את אנשי שלומינו הוותיקים, ולאחר מכן ניגשים בחרדת קודש אל הכסא של רביה"ק

רגעי ההתעוררות בשיר ידיות בליל יארציט רביה"ק

בניית הכספת עבור כסא אדמו"ר זי"ע לטובת כלל חסידי ברסלב

שנות דור בבית מדרשנו הגדול, היה אך ורק כתוצאה מכך שבבית מדרשנו עברה המסורת של דבר רבינו ז"ל "דעם רעבינ'ס זאך" בטרתו, ללא כל שינוי, בהכוונתם הקרובה ועינים הפקוחה של זקני אנ"ש, בראשם החסיד רבי לוי יצחק בנדר ז"ל, שהחזיר

בבית מדרשנו את ההליכה בדרכי המסורה של ברסלב כפי שקיבל מדור דור עד לרביה"ק, והיא הדרך הנמשכת עד ימינו אנו, בכל דבר קטן כגדול, הן בעניינים העומדים ברומו של עולם, והן בכל הפרטים הקטנים, כמו גם בכל נוסחאות התפלה ודרכי ההנהגה - הכל נקבע על פי דעת זקני אנ"ש כפי שקיבלו מאומן של מעלה.

עד היום הזה, כמעט מדי שבוע מתקבלים פניות מגבאי בתי מדרשות של אנ"ש בכל פזורות תבל, המבקשים לברר ולשמוע כיצד נהגו אנ"ש, או כלשונם "איך נוהגים ב'שול'?" בנוסח זה, בהנהגה זו ובעצם במה לא? שכן בבית מדרשנו עוד מוצאים את אותם עובדי ה' הממשיכים את הדרך של ה'עובדים' מהדור הקודם בטרתה, וכך הוא משמש כ"תל תלפיות" - תל שכל פיות פונים בו.

וממש כלתה נפשם אל שרשם, ומשם אף עולים אל גג ביהמ"ד המשקיף מול קודש הקדשים.

על כסאו לא ישוב זר

אחת הנקודות בבית מדרשנו שמשכו רבים וטובים לבקר במקום, הלא הוא הכסא הקדוש של רביז"ל המוצב בתפארתו בבית מדרשנו זה עשרות בשנים ומשמש כ"כסא של אליהו" בשמחות הברית לילדי אנ"ש, ולשם כך באים מכל קצוות הארץ לערוך בריתות דייקא בבית מדרשנו. זכה בית מדרשנו לביקורים של רבים מגדולי ישראל המפורסמים שהגיעו להשתתף בבריתות וניצלו את ההזדמנות לזון את עיניהם בכסא רבינו, חלקם אף היו מלחשים בתפילה אל מול הקודש. בענין זה מן הראוי להזכיר את הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זי"ע שהיה מגיע לעתים קרובות לראות את הכסא, כשהוא מתבטא עליו גדולות ונצורות.

בדרך ישראל סבא

הסיבה שכל הפעולות הציבוריות של חסידות ברסלב התקיימו במשך

לו באנו לכתוב במסגרת זו את כל דברי הימים של בנין בית מדרשנו, יכלה הזמן והם לא יכלו שכן רבים הם. בפרט שכל מה שכתבנו הרי עומד ונמשך עד ימינו ממש, כאשר בית מדרשנו הוא מקום אשר עיניהם ולבם של כל חסידי ברסלב בכל מקומות מושבותיהם נשואות אליו, ועל פיו מחליטים כיצד לנהוג וכיצד לעשות. וכידוע שגם היום, ברוב ככל הפעולות הציבוריות, משמש בית מדרשנו למרכזה של חסידות ברסלב בארץ ובעולם.

תפילה בכח - שחרית של חול המועד יחד עם כלליות אנ"ש לומדי כוללי הצות ברחבי הארץ

השמחה מרקיעה שחקים

בית היוצר ליראת שמים

מיום היווסדו ועד הלום, מהווה בית מדרשנו - משכן של עבודת ה', קירות בית המדרש הלא ספוגים המה לבה רותחת של כיסופים וגעגועים, רבים המה מאנ"ש ה'עובדים' וגם שאר החסידים שקבעו בהיכלו מקום לתפילתם ולא זזו מחבבו גם בעת עסקם בלימוד התורה הק' ושאר עבודות היום כל אחד על פי דרכו.

בקוצר אמרים ננסה לגעת בשלהי גלימתם של אותם חסידים וזקנים, שהרבו להסתופף בין כותלי בית מדרשנו הגדול והפכו אותו לביתם השניה.

החסיד רבי טוי יצחק בגדר ז"ל

הרה"ח ר' לוי יצחק בגדר ז"ל במקומו הקבוע לאחר תפילת שחרית בבית מדרשו

אחד היה אברהם, החסיד רבי אברהם ב"ר נחמן מטולטשין, שהעביר את מסורת דעת רביה"ק ותלמידו ר' נתן כפי שקיבלה מאביו, שממנו קיבלה פאר חבורתו החסיד רבי לוי יצחק בגדר והנחילה במסירות נפש עצומה לדורות הבאים, עד היום הזה.

ואכן, תיכף עם עלותו לחונן את עפר ארץ הקודש בשנת תש"ט, התחיל לפעול למען אנשי שלומנו, כאשר באותן הימים היו מתאספים להתפלל יחד רק בשב"ק, אזי מיד בשבת הראשונה נעמד לפני קריאת התורה וקרא לציבור 'מה יהיה עם מניין של אנ"ש באמצע השבוע?' וכך נתעוררו לקיים מדי יום ביומו מניין לתפילת מנחה וערבית וביניהם שיעור בשו"ע. וכאשר נבנה בנין בית מדרשו הגדול בדם וביזע, השתית את יסודות בית מדרשו על כל תהלכותיה

ומנהגיה כמסורת זקני אנ"ש באומן בכל פרטיה ודקדוקיה, וכך במשך כארבעים שנה עמד על הפקודים שלא לשנות זיז כל שהוא.

בכל שנות חייו שימש ר' לוי יצחק בעצמו דוגמא חיה כיצד צריך להיראות סדר יומו של ברסלבער חסיד; בלילה מיד לאחר תפילת מעריב מתנער בעדינות מכל אלה שרוצים לשוחח אתו על דברים הנוגעים לכלליות אנ"ש או בנושאים אישיים, רק מזדרז לעלות יצועו; "דער רבי חצות קומט שוין" (האדמו"ר 'חצות' כבר מגיע)

בדיוק שש שעות מצאת הכוכבים הוא מתעורר ועורך תיקון חצות, לאחר מכן מקיים שעת התבודדות ושיחה בינו לבין קונו. בדיוק שעתיים לפני נץ החמה הלך לטבול, כשבדרך למקווה הוא אומר את עשרת מזמורי התיקון הכללי. ותיכף מזדרז לעלות לבית מדרשו הגדול להתכונן לתפילת שחרית, כשהוא מתחיל את עבודת התפילה ואמירת ברכות השחר והקרבות זמן רב לפני הציבור, כדי שיוכל להתפלל במתינות "כמונה מעות". וכל זה בלי שהכניס לפיו אף טיפת מים מחצות לילה, בהתאם לאזהרתו הנחרצת של רבינו הקדוש כפי שמביא מוהרנ"ת בליקוטי הלכות.

לאחר התפילה פונה לביתו וחוטף תנומה קצרה לאגור כוחות לקראת המשך עבודת היום, ולאחר שיעוריו הקבועים בתורה הק' עם חברותו, שוב מזדרז להיכלל בית מדרשו להמשיך את סדר יומו בתורה ועבודת ה' עד תפילת מנחה וערבית.

החסיד רבי אליהו חיים רוזין ז"ל

הרה"ח ר' אליהו חיים רוזין עם הרה"ח ר' יוחנן גלנט והרה"ח ר' שמואל מרדכי קורנבליט יום הפורים תש"ל

רבי אליהו חיים, שגם הוא זכה להימנות בין תלמידי ראבר"ן, הוא הגבר הוקם על, שזכה בפועל לבנות את בנין בית מדרשו הגדול מהמסד עד הטפחות, והוא גם זה שייסד את "ישיבת אור הנעלם" ועמד בראשה רבות בשנים, ואף מסר בה שיעורים תמידין כסדרן.

מאמצים מרובים ושתדלנות עילאית השקיע רבי אליהו חיים בשעתו לאתר שטח מתאים באיזור מאה שערים עליו יוכל לבנות את בית ה', לפאר ולרומם את שם הצדיק, מקום שיהיה ראוי למשכן הצדיק ולפעולותיהם

של חסידי ברסלב. באותו זמן בפינת הרחובות סלנט ומאה שערים עמד "מלון ארץ ישראל" ולצידו טחנת קמח ישנה. שטח זה נבחר על ידו כמתאים להעמיד עליו את מבצר החסידות ולממש את החזון הנכסף. רבי אליהו חיים נכנס לעובי הקורה והחל במשא ומתן לרכישת המקום ובס"ד גדולה ראה ברכה בעמלו ולאחר מאמצים מרובים החל הרעיון לקרום עור וגידים. או אז לקח גם את עול הכספים על כתפיו ויצא לשוטט בניכר להשיג את הממון הרב הדרוש להוצאות הבניה.

וכך נבנה הבניין הגדול על תילו כשרבי אליהו חיים מנצח על המלאכה החל מגיוס הכספים בחו"ל, ועד לפיקוח באתר הבניה עצמו, יחד עם בנו ר' קלונימוס קלמן ז"ל.

הרה"ח ר' שמואל שפירא עם תהלה"ה ר' משהפי לחער הבנישטיין פורים תשפ"ט בפגית מדרשנו

החסיד רבי שמואל שפירא ז"ל

רבי שמואל שפירא שכבר בבחרותו בער לבו לעבודת ה', זכה להתקרב לאורו של רביה"ק ע"י אנ"ש בעיר העתיקה, ולאחר שחזר מהשבי בירדן ועבר משכונת קטמון הירושלמית להתגורר עם משפחתו בשכונת מא"ש, קבע את משכנו בבית מדרשנו, כאשר מרבית שעות היום והלילה עובד את קונו כאחד משרפי מעלה. מדי יום היה עולה על גג בנין בית מדרשנו כשעיניו וליבו צופיות אל עבר מקום המקדש בערגה וכיסופים, ובד בבד מקיים עצת ההתבודדות.

אך למרות שגב גדולתו ברח רבי שמואל מכל חשש נדנוד ופרסום, ובחר תמיד להתהלך בצידי הדרכים לעבוד את ה' בהצנע לכת. באחד מהפעמים כשפנה אליו רבי לוי יצחק בנדר וביקש ממנו במפגיע שידבר לפני הקהל. רבי שמואל כנראה לא רצה להשיב פניו ריקם, אך מצד שני חפץ להיפטר מהדבר, אי לכך פתח את הספר והחל לקרוא לפני הקהל שורה אחר שורה, ללא שום תוספת הסבר וכדומה... רבי לוי יצחק אמר אז שהוא "חושד" ברבי שמואל שהוא עושה זאת בכוונה, אך לא נשארה לו ברירה ומאז חדל מלבקש ממנו כגון דא.

החסיד רבי הירש לייב ליפל ז"ל

רבי הירש לייב, השרף מאומן, שריד לחבורת ה'עובדים' באומן שהיו עובדים את ה' במסירות נפש מופלאה חרף חוסר התנאים ואימת הממשלה באותן הימים, שזכה לחונן את עפר ארץ הקודש, קבע גם הוא משכנו בבית מדרשנו, ובחצות לילה עת לבו היה מתמלא ברשפי אש שלהבת, היה מטפס ועולה לגג הבנין לשורר ניגוני התעוררות וגעגועים להשי"ת, אותם קיבל מה'עובדים' של אומן, למשך כשעה ויותר.

את רבי הירש לייב שהיה הגנרטור של חבורת ה'עובדים' בירושלים שהיו יוצאים מידי לילה בחצות לקיים עצת הניעור בלילה מחוץ ליישוב וכחיות הנוהמות ביער היו שואגים אל אביהם שבשמים, החשיב החסיד ר' שמואל שפירא כ'רבו המובהק' בעבודת ה', ולא זו מחבבו בכל עת. ומכיוון שהיה עז רצונו שמלבד נר התמיד הדולק בקביעות בבית מדרשנו, יהיה דולק גם 'נר תמיד' משלו – שהשמן והפתילות יהיו מכספו והוא ידליק אותן. תיקן לעצמו מקום להעלות נר תמיד בהיכל ה'כולל' דהיום, שם היה קובע מקום לתפילתו.

הרה"ח ר' הירש לייב ליפל ז"ל בהיכל בית מדרשנו יארצייט מוהרנ"ת

עד שבשנים המאוחרות יותר, כאשר לא היה בכוחו לבוא ולהשגיח שהנר ידלק כראוי, ביקש מרבי שמואל שפירא שיהיה הוא אחראי על הנר תמיד. רבי שמואל נבחר לתפקיד זה, עקב שהיה נמצא בבית המדרש בקביעות במרבית שעות היום כאמור. החל מתפילת שחרית כותיקין, לאחר מכן הביא את בניו להשגיח על תפילתם. כמו כן בצהריים היה יושב ולומד עמהם גמרא ומסיים עם כל אחד מהם את כל הליקוטי מוהר"ן עם קיצור שו"ע עפ"י סדר, לפני הבר מצוה אף הכין אותם בלימוד הלכות תפילין ועוד.

החסיד רבי אלחנן ספקטור ז"ל

הגאון החסיד רבי אלחנן, היה מהדמויות הבולטות בהיכל בית מדרשנו, אך כפי רוב גאונותו בתורה ובחסידות, כך היה אמן מומחה להסתיר עצמו.

שבת אחת, בזמן סעודה שלישית בבית מדרשנו, היו מונחים על השולחן צלחות סלטים כנהוג. באותו זמן עדיין לא נתייסדה ה'חברה' של סעודה שלישית וילדי החמד התרוצצו ושיחקו במשוכת נערים, כאשר מפעם בפעם חוטפים חתיכת חלה מטובל במטבל כל שהוא... בשבת אחת משך ילד שובב את צלחת סלט ה'טחינה' ובחוסר זהירות שפך את כל תכולת הצלחת בדיוק על רבי אלחנן. ולמרות שהיה רבי אלחנן מטבעו אדם מאד נקי ומסודר, התאפק בכוחות מיוחדים ופנה אל הילד בלי שמץ של כעס ובשיא הרוגע, אחז בידו ואמר לו בעדינות: "מדוע אתה חוטף כך בחיפזון? בפעם הבאה תיקח לאט".

הרה"ח ר' אלחנן ספקטור ז"ל בהיכל התהול בית מדרשנו

אך בזאת לא הסתיים הסיפור. בליל שבת הבאה הוא הגיע לבית מדרשנו וביקש שיחפשו את הילד ההוא ששפך את צלחת הטחינה על בגדו בשבת העבר. כשהביאו אותו לפניו אחז רבי אלחנן בידו ברוב חביבות ואמר לו: "בשבוע שעבר ביישתי אותך ברבים ואני רוצה לפייס אותך. הבאתי לך 'פעקאלע' עם ממתקים ואני מבקש שתסלח לי" כשהוא מוסר בידו את הפעקאלע ואומר לו: "זה בשבילך, רק תגיד שלוש פעמים: אני מוחל לך!" ... הילד אמר במהירות "מוחל מוחל מוחל", חטף את הפעקאלע ורץ החוצה בשמחה - - -

החסיד רבי נפתלי דובינסקי ז"ל

רבי נפתלי שהיה כולו לב והתפילות הנרגשות שלו הספוגות בדמעות עדיין חקוקות בליבנו, היה נוהג לעיתים קרובות לעלות לגג בית מדרשנו ולהתבודד בינו לבין קונו שעות רבות, מתוך ככי סוער, וכאשר היה יורד במדרגות להיכל בית המדרש היו רואים את פניו אדומות ועיניו נפוחות מרוב בכי ודמעות.

הרה"ח ר' נפתלי דובינסקי עם הרה"ח ר' נחמן ירוסלבסקי ז"ל בכניסתם לבנין בית מדרשנו

אפיזודה מעניינת מספרים, כי כאשר עלה לארץ ישראל והתחיל להתבודד על גג בית מדרשנו, היתה זו זוגתו הצדקנית של החסיד רבי נחמן שטראקס שהתגוררה בשכנות ושמעה קול חדש של מתבודד, טרחה לברר מי הוא זה ואיזה הוא המתבודד החדש, שכן לדבריה "הקול הזה בהתבודדות מזכיר לה את קולו של נפתלי דובינסקי, כמו באומן לפני שלושים שנה" - - -

החסיד רבי יצחק גלבן ז"ל

הרה"ח ר' משה יעקב אייזנמעסער, הרה"ח ר' אלי חיים רוזין, הרה"ח ר' יצחק גלבן, הרה"ח ר' חזקאל מהגליט ורה"ח ר' לוי יצחק בנדר ז"ל באמצע מאחור בריקוד לאחר התפילה

רבי יצחק היה מסור מאד לבית מדרשנו, וכאשר בנו את הבנין הקדוש אף הוזיל

מכיסו הון רב, למרות שמבחינה כספית היה 'בעל הבית' פשוט (עד כמה שאפשר לקרות כך לחסיד ברסלב...) ואינו משופע בממון מיותר, אך למען רבינו עשה הכל ואף חסך מפת לחמו לשם כך.

בסעודה שלישית של שב"ק לקראת אמירת התורה היה מנגב את מפות השולחנות במסירות למען כבוד בית הכנסת ע"ש הצדיק, שיהיו נקיים וראויים לפתוח עליהם את ספרי הליקוטי מוהר"ן, (בימים ההם עוד לא היו מפות ח"פ והיו אלו מפות לבנות רב שימושיות שנקראו סארט'עס) לשם עבודת קודש זו היה נמנע מלנסוע לשבתות אל מחוץ לירושלים, אף לא לשמחות, באמרו "כיצד אני יכול לוותר על ניקיון די שיהל פון דעם רעבן?!"

בעת שיצקו את קומת היכל בית המדרש, עלה רבי יצחק לשפוך מים על היציקה, בכדי שהבטון יתייבש היטב וכמו שצריך. ראה זאת רבי אליהו רוזין ועודדו לאמור: "אתה בונה עכשיו את בית המקדש...".

החסיד רבי שמואל צ'ציק ז"ל

הרה"ח ר' שמואל צציק ז"ל עם יבלחט"אר מאיר לוינזון בכותל המערבי

מהדמויות הכי מופלאות בבית מדרשנו מזדקרת ועולה רבי שמואל צ'ציק. תלמיד חכם מופלג וחסיד ברסלב בכל לבו ונפשו, שלמרות היותו מסובב בייסורים כל ימיו היה משמח אלוקים ואנשים ולא פסק פומיה מגירסא ובתורתו יהגה מחצות הלילה עד אחרי תפילת ערבית למחרת היום, למעט חטיפת תנומות קצרות בחדרו הצר אשר בקומה הראשונה של בית מדרשנו.

קולו הנעים היה משתפך בהיכל בית מדרשנו זמן רב טרם התחלת התפילה, כשהוא מתפלל בנעימות ובחיות, כשהוא מהווה דמות מוחשית למאמר רביה"ק: "עיקר החיות מקבלין מהתפילה". כך גם כאשר ניגש רבות לפני העמוד כשליח ציבור עם נעימה מיוחדת משלו סחף אחריו את כל המתפללים לרומם אותם טפח וטפחיים מעל הקרקע לזמר ולרנן לקל חי.

הרה"ח ר' יחיאל גרינוואלד ז"ל ויבלחט"א ר' שמעון שפירא בהיכל בית מדרשנו יארצייט מוהרנ"ת תשל"ז

החסידי רבי יחיאל גרינוואלד ז"ל

רבי יחיאל היה מעמודי החסד בבית מדרשנו. בהיותו אמיד יותר ובעל פרנסה תמך בסתר באנ"ש, כאשר לא אחת היה משחיל סכום נכבד לעומד לצידו תוך

כדי נתינת ידיים לריקוד... בשבתות היה מביא עמו עוגיות 'לעקאך', אותם חילק למשתתפי השיעור בסיפורי מעשיות. כמו כן בהילולת מוהרנ"ת היה מדי שנה מכין ומסדר את הסעודה בבית מדרשנו ביד רחבה.

היה אחד מאנ"ש שהתקרב משיבה ליטאית. כאשר נולדה לו בתו הראשונה הוא לא עשה 'קידושא רבא' כנהוג, שכן לא היה לו יכולת כספית לכך. כשמוע זאת רבי יחיאל ניגש אליו ושאלו "מדוע אינך עושה קידוש?" והלה שרצה להתחמק ענה באי נעימות "אני מגיע ממשפחה ליטאית ואצלנו לא נהגו לעשות קידוש..." אך רבי יחיאל 'הבין' את התשובה האמיתית ואמר לו "תודיע שבשבוע הבא יתקיים הקידוש בבית מדרשנו, ואני כבר ידאג לתשלום..." ואכן רבי יחיאל שילם מכיסו את כל ההוצאות.

מימין לשמאל הרה"ח ר' מיכל הורפמאן הרה"ח ר' צדוק גרינוואלד הרה"ח ר' נפתלי הובנסקי בפית מדרשנו יארצייט מוהרנ"ת תשל"ז

החסידי רבי צדוק גרינוואלד ז"ל

בעל בעמיו היה רבי צדוק גרינוואלד, ועסק

לפרנסתו במשך היום. כשהוא מנצל את ההרחבה שחנן אותו השי"ת להיות לעזר לנצרכים של אנ"ש בכמה אופנים. כל זה עד שהגיע לגיל העמידה, או אז התלהב לכו בקרבו ועזב את כל מאוויי העולם הזה והגיע להתגורר בחדרון צר בבנין בית מדרשנו לבלות את המשך ימיו אך ורק בתורה ועבודת ה'.

מדי לילה היה קם בחצות ועובד את בוראו בכיסופים וגעגועים. היה מהמשתתפים הקבועים בשיעור משניות שנמסר לפני תפילת שחרית כותיקין על ידי פאר חבורתינו רבי לוי יצחק בנדר.

אחד מה'מצוות' שלו היה, לקנות מדי ערב שבת קודש ירקות טריים עבור סעודה שלישית, אותם היה מכין בעצמו וחזתכם לחתיכות ומחלקם לסועדים ללפת בהם את הפת.

מסופר כי לעת זקנותו נחלש פעם והתמוטט בבית מדרשנו בשבת אחר הצהריים. במוצאי שבת כאשר באו לבקרו צעירי אנ"ש שאל מיד: "מי דאג לירקות בסעודה שלישית כאשר לא הייתי?" כאשר הרגיעו אותו כי יבדלחט"א רבי שמעון שפירא דאג לכך, שמח מאד ואף אמר: "אויב אזוי, קען שוין צדוק שטארבן רוהיג..." (אם כן, צדוק כבר יכול למות במנוחה...).

התח"ח ר' יהוד' נובמינסקי ז"ל

החסיד רבי דוד נובמינסקי ז"ל

רבי דוד היה תלמיד חכם משכמו ומעלה, למרות שנהג בפשטות חיצונית ואף לבש בגדים פשוטים כפשוטי העם, היה מרבה להגיע לבית מדרשנו ומתיישב בין הלומדים, כאשר עד מהרה היה שוקע בסוגיה הנלמדת בהתמדה מופלאה. אברכי הכולל שלא הכירוהו רמזו לו בתחילה שמקומות אלו מיועדים ללומדים, אך רבי דוד שהיה מתמיד וגאון לא הגיב והמשיך בלימודו.

כך גם השתתף בשיעוריו של רבי נחום יצחק פרנק ז"ל במשנה ברורה כשמדי פעם הוא 'זורק' הערות כאלו שהפליאו את כולם ועד מהרה התחילו להכיר בערכו ובגדלותו, עד כי כאשר אירע שרבי נחום יצחק לא היה יכול למסור את השיעור – מסר זאת רבי דוד במקומו.

החסיד רבי מרדכי אלעזר רובינשטיין ז"ל

הרה"ח ר' שמואל שפירא עם הרה"ח ר' מרדכי אלעזר רובינשטיין ז"ל כטוב ליבם בין ביום הפורים בבית מדרשנו

ר' מרדכי לוזער כפי שהיה נקרא בחביבות בפי אנ"ש, היה זה שדאג לכל רעב שנקלע לבית המדרש וסביבתו, מקום מיוחד היה לו במרתף (כיום בית צבי) אשר שם הכין דרך קבע אוכל לכל אחד אם זה ילד יתום שהיה מעניק לו בקביעות כסף לקנות לעצמו דבר מאכל, אף גדולי ה'עובדים' כר' ועלוול חשין שעמד אחרי יום עבודת ה' והיה צריך למסור את שיעוריו המפורסמים היה מטיב את לבו אצל ר' מרדכי לוזער, גם סתם אברך או בחור שראה רעב היה מוצא אצלו אוזן קשבת. המרתף שימש גם משכן להתבודדות של ר' מרדכי לוזער ושיחותיו על התכלית אותם דיבר מדי לילה ובפרט בסעודה שלישית כאשר מסביבו יושבים בחורים עובדי ה' ושותים בצמא את דבריו המרטישים, אלו שזכו להשתתף בחבורה מתרפקים עד היום על אוירת הכיסופים שהיה שורר שם, כיצד מאס בתכלית את העולם הזה בלשונו המתוק ואיך שהלהיב את לבבות המשתתפים בספרו אודות עבודת הקודש של חיילי בית רבינו כר' שמואל שפירא ור' הירש לייב ליפל לצד ניגונים עתיקים של ערגה והשתוקות.

ר' מרדכי אלעזר היה 'עובד' ה' ובעל רגש גדול, מדי יום לפנות בוקר היה לומד עם ר' יונתן גרינוואלד כאשר ר' מרדכי לוזר היה מקריא לשונות על התכלית ור' יונתן גועה בבכי, הגאון ר' אלחנן ספקטור שהשכים לבוא לביהמ"ד היה נהנה לעבור ביניהם ולהקשיב לשיחם המעורר בעת לימודם.

החסיד רבי שמואל מרדכי קורנבליט ז"ל

הרה"ח ר' שמואל מרדכי קורנבליט
ולצידו יבלחסי"א ר' נפתלי פינשטוק
ערב חג השבועות תשל"ב בבית מדרשו

איש החסד רבי שמואל מרדכי היה הגבאי של בית מדרשו ב'גילגול' הקודם כשעוד שכן ברחוב עונג שבת. לאחר שנבנה בית מדרשו הגדול ברח' סלנט היה יורד רבי שמואל מרדכי למרתף ומתבודד וזועק שם 'שבעין קלין' כדברי רביה"ק. הוא פעל רבות למען אנשי שלומינו וכלליות ענין רביה"ק, ואף היה אוסף כספי צדקה ומחלקם לאנשי שלומינו לצדקה לכבוד שבת.

הרה"ח ר' יעקב גדליה תפילינסקי ז"ל

החסיד רבי יעקב גדליה תפילינסקי ז"ל

רבי יעקב גדליה שהסתלק למרבה הצער בצעירותו, היה כואב מאד את מצבם של בני הנעורים והיה מרבה להתעסק עמהם לקרבם לתורה ולחסידות.

בתקופה מסויימת, כאשר הבחין בכמה בחורים שלא הלכו בתלם והיה חשש לעתידם הרוחני, לקחם וקיבצם להיכל הכולל שבבית מדרשו, שם דיבר עמם בדרכי נועם וקירוב וקבע איתם שילמדו מה שלבם חפץ, אך העיקר שילמדו היטב ובהבנה מלאה ללא ויתור. בסופו של דבר, בזכותו, כולם הקימו בתים יראים ושלמים לה' ולתורתו. יבדל"ט"א הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר מרבה להזכירו ותמיד מתוך געגועים לאברך עם ברען ושלהבת מיוחדת שנסתלק בשיא פריחתו.

החסיד רבי משה ירוסלבסקי ז"ל

הרה"ח ר' משה ירוסלבסקי ז"ל

רבי משה היה זה שהמשיך את מסורת משפחתו המפוארת מהעיר אומן ודאג להכין ולסדר את סעודת הילולת רבינו כל השנים כשהוא משלם את כל ההוצאות מכיסו. יצויין כי בתקופה הראשונה לאחר גמר בניית ההיכל הגדול, היה בונה סוכה גדולה על גג בית המדרש ושם היה מארגן את סעודת ההילולא.

רבי משה גם היה בשעתו מכריז את העליות בבית מדרשו בקול האדיר שהיה לו. כמו כן בערבי שבתות היה מתפלל מנחה לפני העמוד כאשר וותיקי אנ"ש זוכרים כי כאשר פתח ב"הודו לה' כי טוב" פשוט רעדו הקירות.

פעם אחת כאשר משום סיבה מסויימת לא הגיע רבי לוי יצחק ללמוד לפני הקהל את הסיפורי מעשיות, נתנו לרבי משה ירוסלבסקי ללמוד בסיפורי מעשיות. רבי משה היה יהודי פשוט ולמד מילה במילה כל המעשה הראשונה 'מעשה אמאל איז געווען א מלך' וכו' בלי להוסיף כלום מדיליה, אך משתי עיניו זלגו דמעות שלישי מרוב הרגשתו בסיפורים הקדושים, והדבר הלהיב את לב כל השומעים באמונת אומן בקדושת רביה"ק והמעשיות הנוראות שסיפר – יותר מכל שיעור אחר.

בהזדמנות אחרת כאשר רבי לוי יצחק נסע לבני ברק ורבי משה למד סיפורי מעשיות, קרא מעמקי ליבו: "אנשי שלומינו! מדוע לא תרעישו עולמות למען פתיחת שערי ציון הנעולים שנוכל לנסוע לאומן?!" ותוך כדי דיבור נפתחו מעיינות עיניו בכי... העידו אנשי שלומינו ששנים לאחר מכן עדיין נשאר להם התעוררות קריאה זו בעצמותיהם

הרה"ח ר' נחום יצחק פרנק ז"ל בשמחת הבר מצוה של נפתו
 יבדלחט"א הדיין הגאון ר' נחמן זאב פרנק הישיב בתווך
 לצד אביו הרה"ח ר' יהודה לייב פרנק ז"ל

החסיד רבי נחום יצחק פראנק ואחיו רבי

צבי פסח פראנק ז"ל

כאשר התקרב הגאון רבי נחום יצחק לאורו של רביה"ק קבע מקום לתפילתו בבית מדרשנו ושימש בה כדמות הרב הפוסק לכל שאלה שנוצרה. כך גם היה מוסר במסגרת "ישיבת אור הנעלם" שיעורים קבועים בגמרא ומשניות בה השתתפו מטובי הלומדים שבין אנ"ש, שהיו שותים בצמא את דבריו ומתענגים בעומק עיונו המופלא.

כך אחיו החסיד ר' צבי פסח פראנק, אשר גם במרומי גילו סמוך לשנות התשעים לחייו, מכתת רגליו מדי יום מביתו שבשכונת נווה צבי לבית מדרשנו, בה למד כתלמיד מן המניין בישיבת "אור הנעלם", והקרין מאורו על כל האברכים ומתפללי בית המדרש לראות כיצד נראית תפילתו של חסיד ברסלב, השופך את לבו כבן המתחטא לפניו אביו.

הרה"ח ר' אריה לייב שפירא ז"ל

החסיד רבי אריה לייב שפירא ז"ל

רבי אריה לייב היווה דמות מופלאה בהיכל בית מדרשנו, כאשר אחיו רבי שמואל התבטא עליו פעם: "אחי ר' אריה לייב הוא עובד ה' אמיתי..."

רבי אריה לייב היה מופקד להתחיל את הניגון ואת הריקוד כל פעם לאחר סיום תפילת שחרית וערבית, לשם כך השקיע רבות לברר ולסדר את הניגונים השונים שהתקבלו אצל אנ"ש, ואף ארגן חבורה מיוחדת בשם "קומי רוני" במסגרתה שוררו ושימרו את ניגוני אנ"ש לדורותיהם עם טעם מיוחד של אנשי התם הקדוש.

בין שאר פעולותיו הכבירות היה רבי אריה לייב מוסר שיעורים בספר המידות, ומדי פעם אף למד בציבור תורה מליקוטי מוהר"ן בסעודה שלישית בבית מדרשנו כנהוג.

הרה"ח"ר מיכל דורפמן ז"ל בשיעור
היומי המתקיים לעד היום בבית מדרשנו

החסיד רבי יחיאל מיכל דורפמן ז"ל

לסיום, נעלה על נס את החסיד הנודע, זקן אנ"ש בדורנו אנו, רבי יחיאל מיכל דורפמן, שהשקיע את כל חייו למען חסידי ברסלב ולהצלת הציון הק', ובפרטיות למען בית מדרשנו, כאשר רבי לוי יצחק מסר בידינו את ניהול והנהגת בית מדרשנו, והוא המשיך בכך עד לפטירתו בשיבה טובה ובשנותיו האחרונות היה הרוח החיה בביהמ"ד.

רבי מיכל, שבערוב ימיו התמסר כל כולו למען הקיבוץ הקדוש באומן בראש השנה, בנה שם את הקלויז ואת כל התשתיות הנחוצות, עם כל זאת לא וויתר אפילו תפילה אחת מלהתפלל בבית מדרשנו, כאשר כל יום זמן רב לפני התחלת תפילת הוותיקין כבר היה יושב במקומו ומכין עצמו לקראת יום חדש של עבודת ה' וכאשר היה מגיע זמן עטיפת טלית באותו רגע היה נעמד ועושה הברכה בקול רם 'להתעטף בציצית'. כמו כן היה מוסר שיעורים בהלכה במסגרת ישיבת אור הנעלם שעמד בראשה ודאג למילגות האברכים מידי חודש כשהוא מקפיד לשלם אותם בעתו ובזמנו לצד עמידתו על סדרי הכולל והשיעורים כמו חיילים בצבא רבינו ז"ל, כמו"כ זכה לתרום ספר תורה להיכל בית המדרש.

יריעה קצרה זו היא חלקית בלבד, ורבים הם מזקני אנשי שלומינו שהיו מנדבכי בית מדרשנו בעת הקמתה ובמשך כל השנים שלאחר מכן ועוד חזון למועד.

כאן המקום להזכיר את אלו שטרחו במשך שנים רבות ודאגו להרוות את נפשותיהם של אנשי שלומינו שהתקבצו לסעודה שלישית, כשהם מביאים מיני מאכל ומשקה למען לא יחסר המזג, במיוחד באותן הימים שלא היה מי שידאג לכך.

ביניהם ניתן למנות את רבי יצחק יונגריביץ שהביא 'הערינג', צאצאיו של רבי נפתלי כהן (חמיו של ראבר"נ) שהביאו מיני דגים, רבי יונה לבל שהיה קונה מידי שבוע ארגז מיץ תפוזים ומחלק לכולם, רבי מאיר שמעון זילברמן שהכין מים חמים ללומדים בשבת אחה"צ, וכן רבי מרדכי אלעזר רובינשטיין שחילק אז מיני מזונות ומתיקה. ועוד רבים וטובים יזכרו כולם לטובה.

ליבם של
ברסלב'ר חסידים
בארץ ובעולם
מחסיר פעימה:

די הארץ
ברענט.
הלב
משתוקק.
מת'י?

מתי כבר אלכה
לרחוק על הקאמקע
מתי ימא אידי...

ה'שמש'...

טרם התחלת המגבית רצינו לקיים שיחה עם עמוד התפילה בדורנו ו'משמש' בית מדרשנו רבות בשנים הרב החסיד ר' שמעון ישראל שפירא שליט"א אשר לא חס על כבודו ושם לילות כימים למען רווחת באי מתפללי בתי המדרש, לשמוע ממנו על בית המדרש ועל הרחבתה.

ר' שמעון אינו מסתיר את רגשותיו עם התחלת הפניה

ראשית שאלוהו ממתי זכה להתעסק בקדשים ולשמש בתפקיד קדוש זה?

ר' שמעון עונה בענווה: היה זה החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שעמד מאד על הדיוק בזמני התפילות והוא זה שקרא לי להתחיל לגשת לעמוד, באמרו שבתפילה צריך לגשת לעמוד ולהתחיל הודו... אם לא – אף פעם לא יתחילו... ר' לוי יצחק עמד על כך שזמן יהיה זמן...

ממתי הנכם זוכים להתפלל בבית מדרשנו?

בילדותי היינו מתגוררים בשכונת קטמון, שם היה אבי החד-סיד רבי שמואל ז"ל עובד את ה' ביחד עם שאר העובדים הגדוליים, ביחד היו קמים בחצות ויוצאים לעבודת הבורא בהתלהבות. אך במשך הזמן התברר כי לצורך חינוך הילדים עדיף לעבור לאזור מאה שערים ומאז אנו שרויים ושמורים בתיבת נח זו.

בדרך כלל כדי לארגן ראיון צריך לקבוע זמן, לבוא עם דף ועט ומכשיר הקלטה, אך אצל ר' שמעון זה בלתי אפשרי, כל זמנו סובב סביב בית מדרשנו משעות וותיקין המוקדמות, בהם הוא מכין ספרים על השולחנות לרווחת הלומדים, כאשר הוא כבר יודע איזה ספר להניח בשולחן הראשון ואיזה ספרים להניח בשולחן אחר, לפני כל חג ומועד הוא מכין ספרים בעניני דיומא, לזה הוא מכין את התפילין על מקומו, כאן הוא יוצא למלא את מתקן הכוסות, כך עומד ומשרת לפני ה' ובעיני הרואה הוא נראה כ'שמש' פשוט, אך עם בוא התפילה ר' שמעון ניגש לפני העמוד ומתחיל בקדיש דרבנן ותפילה בכח מלווה בפרצי בכיות למען עם ישראל והגאולה. בעת הצורך הוא ימכור את העליות וידאג לבעל תפילה מחליף. כך שאם חשבנו לארגן שיחה ולו קצרה מיד אחר התפילה גם זה לא עלה בידנו, שכן לאחר הריקוד ר' שמעון יורד לביתו וחוזר עם כמה סנדוויצ'ים וביסקוויטים למתפללים קבועים להם הוא דואג מדי יום ביומו, כשמיד לאחר מכן הוא מתכונן למניין שני אותו הוא מנווט ביד רמה. בשעות אחה"צ הוא מוסר שיעור יומי בשולחן ערוך שעוד ממשיך מזמנו של החסיד ר' יחיאל מיכל דורפמן ז"ל, ועוד שלל פעולות אשר בוודאי אין זה רצונו שנעלה אותם על הכתב, וגם המעט שכתבנו זה הרבה יותר מדי עבורו...

אך בין לבין בכל זאת מצאנו זמן להשחיל כמה שאלות, כאשר ר' שמעון כדרכו עונה על הכל במאור פנים.

הרה"ח ר' שמעון בריקוד של שמחה בבית מדרשנו

ה' מדורות עברו ובכל הנהגות בית המדרש התנהגו תמיד על פי זקני אנ"ש תוך קפידא מרובה לבלי לסטות מן ההלכה ומהמקובל אצל אנ"ש וכל דבר מנופה ומבורר כסולת נקיה. על כן לא יתכן להמשיך בצפיפות הנוראה שהוא כבר ממש בבחינת מועט המחזיק את המרובה וחייבים להרחיב את גבולות הקדושה ברוב פאר והדר. וכשירחבו גבולי הקדושה בוודאי יתווספו נפשות רבות לקיבוץ הק' ובפרט בעצרות תפילה ועתות רצון.

מה הנכם זוכרים מבית המדרש לפני שנים רבות?

לפני שנים לא רבות היו אנ"ש עדיין מתי מעט. זוכרני כי בבית המדרש התפללו אז זקני אנ"ש עובדי ה' המופלגים, כאשר ר' לוי יצחק ניהל את הנהגות בית הכנסת ביד רמה ועל פיו ישק כל דבר ועדיין רישומם הקדוש ניכר בכתלי בית המדרש.

מה תוכלו לברך למסייעים?

בזכות רבינו הקדוש בוודאי יתברכו ממקור הברכות ברוחניות וגשמיות, כי הם נעשים שותפים עם רבינו הק', והלוואי שבקרוב נתבשר על הגאולה בביאת משיח צדקנו בב"א.

רצינו לשאול עוד, אך ר'

שמעון מיהר לארגן את התה, להכין את הכוסות לרווחת הלומדים הבאים בבית המדרש או לענות אמן אחר המברכים ולהמשיך בפעולות הקודש.

בכל ביתי נאמן הוא...

ר' שמעון מתפעל לראות כי ריבוי התפילות והכיסופין יצאו מן הכח אל הפועל - התחבת בית המדרש

מה קרה בשנים האחרונות?

ברוך ה' גדיים נעשו תיישים והמה זכו לגדל עוד דורות וצאצאים, לבד מעוד רבים שברוך ה' זוכים להתקרב לאחרונה ומתקבלים בחמימות ע"י אנ"ש שמקרבם אותם בהכנסת אורחים ראויה לשמה. וכך הוחל להרגיש צפיפות בזמנים רבים, כמו בתפילת ליל שבת ובחגים.

כמה מתייחד בית מדרשנו משאר בתי המדרשות של אנ"ש?

כל בתי המדרשות של אנ"ש מיוחדים, כולם אהובים כולם ברורים, אך כאן בבית מדרשנו זכינו שהיה זה משכנם של עובדי

השנייה

הגני ממלא אחרי הנ"ל ומבקש מאת כל שוחרי תורה ומוקירי לומדיה להחזיק בהמפעל החשוב הזה ולתמוך בו ביד רחבה ורוח גריבה ולהחזיק בידי התלמידי חכמים המופלגים הלומדים בהמוסד ושקדים על התורה מתוך הלהיץ והרחק, וגדולה היא מצוות החזקת תורה שתנן על כל העוסקים בה להתברך באורך ימים ושנות חיים ולראות בהרמת קרן התורה ובבנין ציון וירושלים בב"א

כעת' החותם בכרכה מרובה בתוככי ירושלים ג' כסלו תרצ"ז לפ"ק

יוסף צב"י דושינסקיא

רב ואב"ד לכל מקהלות האשכנזים

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

ורב ראשי ליהדות החרדית בארץ ישראל

גם אני הח"מ מבקש עד למאד מכל אחינו בני ישראל להיות לעזר למוסד הישיבה הק' הלו, בדבר שיש בו ממש, שזה ענין גדול לאין שיעור ולאין ערך, ולפי דעתי למותר האריכות הכתובה בהענין גדול כזה, בפרט כעת שהמצב הגשמי של הב"ת אינו בטוב

ב' טבת שנת תרצ"ז ירושלים עיה"ק תובכ"א

שלמה בה"ר מרדכי גאלרמן

רב מזוועל חופעיה"ק ירושלים תובכ"א

בית

מדרשנו

עומד

על תילו זה

כשבעים שנה, אך את

חזון בית המדרש כבר ראה בעיני רוחו החסיד ר' אליהו חיים רוזין ז"ל כמה שנים לפני זה, ועם עלותו לארץ ישראל שינס מתננו ביחד עם החסיד רבי שלמה ווקסלר ז"ל וייסדו ישיבה וכולל אברכים לאנשי שלומינו בבית מדרשנו שבעיר העתיקה. כעבור כמה שנים השתתף גם בפתיחת השטיבל בסמוך לבית מדרשנו, עד שבנו את בית מדרשנו הגדול.

לפנינו מסמך נדיר בו מביעים גאוני עולם אלו את תמיכתם בישיבת אור הנעלם ובית הכנסת החסידי ברסלב ירושלים.

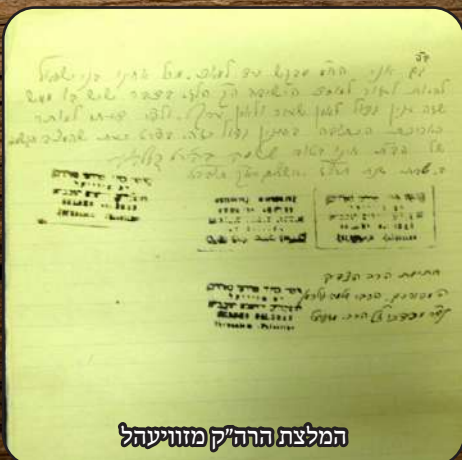
לפניכם המסמך המרהיב והמרתק עם מטרת הישיבה עליה התומים המייסדים:

גבאי ומנהלי ישיבת אור הנעלם בעיה"ק ירושלים תובכ"א ה"ה

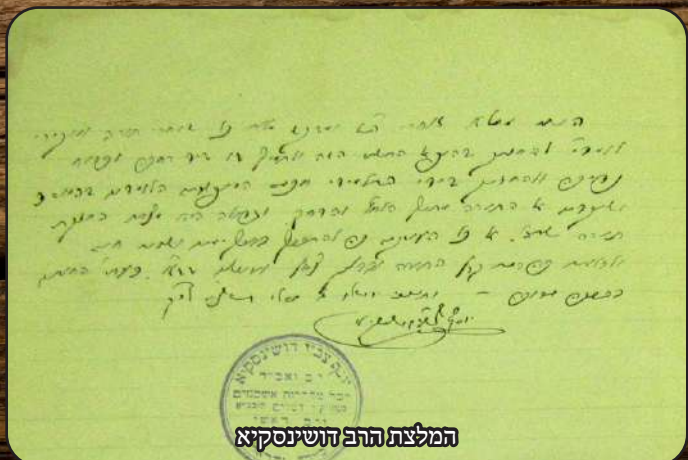
שלמה באאמו"ר פמ"א ועקסלער אב"ד דק"ק הוכברג

אליהו חיים רוזין שו"ב מרוסי'

ועל זה הוסיפו בדברי הסכמה גדולי ירושלים:

המלצת הה"ק מזוועהל

המלצת הרב דושינסקיא

תמיכתם של שנים מגדולי ירושלים של מעלה, עיני ישראל בדור הקודם, הלא
 המה הרה"ק מרן מהרי"צ דושינסקיא גאב"ד ירושלים, והרה"ק ר' שלמה'קע
 מזוועהל, זכותם יגן עלינו, בבית מדרשנו הגדול – ישיבת אור הנעלם

הצדיק ר' שלומקה זווילעהר

הגאון הבי יוסף צבי דושינסקיא גאב"ד ירושלים

למחר לנו לתאר לפיכך את גדל מעלת לימוד חידושי הקדושה
 ובה שזכור כי לא אלמן ישראל פבתי אולפנא וישיבת קדושת בארצ
 הקדושה מה יפה ונעים קולו של יעקב המצפנא ועולה בהם ובני ציון
 היקרים גדולי תורה ויראת חרפים ובקיאם אישר תורתם אוכמרתם
 ומשימים לילות כימים ושקרים על תרתנו הקדושה והגם שידוע
 מרב ארצות הגולה אשר ירד פלאים והתלמדי החכמים בני ישראל
 הישיבות ליכדים תורה מתוך הרחק ומתוך קונו ולחץ בכל דארת
 ולהמית את עצמם באחלה של תורה.
 אבל מה יעשו התלמדי החכמים הגדולים אשר בחנו מארצות
 הפריעות מרוסיה ופולניא, ובאו לארצנו הקדושה ביערים ובחוסר
 כל מחמת המצוק אשר אי אפשר לקבל אותם ביערים ובחוסר
 מפי מחסור בכסף ומה יעשו איפוא עולי נפש אלה אשר בכל
 ימיהם ה' קודש לל' תורה ועבודה ולא למו לבטל שקידתם על
 החורה והעבודה ולסובב ולנוע אחרי הלאות איוה מכוס הנצח להם
 בשעת רחם, ובפרט בארץ נכרי אשר אין להם מכיר ומודע שימליץ
 טוב בערם, אין דרכם בארץ נכרי אשר אין להם מכיר ומודע שימליץ
 איפוא יעשו במצוקתם.
 גם ומצאים בירושלם עיקר תלמידי החכמים מופלגים יראים
 ושלמים וזקנים וישישים אשר כל מהם משמי בעל התורה והמקור
 בקב הרבין וחי חיי עני וצער ומסר נשמתו וקבע עתם לגינה ולתפילה
 ולעת הקדש בחרפה בריאות ומטה דם, ואין להם אפילו קב הרבין
 ואשר לואת מחוררנו אנהו חומי מסה, ויסודו ישיבה בשם
 אור הנעלם בתוכי עהק ירושלם ה' לפנינו מן החומה אשר משנה
 יהו לחזיק בידו עהק ירושלם ה' לפנינו מן החומה אשר משנה
 חושבי עירנו הקדושה ירושלם ה' לפנינו מן החומה אשר משנה

מטרות הישיבה

זה ספר
 של
 הישיבה הקדושה
אור הנעלם
 מטרחה
 לתמוך בתלמידי חכמים מארץ
 ומחוץ לארץ כדי שיהיה להמשך ולא
 של ישיבת אור הנעלם

ות המצוות הגדולות האלו החזקת תורה, ופיקוח נפשורת
 ברץ ישראל, תעמוד לכל התומכים והמהזיקים בקודש להגן
 באלף המגן ויתברכו ממרומים בשפע ברכה והצלחה בכל
 ידיהם, ורוב נחת מכל יוצאי חלציהם, באשר ועושר וכל טוב
 עוד יזכו להביא נדרים ונדבות בבית מקדש עולמים בשוב ה' שבות
 עמו, ובהבנות כמו רמים בנין עדי עד בישועה וגאולה שלמה בבא,
 כעתירת החותמים בברכה מרובה מהר הקדש ירושלם ה',
 גבאי ומנהלי ישיבת אור הנעלם בעיהק ירושלם תובבא,
 נאם
 נאם
 נאם

חתימת המייסדים

סקירה מסביב לשעון:

זאת תורה הפכה

האמת, כי לשרטט עלי גיליון את כל אשר נעשה בחיי היום יום בהווה במיהמ"ד קצרה היריעה מזהביל. המקום שוקק חיים ומלא בפעילויות שונות חודש חודש יום יום ושעה שעה, אבל בכל זאת נסה בקצירת האומר לצייר ולו במעט את המתרחש בין כותלי הבית הגדול הזה, מקצת מהפעילות הרוחשת במשך כל שעות היום והלילה בקור ובחום, קיץ וחורף לא ישבותי, מראשית השנה ועד אחריתה, להכניס אותך הקורא היקר, אל הווי בית חיינו, לנשום את אווירה ולחוש את קדושתה, להבין ולהשכיל כי כאן, זה המקום שלי כברסלב'ער חסיד! לא רק כי זהו בית הכנסת בו אני מקיים את תפילתי, או בית המדרש בו אני לומד את סדרי הקבועים – אלא כי כאן הוא הבית של רבינו הקדוש אשר רוחו ונשמתו חופף עליו כל היום, וממנו תוצאות אורה וחיים לכל העולם, ומעייץ מבית ה' יצא והשקה את פני כל הארץ.

גם המתפללים הקבועים יופתעו מכמות ועוצמת הפעילות לאחר שיקראו את הסקירה הבאה.

השעה 8:30. בוקרו של שכונת מאה שערים מלא מצהלות הוא, מתוך קימורי הבתים וחצרותיהם מגיחים להם בקול שאון מלטף ומרנין מאות הורים הנושאים את ילדיהם לחיידרים הנמצאים כאן בכל פינה, אברכים ומתחת שחיים נרתיק הטלית והתפילין נראים אצים רצים לבית תלמודם בכללים הממלאים כל בית מדרש, כשבתוכם נשמעים צפירות הסעות התלמידים המביאים את הרחוקים לתלמודי התורה והיכלי הישיבות, כמזומה שאין מקום בגלובוס כולו המקבל אל קרבו מספר רב כל כך של מבוגרים וצעירים על שללם טפם והסעותיהם כשכונת "מאה שערים".

ואם בכל השכונה כך, על אחת כמה וכמה בגולה כותרתה, בית מדרשנו הגדול שבה, ילדי התשב"ר באים הנה במאותיהם מלווים עם הוריהם, אברכים עם ספריהם, מגידים ושיעוריהם וסתם עמך, כל אשר חשקה נפשו בפניה של ישוב הדעת או בשטיקל גמרא עם כוס קפה או תה חם ימצא את מקומו בבית

הכנת מנות עשירות ומיוחדות עבור ילדי החברה לקראת יאריציט רבינו

מדרשנו הגדול, המקבל כל יהודי באשר הוא בסבר פנים יפות ובחמימות נפלאה המצויה רק בין אנשי שלומנו האמונים על תורת רבינו הננמ"ח זיע"א, כאשר רובם של האברכים יושבים ולומדים לשמה וממלאים סדר יומם כראוי. בשעות אלו של לפני הצהריים, חוץ מהמוני אנ"ש הממלאים את היכל הכולל למטה עד אפס מקום, הרי שבעזרת נשים הדרומי מתקיים כולל לאברכים צורבים בראשות הרה"ג ר' בצלאל גלינסקי שליט"א והוגים בסוגיות הקשות שבחושי משפט.

שעה רודפת שעה ושיעור

היכל בית המדרש מלא מוזן אל זן בתפילת הותיקין של ימות החול

אנ"ש מקדמת דנא כאשר ציווה רביז"ל, כשעל צבאם עומד הבעל-תפילה הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א, אשר מונה ע"י החסיד רבי לוי יצחק בנדר ז"ל עוד בחיים חיותו לשמש כגבאי נאמן בבית מדרשנו ובפרט על מנין הותיקין.

אך גומר ר' שמעון את הקדיש האחרון שלאחר עלינו לשבח של מנין הותיקין, וכבר הוא גורס את משנת רבי חנניה בן עקשיא ואומר את הקדיש דרבנן המסמן לאנ"ש אשר נקהלו למניין השני שבביהמ"ד עם זמן קריאת שמע הראשון, כראוי לחסידי ברסלב האמונים על אזהרת רביז"ל לבלי לסטות מן השולחן ערוך, שהנה הגיעה עת התפילה. וכמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה תפילה בכח כראוי לביהמ"ד הנקרא על שמו.

עוד הם עומדים בתפילת העמידה ומעזרת הנשים משתפך ועולה קול ערב של ילדי התשב"ר המתחנכים ב"תלמוד תורה ברסלב" שעל גג בית המדרש ועתה מתאספים יחדיו בחברת התפילה לתפלת שחרית ע"פ דרך רביז"ל, כאשר גם בביהמ"ד עצמו נמצאים אי אלו תלמידי תשב"ר ממקומות לימוד שונים אשר רבותיהם שלחום הנה לראות צורתה של תפילה אמיתית וראויה.

חברת הילדים בתפילה

רעש המנוע שנשמע מחוץ לביהמ"ד מוציא קבוצה אחרת של כעשרים אברכים למיניבוס הניצב כאן מידי יום בשעה זו לנסיעה לשעת התבודדות, בשעה זו אשר חוט של חסד נמשך על היקום. מיניבוס יקר זה נרכש בהשתדלות אברכי בית מדרשנו במיוחד לנסיעה זו.

מן הראוי לציין במסגרת זו

ניגוני עבודת ה' בעלות השחר מוצאי שמח"ת

את הידוע, כי ביהמ"ד משמש כבר שנים ארוכות כתחנה קבועה לנסיעות קבועות ושאינם קבועות להתבודדות בשדות שמסביב לעיר הקודש, כציון שמואה"נ, יער רמות, הר תמיר וסנהדריה, לקיים את העצה המרכזית של רביה"ק 'להיות איש כשר באמת', כמו לכל קדשי רביז"ל אשר ביהמ"ד הוא המקום שממנו יוצא ונפרס

ויסעו... חברי כולל חצות אורות הנחל יוצאים לנסיעה

לכל ריכוזי אנ"ש בארץ ובעולם.

שעה קודם לנץ החמה והיכל בית המדרש כבר גועש ורועש ממשכימי הקום והזריזין למצוות, שכבר החלו את תפילת שחרית של מנין הותיקין המתקיים כבר ברציפות למעלה משבעים שנה, ומונה מידי יום מתפללים רבים כ"י. בראשי החדשים ושאר יומי דפגרא נוספים עליהם כהנה וכהנה אברכים ובחורים הבאים מקרוב ומרחוק וממלאים את ביהמ"ד עד אפס מקום, להתפלל באשמורת הבוקר במתינות ובכח כמנהג

שעת חצות לילה.

אחרוני השקדנים כבר פונים לבתיהם לתת תנומה לעפעפם אחר עמל יומם, אולם בבית מדרשינו הגדול לילה כיום יאיר, לולא קול אמירת 'תיקון חצות' הבוקע מחלונות בית המדרש למטה "היכל אליהו חיים" (על שמו של בונה הבית - החסיד ר' אליהו חיים רוזין ז"ל) הייתי טועה ששעת צהריים היא זו... אמנם הקולות מהוסיים המה בזהירות נדרשת לבל יגרמו ח"ו גזל שינה לשכנים מסביב, אבל ההשתקקות,

הרה"ח ר' אליהו חיים רוזין ז"ל במהלך הבניה של בנין בית הכנסת

הגעגועים, הכמיהה 'מתי יבא האדון אל היכלו' ניכר היטב בין ריסי עיניהם של יקירי אנ"ש המתאספים הנה בכל לילה לקיים את עצת רביז"ל אשר אמר "עיקר עבודת איש הישראלי לקום בחצות", כאשר הם נשארים כאן עד אור הבוקר והוגים בתורת ה'.

בסביבות שעה 2:00 מצטרפים אליהם חברי הכולל שע"י התאחדות הכוללים "אורות הנחל" בראשות הרה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א גבאי ומשפיע ראשי דבית מדרשינו, אשר חוזרים כעת משעת ההתבודדות הקבועה ביערות שעל יד הציוה"ק של שמואל הנביא בואכה ירושלים, אלה מצטרפים לאלה לקיים מה שנאמר "אלו ואלו מסלסים בקול" - וקול התורה והתפלה מהדהד בעוז אף בשעות לא שעות אלו.

שעה 3:00 לפנות בוקר.

חברי הכולל בלימוד המושך עליהם חוט של חסד

"מורשת הנחל" המחנכים את דור העתיד של החסידות ע"פ דרכו של רביה"ק זיע"א.

נוספים עליהם בלילי שישי "חבורות הבחורים - מורשת הנחל" המונים קרוב ל-300 בחורי חמד כ"י הבאים לשמוע את דבר ה' היוצא מפייהם של ראשי החבורות כל גיל וחבורתו וכל חבורה וסגנונה המיוחד כמאמר רביז"ל אשר ציווה "אייערע קינדער זאלט איר דערציילן וואס דא האט זיך געטוהן" (לילדיכם תספרו מה שאכן התרחש).

בשעות האחרונות בטרם תשלוט שחרות הליל על כל היקום, מתכנסים ובאים האברכים היקרים, אשר במשך היום טרודים על המחיה ועל הכלכלה וכעת מקיימים מה שציווה רביה"ק 'לגזול' זמן לקבוע עתים לתורה, ובטרם יעלו על יצועם באים הנה במסגרת מפעל התורה "מרבה תורה" להשתתף בשיעורים בגמ' והלכה ועוד, הנמסרים מפי מגידי השיעורים החשובים במתיקות ובהירות.

כל אלו ועוד הן כטיפה מן הים מה שמתרחש בבית נכון ונשא זה בימי שגרה של חול, אבל בפרוס כנפיה של שבת קדשינו על פני העולם ממש אין הנדון דומה לראיה.

ילדי התשב"ר מצטרפים מהגלריה החדשה שהוקמה זה עתה לעצרת תפילה על צרות ישראל בארץ הקודש

שבת קדשינו מחמד עינינו

ראשוני המתפללים זוכים עוד להתענג על קולותיהם המתוקים של ילדי חברת שיר השירים המקבלת את השבת קודם תפילת המנחה במסגרת חברות הנערים דביה"מ"ד (ראה מסגרת).

הנה נדמו קולות התשב"ר

בליקוטי מוהר"ן כפי שייסד ראש ופאר חבורתנו החסיד רבי לוי יצחק בנדר ז"ל, כאשר למעלה בהיכל נמסר השיעור ע"י הגה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א אשר זה כיוכל שנים שהוא מוסר נפשו לשיעור קבוע זה, כאשר חברי הכוללים יושבים חברים מקשיבים

ראש כולל אורות הנחל הרה"ח ר' אפרים נחמן אנשין בעת בניית חדרי ההתבודדות על גג בית מדרשנו

ליהנות מצוף נועם אמרותיו בהסבריו הנפלאים והעמוקים בתורת רביז"ל. ולמטה בהיכל הכולל הרה"ח ר' מאיר קרליבך שליט"א מוסר את שיעורו זה עשרות בשנים, גם הוא עוד מימי חיי רבי לוי יצחק ז"ל.

אך נגמרת תפילת ערבית וכבר מתחיל סדר הלימוד המיוחד של הכולל-ערב בראשות הרה"ח ר' נחמן יצחק דורנבלט שליט"א לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. לאחר הכולל הולך ומסתיים יומם של האברכים הפורשים לבתיהם כדי לנוח לקראת חצות הלילה הקרב ובא, והנה מתחיל יומם של צעירי הצאן אשר באים הנה אחר תשלום חוק לימודיהם לחבורות הנערים

שיר ידידות עם ילדי החמד יארצי"ט רביה"ק בניצוחו של ר' אברהם חשין שליט"א

ימצא מקומו גם מי שעמל בסדר יומו ואין לו מסת הפנאי ללמוד סדרים שלמים.

עוד חבורות מתקיימות מדי שבוע על ידי בחורי אנ"ש מהישיבות בסביבות בית מדרשנו, בהם מגיעים גם בחורים אשר נמצאים בתהליך התקרבות' וכאן הם יודעים שאין להם ממי לחשוש...

מיוחדים הם השיעורים הנמסרים ע"י משפיעי אנ"ש העוסקים בספרי רביז"ל ובהנחלת דרכו הקדושה לחדשים גם ישנים החפצים להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו הקורנת ועולה מבין בתרי ספריו הנוראים של רביה"ק מוהר"ן זיע"א. במיוחד בולט שיעורו השבועי של הגה"ח ר' צבי חשין שליט"א המושך אליו את חריפי השכל וחדדי ההבנה, בהם גם 'מלומדי' למיניהם מכל גווני הקשת של היהדות. ועוד כהנה וכהנה המושכים אליהם מן הקרוב והרחוק.

אתא בוקר וגם צהרים ולקראת שעת בין הערבים מתמלא בית המדרש בכמאתיים אברכים יחד עם זקנים ובני תשחורת ההוגים בתורת ה' תחת מסגרת הכוללים "אורות

הרה"ח ר' נחום יצחק פרנק ז"ל בשיעור קבוע בהלכה לצידו בנו הרה"ח ר' יעקב והרה"ח ר' יצחק נחום אנשין ז"ל

הנחל" וישיבת "אור הנעלים", וממיתים עצמם באהלה של תורה בעיון ההלכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא תחת הדרכתו הצמודה של הגאון רבי יצחק רוזנבלט שליט"א מו"צ העדה החרדית. קומת בית המדרש שלמטה אף היא אינה מקופחת וגם בה מסתופפים עשרות לומדים זקנים עם נערים ההוגים בתורת ה' וצדיקיו.

בין מנחה למעריב מתקיימים גם למטה וגם למעלה שיעורים

סעודת הילולא לכבוד האור החיים' הקדוש המתקיימת שנים רבות ע"י משפחת הורביץ הנכבדה

רודף שיעור, בהם שיעורים בדף היומי והלכה, בספרי רביז"ל ותלמידיו, בספר אור החיים הק' ועוד, כאשר חמש שיעורים רק בדף היומי מדי יום ביומו!

בין השיעורים הנמסרים: שיעור בעמוד היומי משנה ברורה הנמסר אחר תפילת ותיקין ע"י הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא. שיעורו המפורסם של הגאון ר' מאיר סירוטה שליט"א מו"צ העדה החרדית בדף היומי בבלי, בהלכה ובליקוטי מוהר"ן. שיעורו היומי של הרה"ח ר' נחמן ברנ"ד שפירא בגמ' ובהלכה. שיעורו היומי של הרה"ח ר' אליעזר שאול זיסמן בגמ' ושמה"ל. שיעורו היומי במשנה ברורה של הרה"ח ר' שמעון שפירא הנמסר כשעה

מעמד סיום מסכת ע"י לומדי וחברי 'מרבה תורה'

לפני מנחה, שיעור אשר יסד החסיד ר' יחיאל מיכל דורפמן ז"ל.

וכל זאת מלבד השיעורים המיוחדים הנמסרים בשעות הערב בהיכל הכולל בסדר "מרבה תורה" המותאמות לכל אחד ע"י טובי מגידי השיעורים בבית מדרשנו, מוהר"ר זלמן שמואל נפתליס, מוהר"ר ישראל יצחק שפירא ומוהר"ר מתיא ישראל נחמן אנשין, בהם

שיעורו הקבוע מזה עשרות שנים של הרה"ח ר' צבי חשין שליט"א

והחזן הקבוע של תפילת המנחה דער"ש הרה"ח ר' שמעון שפירא ניגש לעמוד ובקול אדיר מתחיל באמירת הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, כשאחריו מחרימ- מחזיקים שאר המתפללים בקול שאגה, אכן הכנה ראויה לשב"ק

הס מושלך בהיכל בעת תפילת העמידה, ובסיומה מתחיל רבי שמעון בחזרת הש"ץ, אשר לעיתים קרובות נפסקת ע"י בכיו הטוהר הממס כל לב "אוי! ולירושלים עירך ברה-מים תשוב..." ריבוננו של עולם מתי כבר יתקיים "ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא" - - - זמן מה עובר עד שר' שמעון מתעשת וממשיך בתפילת המנחה, הן שבת היום לה'.

היכל בית המדרש מתמלא יותר ויותר, כבר אין מקום לשבת אף בגלריה (עזרת הנשים הישן) אשר נפתחה במיוחד לילי שבתות, ועדיין בית המדרש מתמלא במאות מתפללים כ"י, אשר יודעים כי ללא התפילה המיוחדת ב"שוהל" לא ירגישו טעם שבת. וכבר ידוע בשער בת רבים כי בית מדרשנו הוא מוקד משיכה לאורחים רבים מאד מכל רחבי תבל ובפרט בתפילת ליל שבת.

מקום מיוחד מוקצה לבחורי אנ"ש במרכז ההיכל למען יוכלו להתפלל ולמצוא את מקומם הראוי, וגם לתת בכך כח לשאר המתפללים הנישאים על כנפי התלהבותם הטבעית של הצעירים ומגבירים אף הם את כוחם בתפילה.

בגמר התפילה, אחר שהגבאי המיתולוגי הרה"ח ר' אברהם חשין שליט"א הכריז את "זמן תפילת שחרית הודו" ועל שמחות השלום זכר אצל אנ"ש, פוצחים כל הקהל בשירה הברסלבאית הכובשת: "שבענו, שבענו, שבענו מטובך...", ולאחר מכן הריקוד הייחודי עם שירת 'בר יוחאי' וכמה קטעים נבחרים משיר ידידות של החסיד ר' יצחק ברייער ז"ל הי"ד, כשלאחריו הניגונים הקבועים כמפורסם המסתיימים בניגון "שמחו בד' וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב", בס"ה שבעה ניגונים לכבוד יום השביעי כאשר הנהיג הרה"ח ר' אברהם יעקב גולדרייך ז"ל.

באשמורת הבוקר שוב מתמלא ביהמ"ד ממתפללי תפילת הותיקין אשר אינם רוצים להפסיד ענין נשגב זה אף ביומי דשבתא. וכאשר הם מגיעים לקריאת התורה יורדים הם להיכל הכולל להמשיך בתפילתם כדי לפנות את ההיכל למנין המרכזי שעומד זה עתה להתחיל, בכדי להתפלל עם זמן קריאת שמע הראשון כנהוג. וכלילו כך יומו ר' שמעון ניגש לעמוד ופורש את כפיו בנשמת כל חי וסוחף אחריו את כל קהל הקודש המשתפך בתפילה אמיתית כראוי ליום של מעין עולם הבא. במיוחד נשמעת התפילה ברמה ע"י חברת 'ברומו של עולם' המעודד את צעירי הצאן הבחורים הצעירים להתפלל בקול רם ובכוונה ולבוא מוקדם לתפילת צפרא דשבתא.

עתה מגיע ובא תורם של בעלי השמחות אשר מעידים כולם כאחד על העין היפה ועריכת השמחה בשלימות אשר ניכרת ביותר בשנים האחרונות, מעת אשר הנהיגו בבית מדרשנו שורה של שיפורים לכבוד את בעלי השמחה ולתת להם בלב שמח ובמאור פנים את צרכיהם בין בעזרות הגברים ובין בעזרות הנשים לבל יחסר המזג, ועוד היד נטויה אצל הנהלת ביהמ"ד לשפר עוד כהנה וכהנה הן בתחום ההגשה והמסתעף והן בדאגה למען הוזלת מחירי הקידושים באופנים שונים.

כפי שהנהיגו אנ"ש בפולין, לאחר הקידושה רבא נלמד ברבים מתוך ספר הקדוש "סיפורי מעשיות", ע"י הרה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א, המשמיע רמזים ורעיונות נפלאים מתוך דברי רביה"ק ותלמידיו הנרמזים בסיפורים הנוראים.

רעווא דרעווין. זמן רב לפני תפילת המנחה כבר מתמלא היכל בית המדרש בלומדים המתענגים על ה' ועל תורתו באותן שעות יקרות של שבת אחר-צהריים. הקיץ גם חברת "אבות ובנים" מתקיימת בשעה זו, והמוני הורים עם ילדיהם ממלאים את ההיכל בקול לימוד ערב

ומשובח.

ואני תפילתי לך ד', תפילת המנחה של שב"ק מתנהלת בהתרוממות ולאחר מכן נוטלים ידיים לסעודה שלישית בצוותא

השולחנות ערוכים לכבוד הקהל ולכבוד השבת בטוב טעם ודעת, ובזמן שקיעת החמה שלהבת הלב עולה מאליה בשירת "בני היכלא דכסיפין" ושאר הזמירות הנהוגות. הציבור הגדול משתפך יחד עם חבורות הנערים "ויזכו לראות בני ובני בני ברסלב" ער חסידים צדיקים יראים ושלמים עוסקים בתורה ומצוות לשמה..."

מקום של כבוד מתבצר לתורת רביה"ק הנלמדת ברבים לאחר הזמירות, והמשפיעים החשובים כל אחד בתורו משמיעים לפני הקהל הקדוש דרכי ועצות רביה"ק כיצד לחיות את חיי היום יום לאורו או לקראת החגים והמועדים מקדושת הימים.

בחורי החבורות מתאספים באותו זמן בהיכל הכולל בצוותא ושומעים גם הם דברי אלוקים חיים מאת טובי המשפיעים והמחנכים. גם לאברכים אשר עדיין לא מתמצאים בשפת האידיש על בוריה מתקיים שיעור מיוחד בליקוטי מוהר"ן ע"י טובי המג"ש שליט"א.

לאחר תפילת מעריב והבדלה, מתיישבים לומר 'זיתן לך' בצוותא. מחזה מרהיב אשר חותם את יום השבת, ולאחריו נפטרין כולם אל בתיהם בהתרוממות רוח ובהתחדשות לקראת השבוע החדש הבעל"ט

כי אקה מועד

בהגיע ימי חג ומועד עולים ומתעצמים הרגשות בבית מדרשנו, אלף פעמים ככה כל חג ומנהיגו וכל מועד וענייניו.

ערב ראש חודש - יום כיפור קטן, "הן ראש חדשים לעמך נתת זמן כפרה על כל תולדותם" תפילת יום כיפור קטן בבית המדרש של חסידי מוהר"ן שאמר "גאר מיין זאך איז תפילה", אין לה אח ורע. הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א יורד לפני התיבה ודמעות חמות גולשות במורד לחייו בשאגת "ה' הוא האלוקים", וסוחף אחריו את קהל המתפללים,

במיוחד לאלו מאנ"ש אשר במשך שבתות השנה נבצר מהם להגיע לבית מדרשנו מחמת ריחוק מקום, והמה מנצלים את העת רצון להתפלל יחד ברננה עם כלליות אנ"ש ביום כיפור קטן זה, ועליהם מתווספים גם שאר יקירי ירושלים גם כאלו שאינם נמנים על חסידי ברסלב ויודעים שתפילה אמיתית המעוררת לתשובה מעומק הלב ימצאו במרכז הגדול של חסידות ברסלב הניצבת בשכונת מאה שערים.

גם עזרת הנשים מתמלאת בנשות ירושלים הצנועות אשר מנצלים את שעת הרצון לתפילות חמות על בניהם ועל עם ה' קהל הקודש ועל הגאולה העתידה, לפנייהן אף מוגשת שתיה חמה בל יחסר המזג.

ימים נוראים

כבר בראשית הקיץ מתחילים בהכנות המשרדיות לקראת מכירת המקומות לימים הנוראים ותיאומים עם חברות אשר יבואו לשימוש בחודש העמוס ביותר בשנה, בהם חברות הפיגומים, מיזוגי האוויר, שולחנות וספסלים ועוד, כאשר ככל שהולכים המועדים ומתקרבים נעשים ההכנות ביתר שאת וביתר עז למען יביאו את התוצאה הרצויה לתת לציבור הרבבות הפוקד את ביהמ"ד בחודש זה את המענה לצרכיו לשביעות רצונו המלאה.

ימי הסליחות ובמיוחד ביום הראשון במוצאי מנוחה, בית המדרש מלא על כל גדותיו באנשי שלומינו הבאים לחלות ולחנן בבכי ורעדה, ברטט נשמע בחלל בית המדרש קולו האדיר של החזן הרה"ח ר' שרגא לוי כשהקהל גועה ומתרפק אחריו הכנה לימי הדין הקרבים ובאים, והנה אנו בפתחה של חודש תשרי "ירח האיתנים" - הימים

החזן הותיק ר' שרגא לוי בהקפות הושענא רבה

הנוראים, בית המדרש מתמלא

המעמד המרטיט של הכנסת ספר התורה בהקפות שניות בהשתתפות הרה"ח רבי שמעון שפירא והתורם הנכבד ר' אשר וייספיש הי"ו

רגשות הקהל עולים וגואים וכמקשה אחת מתרוממים בריקודי שלהבת קודש כאשר בפיהם קול שירת "תהא השעה הזאת שעת רחמים" "קבל ברחמים וברצון את תפילתנו", לפנות בוקר לאחר ניגוני התעוררות אז פונים כל הקהל להכנה לתפילת שחרית כותיקין לא לפני שעורכים את המכירה הידועה כמנהג הרב הקדוש מברדיטשוב זיע"א, לאחר התפילה מתקיים פת שחרית כיאות.

בכלות מעמדי הקודש יוצא הציבור מלא וגדוש חזק ומחוזק לקראת החורף האפור והקר, העומד לפתחנו.

ימי החנוכה

ר' שמעון שפירא מדליק נר חנוכה בבית מדרשו

"ימי חנוכה הם ימי הודאה". בימים מרוממים אלו רוח בית המדרש פעילות משנה.

בערבים מתמלא היכל בית מדרשו במאות רבות של אנ"ש הבאים לתפילות מנחה ומעריב, אך טרם יתחיל החזן את 'עלינו לשבח' שבסיום תפילת מנחה, ידליק הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א את הנרות. מילות ברכות המצווה יוצאות מפיו מהולים בבכייה מתוך שמחה עצומה להודות ולהלל לשבח ולפאר את מי שעמד לבית חשמונאי בעת צרתם.

יום מדיק ר' שמעון את הנרות בחמימות ובהודאה מחודשת המשאירה רושם רב על המתפללים. המה מעידים כי לאחר הדלקת הנרות של

במכירה זו תהיה הפצה נכבדה לספרים החדשים שזכו לראות אור לאחרונה.

כאשר כל אלו מצטרפים לחדר ההפצה הותיק של ידידנו הרה"ח ר' אריה וויינשטוק שליט"א, הוא ניהו מהחלוצים הראשונים שקיימו את צוואתו של מוהרנ"ת "בממון, ברצון ובטירחא" במסירות נפלאה זה עשרות בשנים, לפאר ולהדר ספרי רביה"ק ותלמידיו ולהפיצם בישראל.

בונים גלריה מיוחדת לעזרת נשים עבור מנין הותיקין ביום שמחת תורה

חג שמחת התורה יום מיוחד הוא בבית מדרשו, הציבור הקדוש השרוי מזה כחודש בשמחה ויראה עילאית מגיע לשיא שמחתו והתרגשותו בה' ובתורתו, תפילות החג נערכים בשיר גילת ורנן בהתחדשות נדירה, ובעת אשר מתחיל החזן

הקפות שניות עם הספרי תורה בהיכל בית מדרשו

באמירת "אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו" דומה כאילו התעוררו חושים רדומים בלבות אנ"ש. ההקפות והריקודים לכבודה של התורה ולומדיה אינם פוסקים שעות ארוכות, ילדי התשב"ר עומדים על הפארענצ'עס המיוחדים ומנגנים בעוז כאשר מיני מתיקה מתעופפים לידיהם לחזקם ולזרזם.

וכמעשהו בלילה וביום כך מעשהו במוצאי החג כאשר כל הקהל מתכנס לקיים מנהג "הקפות שניות", השמחה חוזרת ונשנית ביתר שאת עד עלות השחר, מעמד מרטיט ונורא הוד של הכנסת ספרי התורה,

ריקוד 'תחיית המתים' בשמחת בית השואבה המרכזית חול המועד

כאשר הריקודים מסתיימים מוקדם מהרגיל, בכדי שגם מי שאינו זוכה לקום בחצות מדי לילה יוכל לקיים עיקר עבודת איש הישראלי בלילה זו... מחצות הלילה מתחילים נסיעות לשדה היוצאים מבית המדרש, ולאחר ותיקין מתקיימת סעודת הלילא על גג בית מדרשו ברוב פאר והדר ע"י הארגון החשוב מורשת הנחל.

לקראת נעילתו של יום ההילולא, ח"י תשרי, נערכת ברוב פאר והדר סעודת ההילולא המרכזית במטעמים כיד המלך. הסעודה עצמה ממומנת ע"י קופת בית המדרש בשיתוף עם אלו הזוכים לקחת חלק בהוצאות. אנ"ש הקרובים והרחוקים ואף משאר ערי ארה"ק נוהרים לכאן בהמוניהם לשמוע את דבר ה' בדרך רביז"ל מפי משפיעי אנ"ש החשובים כל אחד בדרכו ובסגנונו המיוחד לו, מדיבורי חיזוק אלו שואבים רוח הקודש לכל השנה כולה, ולאחר תפילת מעריב ברוב עם מתחילים ריקודי המצווה, כשהשמחה עולה על גדותיה לנו גואל וקרבנו לכלליות שבעת רועי ישראל.

כאן המקום להעלות על נס את פעילי ההפצה היקרים המתאמצים בכל עת מצוא לקיים ציווי מוהרנ"ת: "איייער עובדא זאל זיין יפוצו מעיינותך חוצה", ועומדים בלילות חול המועד עם דוכנים ייעודיים ומוכרים ספרי רביה"ק ותלמידיו במחירים מוזלים ומיוחדים, כאשר בלילות חול המועד סוכות שנה זו לבד, נמכרו כמה אלפי ספרים לאנשים מכל רחבי ארץ הקודש מכל גווי הקשת.

זאת בנוסף למכירת ההפצה המרכזית בליל הלילא מוהרנ"ת הנערכת זה כמה שנים ומהווה בשורה של ממש לכל המול"ם של אנ"ש היודעים כי

מפה לפה במתפללים עטופי לבן הממלאים את קומות בית המדרש למעלה ולמטה, גם הפרוזדורים נמצאים בתפוסה מליאה, ואפילו שלושת קומות ההרחבה החדשה המוסיפה עוד מאות מקומות לעזרות הגברים והנשים מלאה עד תום. המעברים צפופים אבל ההרגשה היא שלא מעלמא הדין. התפילות נערכות בהתעוררות והתרוממות רוח.

חג הסוכות ושמחת תורה

"ושמחת בחגך והיית אך שמח". פסוק זה מקבל משנה

ההקפות בהושענא רבה בהשכמה כמנהג הבעש"ט

משמעות אצל חסידי ברסלב הדבוקים במצווה הגדולה להיות בשמחה תמיד. ההלל והארבעה מינים ביום טוב הראשון של חג ובחול המועד, ההושענות בהשתפכות הנפש ובערגה, ובמיוחד תפילת

כולם מצטרפים לריקודי שמחת בית השואבה - זקנים ונערים בחורים וילדים

השחרית כוותיקין ביום הושענא רבא - גמר החתימה, ושבעת ההקפות בעת אמירת ההושענות האורכת זמן רב בהתעוררות ובנעימה עם החזן הוותיק ר' שרגא לוי שליט"א.

"שמחת בית השואבה" מידי לילה ברוב עם ובליווי תזמורת, חסידיים ואנשי מעשה מחשובי אנ"ש מרקדין לפני הקהל בשמחה של מצוה ובהתרוממות דקדושה והשמחה עולה ומטפסת ומרקיעה שחקים.

שונה מכל הלילות הינו ליל ההילולא-קדישא של רבינו הקדוש, בה תיקנו תיקון מיוחד

לא ראתה יפעת קהליך שמחת חסידיך... ולא בכדי התקרבו כמה וכמה נפשות לרבינו הקדוש לאחר שהציצו ונפגעו בבית מדרשו ביום הפורים.

עמוק עמוק במוצאי היום עוד עולה השמחה ומרקיעה שחקים בריקודי קודש

פוליש בהיכל בית המדרש לקראת חג הפסח

והתלהבות דקדושה, להמשיך השמחה על כל השנה "ועכשיו כל ההתחלות מפורים..." באמת אמרו כל מי שלא ראה פורים ב"שול" לא ראה שמחת פורים מימיו (אגרות הפורים - מאת רב הפורים דביהמ"ד).

חג הפסח

"כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו". חודש ניסן עומד בפתחינו על שלל עבודותיו ניקיונותיו והצטרכויותיו כל אחד בביתו, גם בבית מדרשו - הבית של כולנו ניכרים היטב העבודות של הניקיון והתחזוקה. שיפוצים שונים נעשים בביהמ"ד לרווחת המתפללים.

זמן חרותנו גאולתנו ופדות נפשנו, מקום מיוחד לו בהיכלה של חסידות ברסלב היודעים את סגולת הימים ויקרם, שאגות האמונה הפורצות מליבם של אנשי בעת אמירת "ואמונה כל זאת" עולים ובוקעים רקיעים, וכמו שאמר רביז"ל: "בפסח צועקים בתפילה". עריכת ליל הסדר אחר תפילה כזו לגמרי אחרת היא. ובבוקרו של חג משכימים ובאים לתפילת יו"ט, כאשר דמעות נשפכים כמים בעת שמיעת תפילת "טל" מפי הבעלי-תפילה הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א בוותיקן או במנחם המרכזי הרה"ח ר' נחמיה חשין שליט"א כשהחזן מעוטף בבגדי לבן כמנהג הוותיק, וכפי שנהוג גם בתפילת 'גשם' בצהרי יום שמחת תורה.

במוצאי יום הראשון של חג

ובתחינה בשדי יער "הצילני מקליפת המן עמלק וזכני לקדושת מרדכי ואסתר..." ולכן אין זה פלא כי בשבת זכור, עולים הריקודים בביהמ"ד כמה

קריאת המגילה בבית מדרשו

וכמה מעלות, בעת שירת לכה דודי בקבלת שבת, הנמשכת שעה ארוכה, וכן בסעודה שלישית רבתי בראשות רב ואב"ד הפורים. כי כך ראוי לאנשי לשמוח במפלתו של אותו רשע המן האגגי ועמלק ימשי, המאמינים כי רק בכוח ובזכות הצדיק בחינת מרדכי אפשר למגר את קליפת המן עמלק ולבערו מן העולם.

וכאשר נוטה צללי ערב של יום הפורים עצמו, לא מצאנו ידנו ורגלינו לתאר אפס קצהו מיום קדוש נורא ונשגב זה.

קריאת המגילה בלילה בהתעוררות נפלאה, וחוזרים לשנותה ביום לאחר תפילת שחרית בהשכמה. חברת אבות ובנים במסגרת "שיבת מרדכי הצדיק" תיכף לאחר התפילה, ולאחריה סעודת הפורים ברוב פאר והדר, בה מקיימים את מצות היום לבסומי עד דלא ידע. ואז מתגלה פארה והדרה

פורים טיש בהיכל בית המדרש בהשתתפות מוריניו הפורים רב' ר' ראובן שיף ולצידו הבאבא המקובל המקובל ר' נחמיה חשין והמשב"ק ר' שמואל מאיר אנשין

של כל אחד ואחד מאנשי הבעל תפילה, כאשר הסכרים נפתחים והדיבורים או! הדיבורים... אלו אשר בכל השנה שמים יד לפה ואוצרים בקרבם את להט האש קודש הבערת מתוך כבשונו של מי שאמר האש שלי תוקד... כעת פורץ הכל החוצה... עין

כאמור, בהיכל הכולל מתקיים באתו זמן מכירת ספרים מוזלת בה נמכרים מדי שנה רבבות ספרי רבינו ותלמידיו מכל הסוגים.

ימי השובבים

על אף שאצל חסידי ברסלב אינם מרפים מלעורר על עניני השובבים הקדושה והטהרה הנצרכת לכל בר ישראל בכל ימות השנה, הרי שבימי השובבים מקבלים הדברים משנה חשיבות, וכידוע מכתבי האריז"ל כי ימים אלו מסוגלים ביותר לתשובה ותיוקן המעשים.

בלילי שישי של שבועות אלו מתקיימת מנין לאמירת כל ספר התהלים, כאשר גילה רביה"ק כי תהלים מסוגל לתשובה ומרומו בר"ת וס"ת של הפסוק ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה (ליקו"ת ע"ג), הפותחת את שבועות אלו.

גם זאת ידוע כי רבינו הפליג במעלת הסידור העבה "דעם גראבן סידור", ולכן אהבו מעולם אנשי שלא להפסיד מאמירת סליחות ובקשות בכל התעניות וימי תפילה, וכפי שנהגו פעיה"ק ירושלים ת"ו לקיים סדר מיוחד של אמירת סליחות ובקשות בימים אלו, מתקיים בבית מדרשו מנין מיוחד של סליחות בעלות השחר של ימי חמישי, וכמו שכותב מוהרנ"ת: "זוהי בחינת שובבים שבהם נוהגים הכשרים להתענות ולצעוק להשי"ת בתפילות וסליחות" (ליקו"ה גילוח ד).

ה'פורים רב' מתרומם טפח וטפחיים בריקוד נלהב

ימי הפורים

"וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

ארבעים יום קודם הפורים כבר מורגש קדושת ימי הפורים אצל אנשי הצדיק בצעקה

ר' שמעון אף הדלקתם שלהם בביתם נערכת בהתחדשות ובחיות אחרת...

ביום האחרון של חג החנוכה, יום "זאת חנוכה", נאספים אברכים עם נערים למסיבת רעים לשיר ולזמר מניגוני יום הכיפורים כנהוג אצל אנשי באומן מקדמת דנא, באשר יום זה הוא גמר החותם של הימים הנוראים כמובא בספרים הק', וכמו שרמז רביה"ק "סלח נא לעוון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת ר"ת 'חנוכה'". בגמר הכינוס נערך מעמד ריקודים והמחאת כף בסימן מיוחד של "פדיון נפש" עבור בחורי אנשי החפצים להשתחרר מעולה של גזירת הגיוס הנוראה

הילולת מוהרנ"ת האי שתא עשרה בטבת תשפ"ד

המרחפת על ראשם, ומתי אם לא בחג זה המשריש ומדגיש את החינוך - פך השמן הטהור יקיימו כינוס נפלא זה.

הילולת מוהרנ"ת זיע"א

בליל עשרה בטבת נערכת סעודת הילולת מוהרנ"ת זיע"א

המכירה המסורתית בהילולת מוהרנ"ת של ספרי רבינו הק' ותלמידיו בהיכל הכולל בבית מדרשו

מתוך התרוממות הדעת. מקרוב ומרחוק נקבצים כלליות אנשי יחד עם בחורי החמד להתחזק בעצותיו הנוראות של רביה"ק אשר השאיר לנו ע"י תלמידו הנאמן פי שניים ברוחו.

הסעודה מוגשת ברחבות ועשירות נפלאה, ובשנים האחרונות עדים אנו לשיפורים מיוחדים יותר מהשנים הקודמות לרווחת הציבור.

פעם שהוא מזכיר את המילה הנכספת 'ציון' וכבר נתעורר לבך בכיסופין וגעגועין לביאת הגואל ובנין ציון וירושלים, וכשר' שמעון כך, הציבור כולו נסחף אחריו ומשווע מתי 'בא האדון אל היכלו.

לסיום, אי אפשר שלא להזכיר את ימי בין הזמנים, שלא שובת קול התורה בכל שעות היממה. אמנם בכללים שבבית מדרשנו לא יזכר ולא יפקד שם בין הזמנים והסדרים ממשיכים כסדרן, אך הרבה אורחים מגיעים ללמוד כאן במוצאם מקום נוח ללימוד, ואף מחו"ל מגיעים כאלו, שבמקום לנסוע להרי הקסטקילס עולים לירושלים... במיוחד מורגש הדבר בשבתות אלו בהם בית מדרשנו מלא באורחים ברסלבער חסידים מהארץ ומהתפוצות.

מי יתן ויקויים במהרה בימינו, 'גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון' אמן.

בית המדרש מקושט כמנהג ישראל

שהחג עצמו עולה ומתעלה מעלה אחר מעלה ובאוירה של ביהמ"ד נרגש טעם שער החמישים כפשוטו, הן בתפילת החג בערבית, עבור דרך לילו של החג אשר בני קל חי מקיימים את המנהג הקדום להיות נעורים בלילה זה, והיכל בית המדרש מתמלא מזון אל זן עד אפס מקום, מידי חילוף אשמורה פוצחים הקהל בשירי החג ובריודי קודש לכבודה של תורה, וניגון האקדמות השיר של חשק שהעיד רביז"ל עליו באמרו "וואס אידן פארמאגן אקדמות מיטן ניגון", מעלה את הציבור הקדוש לעולם זך וטהור דומה כי מתן תורה מתרחשת כאן ממש, הקולות והברקים מרחפים בחלל בית המדרש, ולא פלא שלאחר התפילה נמשכים הריקודים זמן רב מאד ללא שיהא ניכר על הציבור כלל שום עייפות אחר לילה נטול שינה.

כן מתאספים לנעילת החג מתוך דיבורים חמים כגחלי אש לכבוד התורה ולומדיה, ממעינו הטהור של רבינו הנחל נובע מקור חכמה זיע"א.

אנשי שלומינו מקוננים בליל תשעה באב

בין המצרים

הרי אצל חסידי ברסלב זכרונו של בית מקדשנו החרב עולה להם מידי לילה בחצות, ועל אחת כמה וכמה בימי בין המצרים, אשר שיאם בליל תשעה באב, בליל זה יבכיון וילילו בני הבכיות והזעקות היוצאים מחלונות ביהמ"ד בזמן הקינות דומה כי לא מצאו אח ורע בעולם כולו, רק לראות את הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א מתלעלע בדמעות כל

בהשימם דגש על שמירת העיניים הנצרכת ביותר בימי הקיץ.

ריקודין קדישין לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ברחבת בית מדרשנו

ל"ג בעומר

בר יוחאי נמשחת אשריך. קהל הקודש מתחממים לאורה של מדורת הענק לכבודו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי שהוצתה ע"י גדולי אנ"ש ברחבת רח' סלנט מאה שנים, ובמרכז מעגל הרוקדים משתמר מקום של כבוד להורים הנרגשים ובניהם חתני החלאקה אשר למחר יגזזו את מחלפות ראשם.

מיד לאחריה יסבו לסעודת

תפילה בכח - ספירה אחרונה והכנה דרבה לקראת חג השבועות

מצוה כיד המלך לכבודו של בעל ההילולא הק' בזריזות, כדי להספיק את הנסיעה בצוואת לציון המצוינת באתרא קדישא מירון היוצאת מיד לאחריה.

חג השבועות

ההכנה לקבלת התורה, ליל הספירה האחרונה, אשר ידועה חשיבותה בין אנ"ש, ויחן שם ישראל אנו זוכים להתאסף כאיש אחד בלב אחד, במעמד תפילה מיוחד לקיים את המצווה בפעם האחרונה לשנה זו בכוח ובכוונה לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו, וטרם התפילה אף נשמעת שיחה מיוחדת מאחד המשפיעים כהכנה דרבה לחג השבועות הממשמש ובא למחרתו.

ואם ההכנה כך היא וודאי

שוב עולים מאות רבות של מתפללים לבית מדרשנו לספור את ספירת העומר הראשונה, לזעוק ולפתוח את שערי הקדושה לטהרנו ולקדשנו בקדושת אלו הימים אשר ידועה ומפורסמת גודל שגב מעלתם בקרב חסידי ברסלב המאמינים

הרה"ח ר' בעריש זלוטניק ז"ל מכין קפה למתפללים אחרי ותיקין בחוה"מ פסח

בכוחו של זקן דקדושה אשר הגיע והשיג את שער החמישים כאשר העיד על עצמו. וכך הדבר חוזר על עצמו במשך כל מ"ט ימי הספירה, כאשר מרחוק ומקרוב באים להשתתף עם אנ"ש בתפילת ערבית וספירת העומר בכח ובהתלהבות.

מן המפורסמות היא העלייה לרגל במשך כל ימות החג וחולו של מועד כאשר עשרות רבות של מבקרים ובניהם גדולי ישראל נוהגים לעלות ולטפס אל עבר גג בית המדרש לראות את מקום בית מקדשנו ולשפוך ליבם בתפילת מלך רחמן... שובה אלינו בהמון רחמין... בנה ביתך כבתחילה וכוונן מקדשך על מכונן.

ביום שביעי של פסח מתקיים כינוס נעילת החג ובמרכזו סיפור נסיעת הבעש"ט לארץ ישראל כנהוג, ואף לאחריה נשמעים דיבורים מכבשונה של החסידות, ומהם תוצאות חיים של חיזוק לקראת יומי דקייטא וניסיונותיהם הבאים עמם. שוב נותן הקהל הקדוש יד ליד בשירה חדשה שבחו גאולים בשיר העתיק ע"פ א"ב, אשר עדיין שרד אצלנו "אדיר הוציאנו ממצרים - אדיר יחזירנו לעיר הקודש ירושלים" במהרה אמן.

לאחר הכינוסים המרוממים נחפו הקהל כולו לביתו בברכת א געזונטער כשרער' זומער,

פאר אייערע קינדער זאלט איהר דערציילן וואס דא איז געווען

מקום נכבד תופס בבית מדרשנו חברות הנוער עבור ילדינו דור העתיד של חסידות ברסלב. מדי ערב מתקיים בבית מדרשנו חברת ערב ע"י מורשת הנחל.

בערב שבת מתאספים הילדים לחברת שיר השירים בצוואת, ובתפילת ליל שבת ישנו מבצע מיוחד ע"י וועד מורא מקדש, במסגרתו הילדים שנשארים בתפילה ליד אביהם זוכים לממתק מיוחד ובעיקר נכנסים להגרלה על כיבוד מצוות 'גלילה' במנחה של יום שב"ק בהיכל ביהמ"ד.

בסעודה שלישית יושבים ילדי החמד במקום המיוחד ושירים זמירות בקול ובנעימה, ולאחריהם הם שומעים סיפורי הוד מרבינו ז"ל ותלמידיו שזור בדברי חיזוק, ע"י המשגיחים המסורים מוהר"ר יחיאל יהודה חשין שליט"א ואתו עמו הר"ר אהרן אייזנבך הי"ו.

וכן בכל יומי דפגרא מתקיימים 'חברות' מיוחדות, כמו בהילולת רבינו, ליל חג השבועות וכדו' כאשר המשגיחים משקיעים כוחות ורעיונות איך לשפר ולהטיב למען חינוך ילדינו כה לחי!

סיפור המסע

סיפור מסעו המסעיר והמרתק של חברנו הר"ר מאיר פייג הי"ץ מתוך הינלי חסידות מפוארת בירושלים, מסע של חיפוש וביקוש אחר האמת כשבמהלכו הוא נקלע לסעודת יארצייט בית מדרשנו ששינתה את כל חייו. אוויר הנח והזך.

אחת מהיסודות הבולטים ביותר בחסידות ברסלב בכל הדורות, הוא העסק של 'קירוב הנפשות'. החל מגאון עוזנו מוהרנ"ת שקבע את הדבר במסמרות נטועות, כשמסר את כל נפשו בשביל העסק הגדול הזה, ממשיך בתלמידים שהיו בכל הדורות, שאצל כולם היה ברור הדבר כשמש בצהרים בידיעה ברורה ופשוטה, שדבר רבינו הקדוש וענינו צריך וחיוב להגיע ולהאיר לכל אחד מישראל. רבינו הקדוש הוא הצדיק הדור אשר אליו צריכים נפשות ישראל להתקרב, ועלינו מוטל לראות לשמשו בכל כוחנו, לעשות ולקרב נפשות ישראל אל ה'בעל השדה' הוא רבינו הקדוש.

בית מדרשנו הקדוש, חוץ ממה ששימש לתורה תפילה ועבודת ה', שימש גם לא פחות כ'ביתו של רבינו', הבית שכל דורש את ה', כל אחד שביקש קרבת אלוקים ורצה לנסות את מזלו לשתות מהבאר מים חיים – מצא כאן כדי סיפוקו. ולא רק 'מחפשים' ו'מבקשים', היו גם עשרות אנשים שרק נפלו 'בטעות' לבית מדרשנו, ומלאכי הצלה הופיעו מולם בדמות אברך שהאיר להם פנים בברכת 'שלום עליכם' לבבית, בחמימות וידידות שגרמה להם להישאר עוד, עד כדי התקרבות וביטול מוחלט. והיו גם כאלו שלא נצרכו אפילו ל'קבלת פנים' בכדי לטעום מהאור הגנוז, הם רק עלו לבית מדרשינו, והאור שבקע מתוכו, האמת שזעקה באוויר, הנעימות והחיות שקרנה מפניהם של האברכים מתפללי בית מדרשנו – שטפה את ליבם בגלי האהבה, וגרם להם לטעום עוד ועוד מאותו טעם החיים. ומכאן היתה כבר הדרך קצרה מאד...

כזה הוא סיפורו המפעים של חברנו ר' מאיר פייג, סיפור אחד מני רבות, על אברך שנולד והתגדל באחד מהיכלי החסידויות שבירושלים עיה"ק, אך נשמתו השוקקת לא נתנה מנוח, והוא יצא למסע חיפוש וביקוש. מסע שהתפרס על פני הרבה מעברים, ניסיונות וקשיים. אך למול כל זה לא הניח את מקומו, והתחזק באמונת אומן 'עס איז בוודאי יא דא' עד שריחם ה' עליו והוא זכה להתגלגל בדרך נפלאה ביותר לביקור 'סתמי' בבית מדרשנו, ביקור שלאחריו כבר לא היה צריך יותר... מצאתי את שאהבה נפשי...

סיפור אחד מני רבים

**הצימאון שלא
כנה / הדרשן
העלום שעורר
את נימי הלב
החבויים ביותר /
סעודת היארצייט
בבית מדרשינו
שהציתה את
האש / תפילת
הוותיקין בכוח
באותו יום שבת
גורלי שנבשה
את ליבו /
החדווה והאהבה
של אברכי בית
מדרשנו שמשכו
את האברך
המבקש אל תוך
הגן עדן פנימה**

שמעון שפירא

ומפוארת בישראל. אבי שליט"א נמנה על עדת החסידים שבירושלים עיר הקודש, חסידי קהל 'שומרי אמונים'. כך התחנכתי בילדותי, עברתי כך גם את כל ימי הבחורות ולפרק 'האיש מקדש' לקחני לחתן מורי חמי שליט"א, ששייך גם הוא לחסידות קדושה זו. אחר נישואי המשכתי להתחמם ולהסתופף בצילו של האדמו"ר משומרי אמונים שליט"א ואף זכיתי לקירבה מיוחדת אצלו, כשתקופה ארוכה קבע האדמו"ר שליט"א איתי 'חברותא' כמה שעות ביום.

לכאורה התנהלו חיי על מי מנוחות, בלי דאגות וטרדות מיותרות, וכך הייתי יכול להמשיך גם את המשך חיי בזה העולם, לחיות את השבעים-שמונים שנה בתוך הקהילה החמה בה גדלתי, מבלי לדעת ולהתוודע אף פעם מהאוצר המנוצר, רבינו הקדוש.

אך רחמי השי"ת המרובים התגלגלו עלי, כשבאמצע מרוץ חיי התחלתי להרגיש פתאום מין צימאון אדיר בתוכי נשמתי ללא שום הסבר, צימאון נפשי שאינו נותן מנוחה. הרגשתי כמו ה'בן יחיד' בסיפורי מעשיות. הלכתי והתבוננתי בכל ה'הלוך-ילך' של חצרות החסידים, ובתוכי פנימה הרגשתי כמין קול פנימי שלא נתן לי מנוחה, 'לא! זה לא זה!' 'לא לזה התכוון הבעל שם טוב הקדוש כשהוריד את בשורת החסידות לעולם'.

למעשה, אף שלא ידעתי עד אז כמעט כלום על 'ברסלב' ועל רבינו הקדוש, ראיתי כבר מקרוב ברסלב'ער חסיד מהו. היה זה בישיבה בה למדתי בבחרותי, ישיבת 'אלכסנדר' בבני ברק, שם שימש כמגיד שיעור הרה"ח ר' ישעיהו קעניג ז"ל שהיה דמות ומופת כשלעצמו, ר' ישעיה היה דוגמא לברסלב'ער חסיד אמיתי. ראיתי אצלו אמת פנימית שאינה מצויה בדרך כלל. ר' ישעיה שימש כמגיד שיעור במשך כשלושים שנה, ואף פעם לא חיפש להגדיל את כבודו ומעמדו. הוא עשה את עבודתו נאמנה כמגיד שיעור בישיבה בכדי להפיץ תורה, ויותר מזה הוא לא היה צריך...

ר' ישעיה היה כותב גם הרבה מאמרים

וכעת נעניק לר' מאיר את רשות הדיבור:

השעה 5:30 לפנות בוקר של שבת קודש, היכל בית מדרשנו זוהר ומאיר בשלל אור יקרות, בית המדרש מלא מקיר לקיר באברכים השקועים בכל רמ"ח איבריהם ושס"ה גידיהם בתוך עבודת התפילה, בכוח ובהתלהבות. סביר להניח שאף אחד מכל המתפללים לא שם לב אלי, אברך צעיר העומד גם הוא בתווך, מוקסם כולו מן הגן עדן הזה. ספק אם מישהו אחר היה שם לב לתפילה המיוחדת ששבתה את לבי, ובאמת לא היתה זו תפילה מיוחדת במשהו, תפילת שחרית רגילה של 'צפרא דשבתא' בבית מדרשנו. אך בלבי פנימה התחולל באותה שעה 'צונאמי' של סערת רגשות. צבטתי את עצמי ללא הרף לראות שאיני הווה, הרגשתי באותה שעה כבגן

עדן עצמו. במוחי חלפה באותן דקות המחשבה 'זה ה' קיוונו ל' על זה חיקיתי וציפיתי כל ימי.

ר' ישעיה הסביר וביאר את כל הדברים בטוב טעם ודעת, מה שגם עזר לי רבות אחר כך. אך גם אחר שראיתי והכרתי מקרוב איש מורם מעם כר' ישעיה, לא השבתי עדיין מהכיוון של 'להתקרב לברסלב'

כנפי רוחי הובילו אותי מאות שנים אחורה 'כך היה נראה היכל הבעל שם טוב ותלמידיו', כאן זה המקום שאני מחפש כבר שנים רבות, אמרתי לעצמי. אברכים צעירים בני גילי העוסקים בתפילה בכוח, אך עם 'אמת', האמת זועקת מכל ישותם, הם לא חיפשו להרשים מישהו, שיראו איזה

'מצב' של תפילה יש בחסידות שלהם. ראיתי תפילה מהי, ראיתי כאן משהו שלא ראיתי עוד מעודי, כזה חן, התרפקות של געגוע וכיסופים. התפילה התנגנה באזני כניגון ערב ומתוק ביותר. ובאותה תפילת יום השבת חרצתי את גורל חיי לנצח 'פה אשב כי איוויתיה'. עם אברכים כשרים כאלו אני רוצה להתחבר - - -

|| **אקומה נא ואסובבה בעיר
אבקשה את שאהבה נפש**

נולדתי וגדלתי למשפחה חשובה

קצת, ומיד אמר לי 'אתה שומע את ר' שמעון צבי שפירא... זה לא אמר לי משהו מיוחד, חוץ מעצם העובדא שסוף סוף ידעתי מה שמו של הדרשן הנפלא הזה

כך המשכתי לשמוע את הרה"ח ר' שמעון צבי שליט"א ואת שאר השיעורים שהיה לי מאנשי שלומנו, כשבתוך תוכי התחיל מפנה, התחלתי להרגיש שנשמתי מתחילה להרוות את צמאוניה במקצת. אך בעיה אחרת עדיין עמדה בעוכרי, מכיוון שבשיעורים היו מרבים לצטט מספרי רבינו ור' נתן, ואני שמעולם לא פתחתי ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות התקשתי מאד להבין במה מדובר ועל מה נסובים הדברים. לשם כך קבעתי לעצמי מדי שבת אחר הצהריים, לעלות לבית מדרשנו במאה שערים, שם ישבתי כמה שעות ועיינתי בכל המקורות ששמעתי, כשלקראת מנחה וסעודה שלישיית חזרתי למקומי ב'שומרי אמונים'.

סעודת ההילולא בבית מדרשן

יותר מחודשיים תמימים עברו עלי במצב הזה. בימות החול אני שומע ב'נגן' קצת דיבורי קודש מר' שמעון צבי ושאר אנשי שלומנו, ובשבת אני זוכה לעיין מעט בספרי רבינו. ראיתי כבר מרחוק שכאן טמון האוצר, כאן אמצא מרווה לנשמתי. יום אחד אזרתי אומץ והלכתי לחנות 'משך הנחל' כדי לקנות כמה ספרים, שאלתי את בעל החנות מוהר"ר דוד גולדווי שליט"א ממתפללי בית מדרשנו, מה אני צריך ללמוד בשביל 'להתחיל', הוא הציע לי כמה מהספרים הקטנים דוגמת 'השתפכות הנפש' שיחות הר"ן וכד'. ביקשתי אז ממנו שייתן לי ספרים קטנים במיוחד, מהדורת כיס, בכדי שאוכל להחביאם היטב בכלל ובביהמ"ד אליו השתייכתי.

משפיעי ברסלב שהיו זמינים באותה עת במערכת.

הדרשן העלום המרעיף טללי תחיה

התחלתי להופיע בעבודה, ובמקום כל השיעורים שהייתי רגיל לשמוע עד היום התחלתי לשמוע שיעורים שמילאתי מ'אוצרות ברסלב'. מבחוץ המשכתי לעבוד כרגיל, תוך כדי שאני מאזין לנגן, אך בתוך לבי התחיל לנשב רוח חדשה. מה זה?! חשבתי לעצמי. מה זה הדיבורים האלו?! כמוהם לא שמעתי מעודי! כאלו דיבורי אמת, דיבורים שלא מעלמא הדין, הרגשתי ממש כ'מים קרים על נפש עייפה', הרגשתי מיד שזה

"לא השבתי הרבה, והתחלתי למלאות את הנגן בכמה שיעורים על פרשת השבוע"

עניין אחר לגמרי ממה ששמעתי עד היום. עולם חדש לחלוטין.

במיוחד שבה את לבי דרשן אחד שלא הכרתיו, שדיבוריו הנעימים חדרו אל לבי פנימה. הרגשתי שהוא מדבר בדיוק אל לבי. דיבורים פשוטים וברורים, אבל עם כזה דעת, עם כזה אמת. רציתי מאד לדעת מי הוא זה הבעל דרשן הנפלא הזה, אך את שמו לא ידעתי, כיוון שעל הצג בנגן הופיעו עיגולים שחורים במקום שמו של הדרשן... פניתי לאחד מחברי לעבודה שהיה מקורב כבר לברסלב וביקשתי ממנו שיאזין דקות אחדות לדיבורים ויגלה לי מי הוא ה'נואם' בחסד עליון הזה. חברי הקשיב

עמוקים וחזקים בעבודת ה', ואני שהייתי קרוב אליו מאד ביקשתי ממנו הרבה פעמים שיתן לי מכתביו. אני זוכר שאחד מהמאמרים היה על עניין ה'זידי דברים' לפני רבינו. ר' ישעיה הסביר וביאר את כל הדברים בטוב טעם ודעת, מה שגם עזר לי רבות אחר כך. אך גם אחר שראיתי והכרתי מקרוב איש מורם מעם כר' ישעיה, לא חשבתי עדיין מהכיוון של 'להתקרב לברסלב' והמשכתי במקום אליו השתייכתי.

כשהחיבור של 'קול הלשון' נפל

היה זה כשכבר הייתי אברך נשוי. התחלתי למלאות את ה'נגן' שברשותי עם דרשות רבות ושונות שהורדתי ממערכת 'קול הלשון', בכדי לשמוע אותם בזמן העבודה, כשאני מנסה כל הזמן את מזלי, אולי דרשן זה ידבר אל לבי, אולי דרשה אלמונית תשיב את נפשי. אך כמה שרק עבר הזמן - נמשך צימאוני ורק גבר והלך. המשכתי לנהל את סדר יומי, אבל כאמור בתוככי לבי הרגשתי צמאון אדיר מאד, כמו מרחוק מאד, הרגשתי שבוודאי ישנו בעולם 'עס איז בוודאי יא דא', חייב להיות שיש משהו שייתן מענה לנפשי הפצועה.

יום אחד הגעתי כהרגלי לחנות למלאות את הנגן עם 'אספקה חדשה' של שיעורים. בהשגחה פרטית מופלאה 'נפל' כל החיבור הדיגיטלי של המערכות בחנות, כך שהתוכנה של 'קול הלשון' לא עבדה. אבל מאידך גיסא המאגר של 'אוצרות ברסלב' שהיה גם כן באותו מכשיר הטענה, ועובד בתוכנה פשוטה שאיננה תלויה לחסדי החיבורים הדיגיטליים השונים - הוא כן פעל. לא חשבתי הרבה, והתחלתי למלאות את הנגן בכמה שיעורים על פרשת השבוע, מפי

הרה"ח ר' משה קרמר בדבורי קודש ביארצייים רביה'ק זי"ע על גג בית מדרשנו

עשיתי כדבריו ושמתי את פעמי לכיוון בית מדרשנו הגדול. כשהגעתי לבית מדרשנו אחזו כבר באמצע הסעודה, בשעה שהגה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א נשא דיבורים מתורת רבינו ומוהרנ"ת ז"ל על גודל יקרת היום וההשארה הנצחית שזכינו על ידי מוהרנ"ת ז"ל. נעמדתי מן הצד והתחלתי להקשיב לדבריו המאירים.

ר' משה דיבר דיבורים חמים ובווערים שנסובו על תורה י"ב בליקוטי מוהר"ן, וכיוון שכבר למדתי את הדברים במקצת הבנתי קצת את תוכן דבריו. מה אומר?! דבריו נפלו עלי כ'מים קרים על נפש עייפה' עמדתי על מקומי שעה ארוכה, מקשיב מרותק. כולם הקשיבו, אך אני שמעתי בדבריו משהו נוסף, צליל ורובד עמוק יותר, ניגון ערב ומתוק של: 'אמת! דיבורי אמת, דיבורים אמיתיים המועילים לאדם במלחמת היצר בזה העולם, ולא סתם דיבורים ודרשות, שממלאים את לוח הזמנים של המעמד... ראיתי כזה חן של אמת בדבריו, דברי אמת היוצאים מן הלב ונכנסים ללב.

תפילת שחרית של שבת כוותיקין בבית מדרשנו

יצאתי מהיארצייט כמעט מרחף באוויר. דיבורים כאלו מדברים בברסלב! אוצרות כאלו יש כאן! 'אני חייב לתהות על קנקנו של בית-מדרש זה, שבת

שאראה את זה חי, אמיתי' חשבתי לעצמי.

בכולל בו למדתי, למדו גם כמה מחסידי ברסלב. בסיום אותו יום שאלתי את אחד מהם היכן מתקיימים חבורות של 'ברסלב'ער יונגעלייט', שאוכל ללכת לשם לשמוע דברי אלוקים חיים?

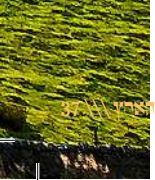
"איזו השגחה פרטית שבדיוק היום הגעת לברר", ענה לי האברך, "אמנם היום אין חבורות, אבל הלילה יחול היארצייט של מוהרנ"ת מברסלב זי"ע. תלך לבית מדרשנו הגדול במאה שערים, תשמע שם דברי אלוקים חיים ותמצא מרגוע לנפשך!"

כך עברה עלי כל התקופה ההיא בבלבולים ותהיות. מצד אחד טעמתי כבר מהטעם הערב של רבינו הקדוש, הרחתי כבר את ניחוח גאולתי הפרטית, אך באותו זמן השתייכתי עוד לחלוטין לחסידות מכורת 'שומרי אמונים', ולמעשה הייתי עדיין מחוץ לברסלב.

עד שהגיע הרגע והשעה בו נגזר עלי לצאת מגלותי לחירות עולם. וכיוון שהגיעה השעה לא התמהמה הדבר אפילו לרגע. היה זה ביום חמישי, ערב עשרה בטבת שנת תשפ"א. פתאום, באמצע היום, קיבלתי כזה מין תשוקה לראות ולהכיר את חסידי ברסלב מקרוב, 'אני שומע אותם כבר כל כך הרבה הגיע כבר הזמן

ציבור אנ"ש בהילולת מוהרנ"ת בהיכל בית מדרשנו

כאחד שהסתובב שנים רבות במדבריות ענקיות מבלי שיגיע אליו טיפת מים לרפואה, כל כולו מזיע ויגע, ולאחר שנים של יסורים וטלטולים איומים הגיע לביתו, שם יוכל כבר לנוח מכל התלאה הגדולה. הרגשתי באותן 'שעות של חסד' כשישבתי בבית מדרשנו לפנות בוקר ועסקתי במעיינות המרפא של רבינו הקדוש - שהגעתי אל המנוחה ואל הנחלה.

בתקופה שאחר כך, כשהנץ היה מוקדם יותר, התחלתי להתפלל כבר גם בימות החול בבית מדרשנו וכך התחילה התקרבותי להתקדם יותר ויותר. לא עברה תקופה ארוכה וכהמשך טבעי לקביעותי להגיע בשבת אחה"צ לבית מדרשנו, התחלתי להשאר כבר למנחה ו'סעודה שלישית', וגם שם בלטה ביותר האחוה והארת הפנים שאברכי בית מדרשנו התברכו בהם. מיד בשבוע הראשון להשתתפותי ב'סעודה שלישית' התיישב לידי אברך והתחיל לשוחח עמי בחביבות, מה שקירב אותי מאוד. היה זה האברך הר"ר ישראל הרשקוביץ הי"ו שדאג לקבל את פני בסבר פנים יפות, ולהנעים לי את המקום, מה שהפיג כבר בשבוע הראשון את הבושה הטבעית שיש לכל אחד

כך התחלתי לבוא כל שבת לתפילת שחרית 'וותיקין'. הנועם והמתיקות שהרגשתי בבית מדרשנו כבש אותי לגמרי, ומוססה את כל החומות ומניעות המוח שהיו לי.

בעקבות כך התחלתי כבר להופיע גם בימות החול בבית מדרשנו בשעות של לפנות בוקר. הייתי יוצא לעבודתי בתקופה ההיא בשעה חמש וחצי בבוקר. וכשעתיים לפני זה כבר הייתי מגיע לבית מדרשנו. רציתי לנשום כמה שיותר את האוויר הנח והזך של בית מדרשנו, את הרוגע והיישוב הדעת הנושב בחללה.

חברותא בספרי רבין

לאחר כמה ימים בהם התחלתי להופיע בימות החול, ניגש אלי יום אחד מוהר"ר איתמר לייפר שליט"א והתחיל לקשור עמי שיחה מהיכן אני מגיע וכו' וכו', כשתוך כדי השיחה כבר קבע איתי חברותא בליקוטי מוהר"ן ועלים לתרופה'. התחלתי ללמוד עמו כל יום בבית מדרשנו בשעות של לפנות בוקר. מה אוכל לומר?! הרגשתי בכל מילה 'סם חיים' כפשוטו. הרגשתי היתה

הבאה אי"ה אני מתפלל כאן בבית המדרש בוותיקין! - גמלה ההחלטה בקרבי, אני חייב לחוות ולראות מקרוב במה מדובר.

וכך הוה. קמתי לפנות בוקר של יום השבת, כשרגלי מוליכות אותי לבית כנסת חדש שעוד לא התפללתי בו מעודי. חסידות וחצר אחרת ממה שהורגלתי. אבל בתוכי פנימה הרגשתי שאני חייב לנסות ויהי מה!

עליתי את גרם המדרגות המובילות לבית מדרשנו בהיסוס רב. ויהי אך דרכה רגלי בפתח ההיכל הוכיתי בתדהמה: מול עיני נגלה מחזה מרהיב אותו לא אשכח כל ימי חיי. עומדים להם אברכים הנראים מבחוץ כאברכים רגילים מן השורה, אברכים בני גילי, ומתפללים בכזה כח ונעימות, כזה השתפכות הלב שלא ראיתי מימי. הייתי בהרבה מקומות שמשקיעים בהם כוחות בתפילה, גם במקום ממנו הגעתי צועקים ומשקיעים בתפילה, אבל כאן ראיתי שזה ענין אחר לגמרי, הרגשתי עוד פעם את מה שהרגשתי בליל שישי בסעודת היארצייט, אמת נקיה, בלתי לה' לבדו. כמובן שנשארתי כבר לקידוש שאחר התפילה.

בעת הקידוש התקיים כנהוג שיעור בספה"ק 'סיפורי מעשיות'. ראיתי כיצד מתיישב יהודי בעל צורה ומתחיל לדבר ולדרוש במעשיות הקדושות של רבינו ובעבודת ה' בכזה חן ונעימות. פשוט ישבתי ובלעתי כל מילה שיצאה מפיו בשקיקה וצמאון מרובה. אחר סיפורי מעשיות פניתי לאברך מזדמן ושאלתי לשמו של הדרשן, "ר' שמעון צבי שפירא!" הגיעה התשובה - - -

הוכיתי בתדהמה! כזו השגחה פרטית והארת פנים מיד בפעם הראשון שאני מתפלל כאן. החלטתי שכאן מקומי, כאן אני שייך, פה אשב כי איוותיה.

השמחה והריקודים בסעודה שלישית של שבת זכור בבית מדרשנו שמחה מתוך אהבת ודיבוק חברים

כשמגיעים למקום חדש ומנוכר.

רק תחזיקו עצמכם יחד

העיקר והמכה בפטיש' בהתקרבותי הייתה האחוה הגדולה בה קיבלו אותי אברכי אנשי שלומנו. יותר ויותר התחילו האברכים בבית מדרשנו להתעניין בי ולהכניס אותי בסוד העניינים. בתקופה ההיא התעוררו אברכי אנ"ש להתחזק ב'תפילה בכח' בתפילת הוותיקין, ויותר ממה שהתחזקו להתפלל בכוח והתלהבות, שררה ידידות ואחוה גדולה בין האברכים. מדי יום אחר שחרית התקיימה 'פת שחרית' במהלכה שוחחו בעבודת ה', וגם במשך כל היום בערה אש קודש מיוחדת של עבודת ה' בין כל האברכים.

בשבילי היתה זו תקופה מכרעת ביותר, שכן חוץ מעצם הדבר שזה מה שקירב והכניס אותי אל תוך הקדושה פנימה, היתה זו לי גם הזדמנות 'לחיות' בין אנשי שלומנו, לנשום את אוויר הקדושה הנושב מבין 'חסידי ברסלב', ללמוד את שיחם ושיגם של 'אנשי הבעל-תפילה', לראות עבודת ה' מהי. הרגשתי בחברתם של אברכי בית מדרשנו כבגן עדן התחתון ממש. זה הקנה לי את ה'שימוש' בענין רבינו, שכל כך נצרך, על מגש של כסף. ראיתי מה זה 'לחיות' באמת את הרבי.

עלינו להודות לה' שזכינו שישנו מקום כזה, ואברכים כאלו בעולמו של ה' יתברך. והאמת, שבכל העולם אין עוד כזה מקום וחבורה... אברכים עובדי ה', ברסלב'ער חסידים, שכל מהווים וחפצם הוא למלאות רצון רבינו הקדוש וללכת בדרכו. אשרינו שזכינו.

באותה תקופה היו לי זמנים שעבדתי רק שלשה ימים בשבוע, ובשאר הימים שלא היתה לי עבודה היו כבר דואגים כמה אברכים 'לסחוב' אותי

לשדה בשעות של לפני הצהרים, לטעום טעמה של התבודדות, טעם של 'חוץ לישוב'.

עיקר המניעות להגביר את החשק

כמובן ש'היצר' לא שקט על שמריו. למול התחזקותי בעבודת ה', התחיל גל של התנגדות שניסה לעמוד בדרכי. אם כי מצד משפחתי כמעט ולא נתקלתי בהתנגדות, הרי שמצד החברים, היה לי קשה מאד. כל אותה התקופה שהייתי עדיין 'באמצע' הרגשתי מאד לא נעים מהם. כולם ידעו כבר שאני 'פוזל' לכיוון ברסלב וזה רק הולך ומתגבר.

כך נמשך הדבר, עד שמשמים הגעתי למצב שהייתי כבר חייב 'לחתוך'. היה זה בחודש תמוז שלאחר מכן ובשעה טובה נולדה לי בת למזל טוב. התלבטתי רבות היכן לערוך את הקידושא רבא, מצד אחד הייתי עדיין שייך לחסידות הנ"ל, אך מצד שני הייתי כבר יותר מחצי שנה מתפלל בשבת בבוקר בבית מדרשנו. משמים נכנסה בי מחשבה באותה שעה כך: 'הרי בעוד כחודשיים ממילא אצטרך לחתוך את הדבר, שכן כבר גמרתי בדעתי שעל ראש השנה אני נוסע לאומן ואכן זכיתי ב"ה, אז למה שאתייסר לחינם? מוטב אחתוך כבר ברגע זה' וכך עשיתי באמת. אזרתי עוז וערכתי את הקידוש בבית מדרשנו, מה שנתן לכולם להבין שזהו זה, אני

שייך כבר לאנשי הבעל-תפילה...

באותה שנה התחלתי גם ללכת לחבורה השבועית של ר' שמעון צבי, לשמוע את אותם דיבורים ששימשו לי בשעתו כגלגל הצלה, אך מפיו בעצמו. היו כאלו שניסו לשכנע אותי ללכת למקומות אחרים שמוכרים גם סחורה בשם רבינו, אך אני שכבר טעמתי את טעמו של 'היין ההונגרי', את ה'ברסלב' שראיתי בבית מדרשנו - הרגשתי שזו לא אותה 'ברסלב' שחיפשתי. האמת המוחלטת שראיתי בבית מדרשנו. בס"ד ידעתי להבחין שכאן זה ה'אורגינל' של ברסלב, בלי חשבונות של קהילה ומפלגה. אלא כל החבורות, ההתחזקות, העבודת ה' - הכל נקי, לשם כבוד שמים, בלי שום שיקולים אחרים.

תם ולא נשלם... סיפור ההתקרבות לרבינו הקדוש אינו מסתיים אף פעם, זה רק סיפור ההתחלה של החיים... אשרינו אלף רבבות פעמים שזכינו להתקרב לצדיק האמת רבינו הקדוש, ובתוך בית מדרשו - בית מדרשנו הגדול, המפעל הגדול של עבודת ה', שם חלקנו. ובתוככי אנשי שלומנו היקרים, מתפללי בית מדרשנו, - שם גורלנו. אשרינו, אשרינו. בזה ובבא, לנצח נצחים.

הרה"ח ר' משה גדליה אנשין ז"ל מייסד חבורת האברכים בשיעור לילדי הצאן לפני נארבעים שנה בהיכל הכולל בבית מדרשנו ונראה מאחור יבדלחט"א ר' משה בריינעס

סידורים מיוחדים

ר' ארחנן ספקטור

הרה"ח ר' ארחנן ספקטור במכתב לבנו: "אחת היא היחידה במינה עדת הברסלבאית... נתעוררו אנ"ש לבנין ביהכנ"ס לכבוד ולתפארת ע"ש רז"ל, וממילא יהיה גם מקום לישיבת בחורים ולחינוכם... גם פה ירושלים ישיבה מאנ"ש לבחורים... ולומדים בבנין ביהכנ"ס שלנו ולנים ג"כ בקומה התחתונה תחת הביהכנ"ס יה"ר שיגדיל תורה ויאדיר".

ר' לוי יצחק בנדר נמנתניו

"חתמנו על חוזה וב"ה החיצוניות של הבניין נגמר על הצד היותר טוב כל הרואה משתומם ומוכרחים להודות שזה רק כח רבינו כח דלעילא והבע"ד חורק שיניו על זה ברסלבער חסידים זאלן האבן אזא בניין"

עם התחלת הבניה של בנין בית מדרשנו, יצאו ר' לוי יצחק בנדר ור' אליהו חיים רוזן לסוכב בין אנ"ש ולקבץ תרומות בשביל קניית השטח. וכה מספר ר' לוי יצחק באחד ממכתביו לידידו ר' הרשל ואסילסקי: אתמול הייתי עם ר' אליהו חיים בבני ברק מיר האבן מקבץ געווען אביסל געלט [קיבצנו מעט מעות], וגם פה בירושלים קבצנו קצת אבל הוא מעט דמעט... כי רק לעשות המדרגות מב' הצדדים עולים עשרת אלפים ל"י... הרבה מאנ"ש שיחי' עולים בכל לילה לערוך שם תיקון חצות כנגד מקום המקדש... ע"כ תדבר מזה עם ידידנו היקרים שיחי' להלהיב את ליבם ולרזו בזה באופן שנוכל בזריות לתקן המדרגות והכתלים בעזה"ת כשיבואו אנ"ש שיהא הכל מתוקן ויהא דרך מישור לגג...

בהמשך, פנה ר' לוי יצחק לרבים מאנ"ש מעבר לים בבקשת עזרה וכך הוא כותב: "ידוע לאנ"ש שאנו עוסקים בבניין הק' ע"ש רבינו הנורא זצ"ל... שהבניין ב"ה הולך וגדל בכל יום, ולבי כואב לי שלא יהא ח"ו חילול השם כי הבניין הק' הוא יסוד גדול שיתקדש ויתגדל כבוד שם רבינו כמובא בהתורה חדי ר' שמעון ס"א, שעל ידי שכל הכולל שהוא אבן שתייה נמתקין כל הדינים, ובוודאי אנו מאמינים שרבינו הקדוש הוא שכל הכולל שממתיק כל הדינים והבע"ד חורק שיניו ע"ז... על כן אנו פונים למעלתם הרמה, כתבנו מכתבים להרבה מאנ"ש לברוקלין ניו יורק ועוד מקומות ואין קול ואין עונה, על כן לדבר בפרטיות עם כל אחד דיבורים המתיישבים על הלב ולעוררם שענייני אדמו"ר ז"ל מוכרחים להיות נעשים על ידי מסירות נפש, וכל אחד כפי שמוסר נפשו בשביל כבוד רבינו כן מקבל ונחקק בו קדושתו ועצותיו הק'".

ברוב פאר והדר

||| הר"ר מרדכי שפירא הי"ו |||

אשרינו ומה טוב חלקנו שזכינו להסתופף בבית מדרש קדוש זה, בית מדרש הקרוי על שם הצדיק. וכפי שמוהרנ"ת מפליג בדבריו הנוראים על גדולת בית המדרש הקרוי על שם הצדיק אשר בנוסף לקדושת בית המדרש בכלל העולה עד אין סוף, כידוע בספרים הקדושים, בפרט בספרי ה'ליקושי הלכות' שזה שייך כמובן לכל 'בית כנסת' באשר הוא שם, הרי כשמדובר במקום ובית כנסת הנושא בפאר ובגאון את שם צדיק כל הדורות ניתוסף ונכפל הדבר רבבות מונים.

וברוך ה' שזכינו שנוסף על כל זה עמלים גבאי בית מדרשנו ללא לאות לפאר ולרומם את בית ה', כפי שבית מדרש צריך להיראות, הן בניקיון 'בית מדרשנו' בצורה מעוררת השתאות, והן בשאר חלקי תחזוקת בית המדרש, כידוע לכול.

בכל פינה וזווית שרק פונים ניכרת השקעתם דאגתם ומסירותם של הגבאים המסורים עד אין גבול, וזאת ידוע ומפורסם מעלת הדבר לכבד את בית המדרש בכל מיני פאר והדר, ועד כמה צריך כל אחד לשמור ולכבד את בית המדרש בכבוד הראוי, לפחות כמו שמכבד כל אחד את ביתו הפרטי, וכל שכן כשמדובר בבית מדרש הנקרא על שם הצדיק.

אין לנו אלא להודות ולהלל לשוכן מרומים על הגבאים המסורים שחנן את בית מדרשנו שלא הסתפקו בכל ההווה, אלא קפצו למים שנית להרחיב ולהגדיל את בית מדרשנו יותר ויותר, שחלק 'ההרחבה' היה מוכרח כאוויר לנשימה, כידוע לכול.

אשרי חלקם בזה ובכא, ואשרי חלקם של כל המסייעים ונותנים יד וכתף למען בית מדרשנו הקדוש, בזה ובכא. בעולם הזה ובעולם הבא, לעולמי עד ולנצח נצחים.

'כי אני ידעתי כי גדול ה' אני' דייקא'. אומר רבינו הקדוש בשיחות הר"ן. שכן ההרגשה שכל אחד מרגיש בגדולת הבורא אי אפשר לצייר לחברו, וגם לעצמו ביום אחר אינו יכול לספר. וכמו שכבר אמר הזוה"ק 'נודע בשערים בעלה' כל חד כפום מה דמשער בליביה.

כאלו היו הרגשותינו שעה שניגשנו לעבודת הקודש ופנינו לכמה ממתפללי בית מדרשנו בבקשה שיואילו לתאר מעט מזעיר את ההרגשות הנעלות המציפים את לבות כלל אנשי שלומינו בימים אלו. החלק הקשה ביותר היה שעה שכל אחד מהמשיבים התקשה למצוא את המילים הנכונות בכדי לבטא מקצת מהרגשותיו, מכל כיוון שרק ניסינו להתמקד גילינו עד כמה גדול, נשגב, ונעלה הוא עניין 'הרחבה'. משהו שלא שייך לאחזו ולהקיפו במילים ותיאורים גשמיים. דברים ומושגים שבעינינו נראים אולי כפעולות גשמיות אבל ראשם מגיעים השמימה. החל מגדולת 'בית המדרש של הצדיק האמת', ממשיך, בגדולת בית מדרשנו בפרט, הרגשת האחדות וגדולת ה'מנין שלכם הבוקע רקיעים' ונוסף לזה כשמדובר על הרחבת בית מדרשנו.

רגשות נעלים אלו אינם שייכים ומיועדים לעלות עלי דף וגיליון כלל וכלל. שכן מי יוכל לבטא ולהעביר את ההרגשות העמוקות שכל אחד מאנשי הצדיק מרגיש בליבו אך אף על פי כן עצור במילין לא נוכל, וביקשנו מכמה ממתפללי בית מדרשנו שינסו לצמצם במקצת את רגשי לבם לכדי דיבורים קצרים, שנוכל להתעורר ולהתרשם מעט מזעיר מהרגשות הנעלות לעובדא ולמעשה.

שמעון שפירא

הגן עדן בעצמו

הר"ר יוסף דרוויש הי"ו

הלב מתרונן משמחה לראות את התרחבות גבולי הקדושה בצורה נרחבת כל כך שאף אחד מאלו שעוד זכו להכיר במקצת את הדור הקודם לא חלם בחלום הכי רחוק. 'העדרים נעשו תיישים' וכבר מגדלים דור חדש של צאן קדשים המתחנכים על מבועי הנחל נובע. את כל האברכים המבלים את ימיהם בעבודת ה' בין כותלי 'בית מדרשנו' באשו של רבינו הבורח ומקיפה את כל מי שרק פוסע בשערי 'בית מדרשנו' כשאך לפני כמה שנים עוד ראינו אותם ילדים קטנים, צעירים ורכים בשנים, והנה מתעלים הם כבר בשערי הקדושה בדיבוק חברים בין כותלי בית מדרשנו, מחנכים את הדור הבא בדרכו הטהורה והתמימה של רבינו הקדוש.

ב"ה שזיכני לתחוב את ראשי זה שנות דור בין אנשי שלומינו היקרים ובין כותלי בית מדרשנו בפרט, מה אומר ומה אדבר? אין מקום יותר טוב מכאן בכל העולם כולו! פשוט אין מקום יותר טוב מכאן! ובכל הבחינות, ברוחניות ובגשמיות. טעם גן עדן שרק מי שטעם יכול להבין במה מדובר...

ועל של עתה כשהאברכים המסורים קפצו למים להרחיב ולהגדיל את בית מדרשנו יותר, שיוכל להכיל את העם הצמא לדבר ה', יום שמחה הוא לכל אנשי שלומינו, וכל מי שיקח חלק בזה אין ספק שרבינו לא יישאר לו חייב ויעניק לו מטובו בכפל כפליים.

אני רוצה לנשום ולהדבק קצת מהאווירה הזאת...

||| הר"ר אליעזר משה הלפרין הי"ו |||

איה העט והסופר שיכול לחגור מתניו לנסות לתאר ולו במקצת את מהותו של 'בית מדרשנו'. 'בית חיינו' כפשוטו! 'בית חיינו' של כל ברסלבר חסיד בכלל, ולכל מי שזכה להתפלל או לבקר אפילו לפעם אחת בבית מדרשנו בפרט.

דומה בית מדרשנו למפעל אדיר, מפעל גדול ועצום ביותר המייצר עבודת ה' בכל שעות היממה כבר שנים רבות. הוא הבית אותו ייסדו וכוננו מאורי עינינו זקני אנ"ש זצוק"ל מהדור הקודם, ומאז ועד היום ממשיך דבר רבינו ועניינו להאיר ולהזריח בין כותלי 'בית מדרשנו' בעוז ובגאון, משלח פארותיו לכל קצווי תבל.

על 'בית מדרשנו' זה אפשר לומר בכל פה 'אשרי זקנותינו שלא ביישה את ילדותינו' כשהלב מתרונן בגיל ושמחה לראות שכל העמל והכוחות העצומים שזקני אנ"ש השקיעו בהעמדת בית מדרשנו על תילו ממשיכים לתת פירות, המעיין המפכה ממשיך לנבוע יותר ויותר, מוסיף ומתחזק ביתר שאת ועוז.

לנו המבוגרים יותר לא הייתה שאלה בכלל על נחיצות והכרחיות 'ההרחבה' שכן בזכרנו את ימים עברו כשהפחד מנעה רבים וטובים להיכנס לבית מדרשנו, להתבשם מאורו הזך של רבינו הקדוש, והיום זכינו ופרינו בארץ וישמח ליכנו ותגל נפשנו בראותנו את נבואת רבינו שעניינו תבער ותתפשט על פני כל הארץ מתגשמת למול עינינו, וריבוי העם הצובאים על דלתי בית מדרשנו לשמוע דבר ה' צר המקום מלהכילם, אין ספק שחובת השעה הגדולה ביותר הייתה להרחיב את 'בית מדרשנו' ולפעול ולעשות למען ההרחבה, בכל הכוחות והיכולת.

ואידי דאטינג להכי, לספר על הפחד שהתלווה לאנשים מן השורה להעלות ל'בית מדרשנו' באותן שנים, אספר סיפור שאני עצמי הייתי עד לדבר, היה זה בשנות ה'ל'/'מ' ציבור מתפללי בית מדרשנו היה אז די קטן, יחסית להיום, ומבחוץ גם לא נכנסו כמעט ביום יום אורחים זרים, רק לעתות שמחה כ'בריתות' ו'אויפרוף' היה בית מדרשנו נצבע ב'פנים חדשות'. באחד מן הימים, נערכה ברית מילה לאחד מבני אנ"ש שלמד בישיבת 'מיר' המעטירה והוא כיבד בסנדקאות את זקן ראשי הישיבות דאז, הגאון הגדול רבי חיים סטוצ'ינער (שמואלביץ) זצ"ל ראש ישיבת 'מיר', הראש ישיבה הגיע מלווה באחד מבני הישיבה ולאחר הברית נתיישב רבי חיים זצ"ל על אחד הספסלים ב'בית מדרשנו' והיה נראה שנתיישב לנוח קצת,

אבל ה'מנוחה' לקחה מידי הרבה זמן, לטעמו של מלווהו ששאלו: רבי, אתה מרגיש טוב?! ענה לו: כן. כבודו רוצה כבר לחזור לישיבה??? הראה לו ר' חיים זצ"ל בידו תנועת 'המתן' וכך נמשך הדבר עוד זמן ניכר. עד ששאלו מדוע הראש ישיבה יושב כאן? ולאיזה סיבה?

ענה לו: ר' חיים זצ"ל 'אנו ב"ה זוכים להיות עסוקים כל היום בהוויות אביי ורבא איך לתרץ את הרשב"א או פירכא על מפרש אחר, כאן במקום הזה, עסוקים החוסים בו כל הזמן במצות "ולדבקה בו"!!! אני רוצה לנשום ולהדבק קצת מהאווירה הזאת...'

נראה לי שאחר סיפור זה כל מילה כבר מיותרת...

אם אפשר לקרוא לזה 'חיידקים' טובים וקדושים, אז יש כאן במקום הקדוש הזה חיידקים טובים וקדושים המדביקים את האדם המסתופף כאן בכיסופין דקדושה, המביאים ומקרבים את האדם לתכלית, ולבסוף בוודאי נזכה להגיע לתכליתו הנרצה, לעשות רצונו יתברך בתמימות ופשיטות כל הימים. אמן.

ובנה לנו את בית הבחירה

הר"ר מתתיהו חשין הי"ו

פנו אליי העסקנים הדגולים העוסקים במלאכת הקודש לפאר ולהדר את שם הצדיק ובית מדרשו שאכתוב את רגשות לבי על האי היכלא קדישא, חשבתי לעצמי על הפסוק במשלי אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמוד. ולכן אצפצף אמרתי מרגשי לבי.

בית הכנסת ובית המדרש שלנו הנקרא די שול, זכתה שהרבה אנשים באים לראות את מקום המקדש משם, במיוחד באותם שנים שזה היה המקום הקרוב ביותר שיכלו לראות את מקום המקדש משם, לא סתם זכתה השול להיבנות סמוך לאחד השערים של מאה שערים הנקרא שער ירושלים, כי זה השער הקרוב ביותר למקום המקדש, את זה שמעתי מנכדו של הרב החסיד ר' יענקל מלמד קלמנוביץ זי"ע.

ההשתוקקות והכמיהה למקום המקדש עבור ברסלב'ער חסידים בין בארץ ישראל ובין בכל העולם היה מאז ומתמיד בדרגות גבוהות שקשה לתאר, ולענ"ד זה הסיבה שזכינו לזה, הרבה סיפרו וכתבו על ההיסטוריה של השול, זכיתי שסבא שלי הרב החסיד ר' בנימין זאב חשין זי"ע נמצא בגוף נפש וממון בכל אבן בשול ושעולה באוויר עד לרקיע, זכיתי שאבי מורי הרב החסיד ר' אברהם חשין שליט"א מכהן כגבאי הראשי במסירות נפש ובטוב טעם עם חינוך וסבלנות לכל מתפלל מקטן ועד גדול, ויה"ר שימשיך בבריות גופא ונהורא מעליא עד 120 שנה, זכיתי ליטול חלק באחד האסיפות החשובות להרחבת השול.

אנו אומרים ושרים בהגדה של פסח "כמה מעלות טובות למקום עלינו" ומסיימים "אילו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה, דיינו" ממשיכים "על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו" ומסיימים "ובנה לנו את בית הבחירה לכפר לנו על כל עוונותינו" אלו המילים הנכונים כדי לחמם כל יהודי בכל העולם ובמיוחד לברסלב'ער חסידים לפתוח את כיסם ולבכם למען המגבית הקדוש הזה.

דעת הצדיק בבהירות ונקיות

הר"ר יוסף ירוחם הי"ו

מאיזה נקודה שרק נרצה להסתכל אנו רואים את היופי והפאר שיש בבית מדרשנו. מה נאמר?! מדובר במקום בו אפשר לראות את ה'אורגינלי' של ברסלב! כאן בבית המדרש אתה רואה אברכים הדבוקים באמת ברוחו הקדושה של רבינו, בדעתו וספריו הקדושים. כאן אפשר לפגוש את זה הכי טבעי ששייך. הכי נקי, הכי מהודר. מה נהדר לשמוע לפעמים אברכים צעירים לימים בבית מדרשנו המדברים ברבים כאלו דיבורים בעבודת ה', עם דעת ברורה כזאת, דברים שאף עם אלה פלפולים לא יכלו להשיג... זה פלאי פלאים מה שיש כאן, כזו דעת נקיה של רבינו הקדוש.

רק לשמוע את הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א בתפילתו, איך יהודי בן דורנו בוכה ומתרפק על גלות השכינה, זה הרי כוח עצום ביותר שיש בדור הזה. אפילו ביום כיפור אני מקפיד להגיע ממרחק רב עם כל ילדי לבית מדרשנו, בכדי שיטעמו טעם של נעימות בתפילה, שיראו תפילה בכוח מה היא, בפרט עכשיו שזכינו לראות בהרחבת בית מדרשנו, זה הרי הדבר הנפלא ביותר שיכול להיות, ואין ספק שזה יכפיל את כל הכוח של בית מדרשנו עשרות מונים.

תיבת נוח

הר"ר פנחס קנפלמכר שליט"א

ברוך ה' ששפר עלינו גורלנו וזיכנו להסתופף בבית גדול ונכבד כזה, בית מדרשנו שהוא בעצם ביתו של רבינו הקדוש, בית קדוש ונורא אשר שומר על ילדינו מכל מרעין בישין ופגעים רעים שהרחוב הסואן מציע. בית היוצר של רבינו הקדוש, ששמו וקדושתו חופפת שם כל היום. בית שעובד ופועל בכל הבחינות והמישורים גדולות ונצורות. ממש ה'מבצר של מים' בדורנו, ועל כל אחד מאתנו מוטל החובה לראות שזה יצליח יותר ויותר בכל בחינה ואופן שיש. שזה רק יעלה מעלה מעלה ביתר הרחבה והרווחה, זה בתינו הפרטי ועלינו נפלה חובת השעה לעשות ולפעול למען הצלחתו. איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק!

הנן עדין בעצמו

הר"ר וואלף שווארץ הי"ו

אח... איה העט והסופר לתאר את התפילות בבית מדרשנו... כל פעם שאני זוכה להגיע להתפלל בבית מדרשנו אני מרגיש שאני נמצא בעולם אחר לגמרי, משל נכנסתי בגופי לגן עדן בעצמו. כזה 'הודו'... כאלו כיסופים... בכל היכל בית המדרש מורגשת אטמוספירה של קדושה, של תפילה בכח, של נעימות בתפילה.

במשך ימי חיי כבר הספקתי להתפלל בהרבה בתי מדרשות, אבל מה שמרגישים כאן אין בשום מקום בעולם. מזה זמן כבר ביותר שנפשי נכספה לבוא לקבוע את מקום תפילתי בתוך ה'תיבת נח' בית מדרשנו הגדול, בתוכי אנשי הצדיק המסולאים בפז. אך המניעה הגדולה ביותר שעמדה בעוכרי הייתה חוסר המקום. אני עצמי הייתי מוותר כבר בחפץ לב על מקום ישיבה, שכן מה נחשבת היא מקום ישיבה מול החיות וההתלהבות שיש בבית מדרשנו בשעת התפילה?! אך על מקום בשביל בניי שיחיו לא הייתי יכול לוותר. מצד מצוות חינוך לא יכולתי להתענג בעצמי על קרבת אלוקים בתפילה מבלי לתת להם את המינימום, מקום לשבת, לבל יצטרכו לשוטט בשעת התפילה בחוץ. ועקב מניעה זה נאלצתי לכבוש את רצונותי העזים בתוך ליבי פנימה, בתקווה לישועה.

ויהי אך שמעתי שהגלריה נפתחה לשמחת לב כולנו. מיד בשבוע הראשון זכיתי לבוא ולהתפלל כאן בבית מדרש, כמה אוכל לבטא את הרגשות ליבי אחר התפילה המרוממת שחוויתי?! זה טעם אחר לגמרי, ענין אחר, הרגשתי את עצמי אחר התפילה כזו הרגשה נעלה ומרוממת, משל הייתי עטוף עכשיו בקיטל לבן אחר התפילה באומן ראש השנה... זה שייך בכלל להסברים ותיאורים?! הדבר דומה לאחד שינסה להסביר לחברו מה החשיבות של ה'קלויז' אותו בנה גאון עוזנו מוהרנ"ת ז"ל, זה טעם והרגשה אחרת. משהו שרק הלב יכול לספר ולהרגיש. ויתברכו בכל הברכות כל אלו שזכו שהתגלגלה מצווה יקרה כזאת על ידם, כל אלו שהטו ויטו שכם וכתף, אם ברצון, בטרחה, ובממון.

ההשאה השלישית

הר"ר מתיא ישראל נחמן אנשין שליט"א

רבינו הקדוש השאיר לנו שלושה השארות לאחר הסתלקותו, ג' דברים שרק על ידם נוכל אנו בני הדור הפחות הזה להתקשר לצדיק הקדוש והנורא הזה. האחד הלא הוא ציונו הקדוש, שם נשארה השארתו לנצח ולדורות עולם. וכל התיקון והתקווה של כל אחד מישראל הוא רק על ידי קברו הקדוש. השני הוא ספריו הקדושים, שם מונחת דעתו הקדושה, וזהו המקום שרבינו מדבר עמנו. והדבר השלישי שלא חשוב פחות מקודמיו הלא הם התלמידים. להתחבר עם תלמידיו הקדושים, אנשי הצדיק הקרויים על שמו. לדבר יחד, להתפלל יחד, ולקבל דין מן דין.

ישנם כאלו שלוקחים רק חלק אחד מהשארתו, הם נוסעים לאומן, אבל ללמוד בספריו ולהתפלל בבית מדרשו עדיין לא זכו, זוכים הם ממילא רק לשליש מהשארתו. ישנם שכבר לומדים ועוסקים גם כן בספריו הקדושים, אך להתפלל בבית המדרש הנקרא על שמו ז"ל, נראה להם כבד מדי... הרי שיש להם אולי שני שלישי התקשרות, אבל החלק השלישי המשלים את הכול חסר להם, חסר להם בהתקשרות לצדיק האמת, הרועה הנאמן. כדי שנוכל להתקשר באמת לרבינו הקדוש חייבים אנו לקבוע את מושבנו בין עמודי העולם, בבית מדרשו של רבינו ז"ל, להתפלל יחד עם אנשיו, ללמוד עם אנשיו, ולהסתופף בצילם.

היכן יש לנו עוד מקום מעולה כמו בית מדרשנו, כאן מורגש כל היום באוויר רוחו של רבינו הקדוש אשר על שמו אנו קרויים! שווה כל טרחה ומאמץ שבעולם, רק כדי לתחוב את הראש בין אברכים עובדי ה' כאלו. יהודים המתבודדים בכל יום חוק ולא יעבור. חסידים המנסים לאטום את עיניהם מכל הבלי העולם הזה. תלמידים אשר דבר רבינו ועניינו עומדת להם בראש מעייניהם. מה יותר טוב מזה! שווה לבוא אף ממרחק גדול, בכל הזדמנות שיש, רק כדי לקפוץ לביקור בגן עדן זה.

בפרט עכשיו שזכינו שהרחיב ה' לנו, כשברחמי ה' יתברך התרחבו גבולות בית מדרשנו, אין לשער את ה'קידוש שם רבינו הגדול שנגרם מזה. כמה יהודים רצו להתפלל גם כן בבית מדרשנו, עם אנשי הצדיק, אך מחמת חוסר מקום נאלצו לשוב על עקבותיהם? כולנו ראינו זאת בעיינינו, כבר בשבוע הראשון כשפתחו את הגלריה, הכל התמלא עד אפס מקום.

ובעניין זה חובה עלינו לדעת, שכשמדובר בבית מדרשו של רבינו הרי שאין מדובר רק בענייני נוחיות ומקום וכו', כל נפש שנוספת לקיבוץ בית התפילה, מכפילה את צירופי הבתים לאין ערוך ושיעור. כל מקום בגלריה שווה מיליארדי צירופים, מיליארדי בתים שנבנו על ידי עוד יהודי שהצטרף למניין. אי אפשר לדעת, אבל כל הרחבה שבונים, כל ספסל שמוסיפים, בכוחם להביא ולהחיש את כל גאולת עם ישראל, לפי חשבון ריבוי הבתים שזה גורם. ויהי רצון שכל כלל ישראל יצטרפו לקיבוץ הקדוש, ובזכות זה יבוא הגואל צדק לבשרנו. במהרה בימינו אמן.

ידינו לא שפכו את הדם הזה

הר"ר אשר מרדכי פריעדמאן הי"ו

לפני שאנחנו מדברים מכל המעלות שיש בבית מדרשנו, הרי שעצם זה שמדובר בבית מדרש הנושא את שם רבינו הקדוש – זה לבד כבר סיבה מספיקה שיהיה קריטי לבנות ולהרחיב את המקום, לפארו ולשכללו בפאר הגדול ביותר ששייך. בית המדרש של 'ברסלב' צריך להיות הכי גדול, הכי יפה והכי מהודר שיכול להיות.

שמעתי מהרה"ח ר' משה קרמר שליט"א שרואים בחוש, שכל מקום שבונים עוד בית כנסת של 'ברסלב' מיד מתמלא המקום. ולא רק זה, כי אם בכל בית כנסת שנפתח, מיד מתקרבים אנשים חדשים. בכל מקום ימצאו אנשים שיתחברו דווקא למקום והסגנון הזה. ובפרט כאן בבית המדרש שעד היום היה אפשר לראות איך בכל תחילת זמן מגיעים עשרות בחורים להתפלל בבית מדרשנו, ברצונם לטעום טעם של 'ברסלב' תפילה' אך לצערנו הרב כל שבוע שחולף מתמעטים הם עוד ועוד. כמה מוטל עלינו לפעול למענם, שיהיה להם מקום מינימלי לשבת, בכדי שלא יהיה עלינו התביעה שראינו ולא דאגנו ופעלנו להם. שנוכל לומר 'ידינו לא שפכו את הדם הזה' אם חלילה לא יזכו אורחים רבים אלו להתקרב לרבינו הקדוש.

ויותר מזה, בחג השבועות האחרון נוכחתי לראות בעיני מחזה קורע לב שחידד אצלי ביותר כמה מוכרח והכרחי הוא הרחבת בית מדרשנו. היה זה בתפילת שחרית המרוממת בבוקרו של חג, בית המדרש היה מלא אותה שעה על גדותיו, ואני הבחנתי בכמה בחורים אמריקאים שאינם נמנים על הציבור החסידי בלשון המעטה, שהגיעו להתפלל כאן בבית המדרש, ומחוסר מקום הוצרכו לשבת על המדרגות למטה בבניין. חשבתי לעצמי אותה שעה, הרי מדובר בביקוח נפש! הם כבר מגיעים עד לפתחנו ולא נעשה את המינימום לגרום להם להישאר בקדושה! אין ספק שזוהי חובת השעה הגדולה ביותר, להרחיב את בית המדרש יותר ויותר. עד קצה היכולת.

לפאר ולרומם את בית ה'

הר"ר יעקב ישראל שטרן הי"ו

אין די מילים בכדי שנוכל לבטא את הערכה הגדולה והעמוקה שיש לכל אחד מאתנו כלפי כל העוסקים במלאכת הקודש. פשוט אין מילים. עצם הדבר שרואים ומרגישים כל הזמן שיש כאן אנשים שחושבים כל הזמן רק על דבר אחד, איך לשפר ולייעל יותר ויותר את בית המדרש, איך לפאר ולהרחיב את בית מדרשנו, איך לגרום ליותר נוחיות למתפללים, זה לבד כבר נותן הרגשה טובה ונעימה.

בפרט עכשיו שחפץ ה' בידם הצליח, לבנות עוד שלש אגפים לתועלת והרווחת הציבור, כמה הכרת הטוב והערכה צריכה להיות לנו כלפיהם? אין ספק שהדבר היה נחוץ ביותר. כבר מהרגע הראשון הרגישו את ההרווחה בבית כנסת, זה היה ממש לבלי הכר ממה שהיה לפני כן, כולם ראו והרגישו מיד את ההבדל המבורך. וכולנו תפילה שזה יצליח יותר ויותר, ובקרב הפוך כבר המקום לקבוע ומהודר, ונוכל ללכת יותר ויותר להרחיב עוד ועוד, להרווחת ותפארת בית מדרשו של רבינו הקדוש

הי ספירה

התרגשות ושמחה אופפת בחודשים האחרונים את כלל חסידי ברסלב בכל העולם, בכל מקום שומעים את אנשי שלומינו היקרים משוחחים בחדווה על הפלא והנס הגדול שהתרחש למול עינינו. וכי קלה היא בעיניכם?! בית המדרש הגדול דחסידי ברסלב השוכן בתוככי ירושלים עיר הקודש, ה'שול', בית מדרשנו אותה כרוה נדיבי עם, ענקי הרוח, אנשי שלומינו של הדורות הקודמים, אותם שרידים מוצלים מאש אשר השאיר לנו ה' יתברך ברוב רחמיו לפליטה, אחר החורבן הנורא באירופה והשמד האיום ברוסיה הקומוניסטית. תלמידי רבינו הקדוש אשר נשלחו למחיה, להחיות עם רב, להבעיר ולהמשיך את אשו של רבינו אשר תוקד עד ביאת ינון צדק - בונה ומרחיבה את גבולותיה.

אין די מילים לבטא את גודל יקרת הזמן. פרק חדש נפרס בימים אלו בהיסטוריית ברסלב בפרט, ובקירוב כל העולם לצדיק האמת בכלל.

בית מדרשנו, בית הכנסת של הצדיק האמת, בו הוצתה והובערה אשו של רבינו הקדוש לפני שנות דור, כשחסידי ברסלב מנו לא יותר מכמה מנינים ספורים, ועד עצם היום הזה עודנו עומד ובווער בלהבת שלהבת אש

שמעון שפירא

בבית סלולר

ואכן, לנו ראוי לברך ולהודות בפה מלא משמחה והתרגשות 'שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה' אשרינו שזכינו לראות בכל זה. וכמו בכל דבר שבקדושה בפרט בענייני הצדיק האמת המניעות רבו ועצמו, אך כשמדובר באנשי רבינו הקדוש, אברכים המוסרים את נפשם למענו - שום דבר אינו מניע אותם בדרכם. כל המכשולות מתהפכות לתפילות וכיסופים הפועלים את הישועה המיוחלת.

בצל ההרחבה ההיסטורית נועדנו לשיחה נדירה ומרתקת ביותר, עם העסקנים הנמרצים חברי 'קרן הבניין' ה"ה מוהר"ר יוסף קנפלמכר שליט"א חבר הנהלת בית מדרשנו, הר"ר יוסף מאיר רוזנטל הי"ו חבר הנהלת בית מדרשנו, הר"ר לוי יצחק צוקר הי"ו והר"ר נחמן הכהן גולדברגר הי"ו גבאי נאמן בבית מדרשנו, בה הם משתפים את ציבור הקוראים בכל הסודות שמאחורי הקלעים. מה היה כל כך מוכרח וקריטי לקפוץ למים העמוקים, עלויות כבירות המסתכמות במיליוני שקלים, מה נתן להם את הכוח להמשיך חודשים על גבי חודשים בהמתנה וצפייה, כשבאופק לא התקדם שום דבר, ומה גודל היקף הנס והישועה שנעשית לנו חסידי ברסלב. כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ. <<

קודש של עבודת ה', האהבה וההתקשרות לרועה הדורות.

בית מדרשנו, שגידל במשך עשרות שנותיו עדרים עדרים של חסידים אמיתיים האפויים בלבו של הצדיק האמת, קירותיו של הבניין הספוגים בעשרות שנים של עבודת ה' ולבה רותחת, של גדולי אנשי שלומינו שהסתובבו ועבדו את בוראם עבודה תמה בתוך בנין קדוש זה, וכתלי בית המדרש יעידו. עשרות רבות של מקורבים שרק 'נפלו' לביקור סתמי בבית מדרשנו, והאור והאוויר הנח והזך השורר באווירה משך אותם בעבותות אהבה, עד שמצאו את שאהבה ונכספה נפשם, את רבינו הקדוש ואנשיו הנאמנים.

מה נכבד היום לאדונינו! כשלאחר עשרות שנים של כיסופים ותפילות של המוני אנשי שלומינו, אחר שהמקום הקדוש הזה נהיה כבר לפני שנים רבות צר מלהכיל את כל מבקשי ה', את כל החפצים להתקרב לרבינו הקדוש ולהסתופף בצילו, הן מאנשי שלומינו הוותיקים שלא היה להם מקום, והן המתקרבים לרבינו הקדוש המתרבים בליעה"ר מדי יום ביזמו בקצב מבורך. אחר שבית המדרש מלא וגדוש עד אפס מקום מבלי יכולת קיבול.

עשייה חקה

רואים את המסירות נפש שאתם מכניסים למען רבינו הקדוש כאן בבית המדרש
מתי ואיך התחילה הפעילות המבורכת שלכם למען בית מדרש

אוצר הספרים מפואר ומשוכלל.

מצוה גוררת מצוה, וכך מצאתי את עצמי פועל עם ידידי הגבאי ר' נחמן גולדברגר כשאנו עוברים מעניין לעניין ומפרייקט לפרוייקט...

בתקופה הקשה שעברה בבית מדרשנו לפני כמה שנים, ישבנו על המדוכה וחשבנו איך מתקדמים הלאה? החלטנו שצריך להשקיע יותר ויותר ב'עשה טוב', לגרום יותר 'אוויר הנח והזך' בין האברכים, וכך נכנסתי יותר ויותר לעניינים עד שזכינו להגיע עד הלום.

ר' לוי יצחק צוקר: כבר אצל אבי שליט"א חונכתי שצריכים לעשות בשביל הרבי, ושמענו מפיו תדיר סיפורים על זקנינו החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שאני קרוי על שמו, כמה שמסר נפשו לכל קדשי רביה"ק, וכן זקני הרה"ח ר' אברהם גוז ז"ל שמסר את נפשו לבנות את בית הכנסת ברחוב 'מימון' בבני ברק. וכך גם נכדו זקני הרה"ח ר' הלל צוקר ז"ל שהכפיל את בית הכנסת ב'מימון', וכן על אביו זקני הרה"ח ר' יחיאל מאיר ז"ל שנתן ביתו להחסידי ר' שמעון ברגשטיין לטובת הישיבה בבני ברק – כשכל זה משריש בלבנו עד כמה צריכים לטרוח ולפעול למען עניני רבינו הקדוש.

וכבר בתור ילד ביקש ממני הגבאי הוותיק ר' שמעון שפירא שליט"א לשטוף את כוסות הפלסטיק במטבחון הקטן שהיה אז מעל העזרת נשים החדש, מידי יום לטובת אברכי הכולל, וכן לסדר את הסידורים ועוד כהנה.

גם לאחר חתונתי יחד עם ידידי ר' חיים צ'צ'יק ועוד כמה אברכים ייסדנו אז את 'איחוד האברכים הצעירים' במטרה להכניס באברכים את הרעביני'ס זאך וברוך ה' שזה גם פעל אז גדולות ונצורות.

ר' נחמן גולדברגר: כשהייתי ילד עזרתי רבות לדודי ר' יהודה דוד גולדברגר הי"ו שהיה אז הגבאי בבית המדרש. אז לא היו פועלים ערבים וכדו' היינו צריכים כל שבוע לסחוב את כל הקוגלים והלחמניות לבד, לשים מפות על השולחנות, וכל הפעילויות לבני הנוער. עד היום אני זוכר כל פרט ופרט מה שצריך לעשות עוד מהתקופה ההיא, עד כדי כך שכאשר מוניתי לגבאי לא הוצרתי לעבור שום קורס או הדרכה... הכל זכרתי עוד מהשנים ההם.

אבי שליט"א (לרפ"ש) היה עוסק בכריכת הספרים החדשים בבית מדרשנו בלי שום תמורה או תגמול כלשהוא!

ר' יוסף קנפלאמבר: כשהייתי עוד ילד קטן. אבי שליט"א היה גר בשכונת 'סנהדריה', אך באמצע ימי ילדותי עברנו דירה לרחוב חיים עוזר בשכונת בית ישראל, וכמוכן שהתחלנו להתפלל כאן בבית המדרש. לגודל מזלי התחיל הגבאי המיתולוגי של בית מדרשנו הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א, לעתיד מורי חמי, לבקש ממני לעזור לו בארגון הסעודה שלישית. וכך בעודי ילד נכנסתי לעבודת הקודש לטרוח בשביל רבינו הקדוש, ובהזדמנות זו זכיתי גם לעלות כל שבת אחר הצהרים לבית אביו החסיד ר' שמואל זצ"ל שהיה עדיין בחיי חיותו ע"מ להביא מאכלים שהכינה זוגתו הרבנית ע"ה לרווחת הציבור.

ובכן מורי חמי ר' שמעון שליט"א היה שולח אותי לקחת את הסלטים גם מבית אמו של ידידנו הבלתי נשכח הרה"ח ר' בעריש זלוטניק זצ"ל, וכן אספתי מעוד מקומות, והבאתי הכל למטבח הישן של בית מדרשנו, שם גם הייתי חותך את הירקות לסעודה שלישית. כך נמשך הדבר עד שנכנסתי לעול תורה ומצוות, אז נכנסתי ללמוד בישיבת ברסלב בני ברק וילדים אחרים המשיכו למלאות את תפקידי.

ר' יוסף מאיר רוזנטל: אחר חתונתי זכיתי לעלות ולבוא לגור בירושלים ע"ה"ק ובתקופה הראשונה הייתי נוהג להתפלל בבית כנסת אחר של אנשי שלומינו, עד שהרגשתי שזה 'קצת יבש' בשבילי, והתחלתי לשים את פעמי לבית מדרשנו לעתים תכופות. כך התחלתי להתחבר למקום יותר ויותר.

יום אחד אני מבחין שאחד מאנ"ש לוקח את כל ה'ליקוטי מוהר"ן' הישנים ומחליף אותם בחדשים ומפוארים. חשבתי לעצמי, למה שלא יחליפו את כל ספרי רבינו לחדשים? התחלתי מיוזמתי להתרים את ציבור אנ"ש וברוך ה' שישאל נתבעים ונותנים וזה הצליח ב"ה במהירות גדולה. לא הסתפקתי בזה ופניתי לגבאי דאז מוהר"ר מאיר פרנק הי"ו ואמרתי לו שצריכים ארון ספרים ישר ומסודר, ולא כפי שהיה עד אז ארונות עקומים, וכל מדף בגובה אחר... ר' מאיר ניסה את כוחו ליישר מכאן ומשם, אבל עד מהרה נפלה ההחלטה שחייבים כבר לקנות ארון ספרים חדש. התחלנו למכור 'זכות' לכל עמודה בארון ותוך כדי כבר הגיע יהודי יקר מאנ"ש שתרם את כל הארון.

כך נכנסתי יותר ויותר לעסוק ב'אוצר הספרים' לשכללו ולפארו בקניית ספרים חדשים ומהודרים וכריכתם עד שזכינו להגיע למצב הנוכחי, אשר כפי שכולנו יודעים כמה משוכלל ומפואר הוא אוצר הספרים בבית מדרשנו, ומהרבה מקומות וחסידויות גדולות פונים אלינו תדיר ללמוד איך בונים כזה

השיחה

מדרשו. האם תוכלו לגלות לנו, מדרשנו.

ר' יוסף קנפלמכר

ר' יוסף מאיר רוזנטל

צוות החדש ומפואר שנרכש עבור ההיכל הגדול בבית מדרשנו ע"י אוצר הספרים

ר' לוי יצחק צוקר

ר' נחמן גולדברג

ובכן, אבי היה מבקש ממני לעזור לו בעבודתו. יום אחד אני רואה את ר' יוסף רוזנטל מדבר עם אבי על איזה ספר שחסר, השיחה הלכה וגלשה על מצב 'אוצר הספרים' בכלליות, וכל מה שצריך לקנות וכו'. התלהבתי מדבריהם ומיד הלכנו ופעלנו יחד בנושא באופן נמרץ.

כך נמשך הדבר, עד שהגיע המצב שבית מדרשנו נשאר ללא גבאי ושמש שייקה את המושכות לידי. ובמקום שאין איש זכיתי אני לקחת את ניהול העניינים. בהתחלה דובר רק על חודש אחד, אך ברוך ה' שעדיין אני זוכה לעמוד ולשמש את הצדיק ואנשיו. וכך זכינו בשבע שנות שובע אלו לפעול הרבה מאוד לטובה כאן בבית המדרש. כל פינה שרק פונים רואים מיד את כל השיפורים לטובה שנעשו כאן.

בהתחלה היה זה הקמפיין בשם 'עשיה דקדושה' להתקין מזגנים חדשים במקום הישנים שעמדו בפינות בית המדרש וכמעט שכבר לא השפיעו כלום חוץ מלהרעיש... זה היה נראה כחלום באסמפיה, לקנות מזגנים חדשים כאן בבית המדרש?! הרגשנו שזה כמעט "על מנת שתעלה לרקיע..." גם אחרי שכל בתי הכנסת כבר הצטיידו במזגנים נוחים, עדיין נותר בית מדרשנו בלי מזגנים ראויים לשמם. יש לציין כי גם מזגנים ישנים אלו הותקנו בעמל ויזע, שכן הטענה הרווחת בשנים ההם הייתה "יש חלונות גבוהים ולא צריכים מזגנים..." עד שהגבאי דאז מוה"ר אליעזר קירשבוים הי"ו קפץ לתוך המים וקנה מזגנים גדולים שהותקנו בארבע פינות ההיכל, עד שגם הם התקלקלו כאמור.

כשנכנסנו לפרוייקט זה היה נראה כמו לטפס על הקיר, אך ברוך ה' ובעזרת הציבור קנינו 10 מזגנים חדשניים בשווי של 14,000 שקל לכל יחידה. אחר כך המשכנו ופעלנו עוד ועוד. הריהוט הישן של בית המדרש הוחלף בחדש, החלונות המפוארים בצד מזרח, סיווד הקירות ותאורה מפוארת, שיפוץ העזרות נשים והמדרגות המובילים אליהם, וזה רק על קצה המזלג, וכפי שכל אחד יודע שפנים חדשות באו לכאן, באיזה מצב אנו אוהזים כיום, כאשר בית מדרשנו עומד בשורה הראשונה של בתי הכנסת המפוארים והמסודרים ביותר

הריהוט החדש מגיע אל בית מדרשנו וישן מפני חדש תוציאו

תחזוקה ונקיון בית המדרש

הבה ניגש כבר לנקודה המרכזית לשמה התכנסנו:

ההרחבה ההיסטורית בבית מדרשנו. מה כל כך בוער להרחיב את בית המדרש? חסר מקום? לא שייך להסתדר איכשהוא? מדובר הרי בהוצאות אדירות ביותר שבוודאי אינם מצויים בשפע בכיסם הדלה של אברכי אנשי שלומנו

יצחק בנדר ז"ל עומד בחוץ ומחפש מניין... ועם כל זה, מילדותי אני כבר לא זוכר שיש מקום מיותר... אציין רק נקודה שאמר לי בשעתו הרה"ח ר' אליעזר בורשטיין שליט"א "לפי הכלים – כך מגיעים אנשים, כמה שתכין מקום ליותר אנשים, כך יהיו יותר נפשות!" ואכן מאז שבנו את בית מדרשנו כבר הספיק המקום להתמלא עד אפס מקום, ועם מצב דחוק זה אנחנו מתייסרים כבר שנים רבות.

יש אברכים שבימות החול מגיעים הם בכל יום, רוב שעות היום מבליים הם בין כותלי בית מדרשנו – אך כשבת קודש אין להם אף מקום דחוק לרפואה. במיוחד כאב לי לראות אברכים צעירים המגיעים להתפלל, אך מקום לשבת אין להם כמובן, ולא עובר שבוע שבועיים והם נעלמים מהאופק... והמצב קורע כל לב, להיכן הולכים האברכים להתפלל?! וכי שייך כזה מצב שלא יהיה מקום בבית מדרשו של רבינו עד שיצטרפו לרעות בשדות זרים!?

היו פעמים שאני ור' יוסף קנפלמכר היינו מוציאים כסאות וספסלים לפאליש, כדי שיהיה לציבור הגדול היכן לשבת... אחד מהיסודות של רבינו זה הרי 'הארות פנים', לקרב את כל נפשות ישראל, וכאן מחמת המצוק והלחץ נהיה מצב נורא, כשהרבה אנשים הרגישו שהם חייבים לשמור על מקומם הקבוע "בעור שיניהם"... ולכן אף היו כאלו שבלית ברירה הקימו ממקומם אורחים חשבים שהגיעו ממרחקים להתפלל בבית מדרשנו, ובעוונותינו היו מקורבים ואורחים, ואף חסידים וותיקים, מקבלים לעיתים הרגשה כאילו מרחקים אותם, והכל בגלל מצוקת המקום השורר כאן.

לפני שנים ספורות עלה רעיון למכור את המקומות בקביעות ולחרוט את שמות הקונים כנהוג בהרבה בתי כנסיות. אנחנו נלחמנו נגד זה בכל התוקף, שכן על כל שולחן של 10 מקומות יש בממוצע שלושים (!) אנשים שיושבים שם 'בקביעות', כל אחד בשבת אחרת ובזמן שונה, והדבר הראשון שפעולה זו תגרום הוא שעשרות אנשים יתרחקו.

האמת ש"הקש ששבר את גב הגמל" אצלי היה כשהרגשתי את המצוקה על בשרי. היה זה אחר שהגיעו לומר לי כי ילדי היקרים מסתובבים להם בחוץ בשעת התפילה. וכמובן מאילוי שדבר כזה מסוכן מבחינה גשמית ורוחנית כאחד. קראתי להם מיד להיכנס פנימה, אבל אז גליתי שפשוט אין לי מקום להושיב אותם... הרגשתי ברגע ההוא שבאו מים עד נפש! וכי להיכן אלך להתפלל?! בשטיבלאך?! בכותל המערבי!?

ר' נחמן גולדברגר: כל הרעיונות והתכניות שרק יכולים להיות, את הכל ניסינו. כמעט בכל אסיפה ישבנו על המדוכה וניסינו לחשוב מכל כיוון אפשרי.

כך למשל היתה תכנית לסגור את המרפסת בכניסה קלה, אך זה לא יצא לפועל מכמה סיבות. היה גם רעיון לבנות גלריה קבועה בתוך בית הכנסת, אך לאחר שראינו שנצטרך לבנותה עם עמודים חזקים, מה שיפריע מאוד לכל סדר בית המדרש, ובנוסף לכך המדרגות לגלריה יהיו על חשבון מקומות רבים – ירדה גם הצעה זו מהפרק.

ר' יוסף קנפלמכר: לפני כשנתיים, כשהתחלנו לשבת ולדבר על העניין עם כמה מהנוגעים בדבר, היו כמה שהגיעו לשאול בתמימות "מה באמת בוער לכם לבנות? אי אפשר להסתדר כך?" האמת שברגע הראשון זה גרם לי להתבלבל קמעה. מי אמר שבאמת קריטי לבנות? חשבתי לעצמי. אולי אפשר "ליישב בדוחק..." בצמצום? מה חסר לי כל הכאב ראש הזה? אך בקושי עבר יום, בו הספקתי להתיישב ולהתבודד על הדבר, והכול התברר כשמלה. הגעתי למחרת עם תשובה ברורה, כן! חייבים לבנות. ואכן אחר חודש כבר הודו כולם לדעתי שחייבים לבנות.

ולענייננו, נכון שאולי לימות החול עדיין אפשר קצת להסתדר בדיעבד, כך גם ליצפרא דשבתא' היה אפשר אולי להסתפק בקושי עם מה שהיה עד היום, אך ישנם הרבה זמנים אחרים שבהם המצב דחוק עד מאד, ובפרט הדבר בולט בתפילות קבלת שבת בכל ליל שבת קודש, כאשר כולם רואים בעצמם את הדוחק והלחץ הנורא השורר, כשעשרות אברכים ואורחים צריכים לעמוד מחוסר מקום. ומי מדבר כבר על מועדים או כינוסים וכו', וזה ברור שלא היה שייך להמשיך במצב הזה.

ר' יוסף מאיר רוזנטל: אין זה סוד כי הרבה מבקשי ה' מתדפקים על דלתות בית מדרשנו כדי להתבשר באור הנעים. אך לצערנו הרב אין מקום לכל הציבור הקדוש. בהתחלה היו שטענו שאולי חסרים רק כעשרים מקומות, ועל ידי שנשנה קצת את מיקום הריהוט נוכל למלא את החסר. ערכנו מיד רשימה מיידיית של האברכים הקבועים הפונים אלינו בתדירות לבקש מקום ישיבה, וכבר על המקום ראינו שמדובר לפחות בשישים אברכים. וכמובן שהמספר רק הולך וגדל משבוע לשבוע, וכל זה עוד לפני האורחים הרבים המגיעים בכל שבת לפקוד את בית מדרשנו.

ראינו שאין ברירה וחייבים לבנות ולהרחיב את הבניין, בהתחלה חשבנו להתרחב לכיוון מזרח, אבל ככל שנכנסנו לעניין יותר, ראינו שהשטח לצד מערב בעצם שייך לבית המדרש ונמצא בבעלותנו, והעירייה 'גנבה' לנו את השטח בעת שבנו את הבניין.

ואין שום ספק, ההרחבה הייתה מוכרחת וקריטית. רק בסוכות הזה ראינו כבר כמה הרווחה הביא שטח זה, וכמה אנשים התווספו רק בזכות זה.

ר' נחמן גולדברגר מוסיף לבאר את הנושא: החסיד ר' אליהו חיים רוזין בשעתו קנה את כל השטח, ובזמנו בנו כולם עד הרחוב ממש, כמו שכל הבניינים שמסביב בנויים. אך בדיוק בזמן שבנו את בית מדרשינו החליטה המדינה שזה "רחוב מרכזי" והפקיעה שטח נכבד ששייך לבית מדרשנו לטובת הרחוב. אך יש לציין שלפני כחודשיים כאשר ישבנו עם עורכי הדין, הרי שאחר בדיקה מעמיקה בסוגיא גילינו שזו הייתה רק הפקעה זמנית, וכבר פג זמנה מזמן.

ר' לוי יצחק צוקר מזדעק לשמע השאלה: מה ה'הוה-אמינא' כאן?! צריך את זה?! זה קריטי ביותר כאוויר לנשימה!

כשבנו את בית מדרשנו, הסתכמו כל אנשי שלומנו מתפללי בית המדרש בשלשה מניינים בודדים. היה לי מגיד שיעור בישיבה קטנה שהיה אומר לי, שהוא עוד זוכר את סבי החסיד רבי לוי

מיוחדת כשזכינו להוציא לפועל את מה שנכספו שנים על גבי שנים כל אנשי שלומינו לראות.

אידי דאיתנין להכי, לא נוכל להתאפק מלהזכיר את אותם אברכים חשובים ויקרים שציוו עלינו לא להזכיר את שמם, אך אנו יעסקני קרן הבניינין יכולים להעיד בפה מלא, כי לולי הם, לא היינו אווזים היכן שאנו אווזים כהיום ברוך ה', לראות את ההרחבה הגדולה בנויה על תילה. שכן זה עידן ועידנים שהתעוררו לפעול בדרכם של אנשי הבעל תפילה, כשלא די שתפסו את אומנות אבותינו בידיהם, אלא אף דאגו לעורר ולחזק את כל מי שרק בא בקרבכם על החובה המוטלת להתפלל מעומק הלב למען הרחבת בית מדרשנו. אם בארגון עצרות התפילה, בהדפסת תפילה מיוחדת למען ההרחבה המיוחדת, הקמת קו התפילות ועוד שלל פעולות שארגנו בנושא זה. ואף לנו יעסקני קרן הבניינין לא נתנו מנוחה מלעורר אותנו תדיר עד כמה מוכרח וקריטי הדבר הגדול הזה, אם רק נאמין ביקרת ומעלת הרחבת בית מדרשנו. עד שזכו לראות בפירות הברוכים, בהיכנות ההיכל על תילו. אין ספק שכל הזכויות הרבים והעצומים של 'ההרחבה הקדושה' יעמדו להם למגן ולזכות,

<<<

ר' יוסף קנפלאמכר דיבר מקודם שעל ימות החול ושאר זמני השבת היה עוד אפשר איכשהו להסתדר. אך אני מנקודת מבט שלי כגבאי בית המדרש יכולני להעיד, שבחודש תשרי האחרון, אחר שזכינו לפתוח את האגפים החדשים גדלו והוכפלו מתפללי בית מדרשנו, הן בכל זמני השבת והן בשאר ימות החול. ראו את זה בחוש בכל פינה ופעולה במשך החודש, הן בהתלהבות בתפילות, הן בלחץ בחדרי המדרגות והשירותים, והן בכמויות הרבות של האוכל והשתייה שהלכו בחודש תשרי האחרון, כפול ממש מכל השנים.

והדבר פשוט, אברך שיש לו מקום בליל שבת – מגיע כבר גם בשבת בבוקר ובסעודה שלשית, ואף בימות החול מתחיל הוא להופיע. ההרגשה שהיתה בחודש האחרון היא 'אשרקה להם ואקבצם' רק נודע על פתיחת האגפים החדשים, וזרם של מבקשי ה' התחילו לנהור מחדש לבית מדרשנו להתבשם מהאור הנעלם השורה כאן בבית מדרש.

ר' נחמן גולדברגר: המצב המביש שהיה עד היום בבית מדרשנו היה עגום מאוד. הרבה פעמים הבחנתי באנשים 'חדשים' הנכנסים לתפילה בהיכל בית המדרש, אני רוצה לקבל את פניהם ולכבדם במאור פנים, כראוי וכיאות. אך המחשבה שאין לי שום מקום להציע להם גורמת לי להסתפק ב'שלום עליכם' בלבד כשלמרכה המבוכה הם נשאים לעמוד במשך כל התפילה. הדקדוקי עניות שהיו על המקומות בבית המדרש היו נוראים ביותר, כפי שכל אחד יודע, לצערנו.

כבר עם פתיחת ההרחבה באופן זמני הגיעו אברכים רבים להודות בהתרגשות מרובה, כשהם מתבטאים שהם מרגישים כי "סוף סוף אפשר כבר לשרר לחץ...". לאחר שנים רבות שהיו נתונים בלחץ תמידי שישאר להם מקום.

אין ספק שזה לא מכוחנו אנו, שנים על גבי שנים שכל הממונים בבית מדרשנו, הגבאים וחברי ההנהלה לדורותיהם, כמו כל שאר אנשי שלומינו – התפללו וכספו לדבר נצרך זה, ועכשיו זכינו להארה

בסייעתא דשמיא ובכה רבי נחמן מברסלב...

או אז ראינו שזה כבר לא תכלית כך, אמרנו לעצמנו כי לשנה הבאה חייבים כבר בניין של קבע ויהי מה. איחלנו אז האחד לשני "מעז יצא מתוק ובשנה הבאה נזכה כבר לבניין בר קיימא", למרות שזה היה נראה כחלום נעים - - -

ר' יוסף קנפלמכר: מכיוון שהיה לנו חלון זמן קצר ביותר, הלכנו מיד לברר מי עושה את העבודה הטובה ביותר. הלכנו לבדוק גם כמה אתרי בניה ולהתרשם מהעבודות. שכן כשנגישים לעבודה קדושה כזו, לבנות את בית רבינו, אי אפשר להתפשר על כלום. ומאידך, עקב הזמן הלחץ כל כך היינו צריכים למצוא קבלן אמין וזריז, שיוכל לגמרו עד הימים טובים. ברוך ה' שההשגחה הועידה את פנינו לקבלן הידוע והמנוסה ר' עמרם מינצברג הי"ו (אחינו של ידידנו הבלתי נשכח ר' משה גדליה אנשין ז"ל) וקיימנו בביתו אסיפה דחופה. ר' עמרם התלהב מיד ברגע הראשון, והגיב על המקום "אתם תספרו לי על ברסלב?!" ובהתלהבות דקדושה שהדביקה את כולנו הוציא לוח שנה מהארון והחל לספור את ימי העבודה שנשארו עד ראש השנה, בסך הכול 41 ימים. ר' עמרם הכריז מיד 'אנחנו קופצים לפרוייקט! ובסייעתא דשמיא ובכה רבי נחמן מברסלב נצליח לעמוד במשימה!"

ר' נחמן גולדברגר: ההמשך היה שמיד כשראינו את הסייעתא דשמיא המלווה אותנו על כל צעד ושעל, התיישבנו עסקני קרן הבניין' לאסיפה דחופה, לבדוק ולברר האם יש לנו את היכולת לקפוץ למים העמוקים למען רבינו הקדוש, שכן פשוט שכמה אברכים בעלי משפחות כמונו לא שייך שנתחייב על סכומים ענקיים כאלו. היישר משם שמנו את פעמינו להרה"ח ר' נתן מימון והרה"ח ר' נתנאל תפילנסקי שיחיו, הנחנו על שולחנם את כל התמונה, את ההזדמנות ההיסטורית, ואת העלויות הרבות הכרוכים בפרוייקט אדיר ממדים זה. ושאלנו את פיהם אם הם יתנו לנו את הגב להוצאות האסטרונומיות שמסתכמות במיליונים (!) אז נדע שניתן לגשת לעבודת הקודש, או שחלילה נחמיץ את ההזדמנות ההיסטורית. אך שניהם, גם ר' נתן וגם ר' נתנאל ענו ואמרו מיד ללא השתהות 'נעשה ונשמע' בוודאי! תיכנסו לפרוייקט ואנחנו ניתן לכם את מלוא הגב והתמיכה! ואף הוסיפו לעודדנו ולחזקנו לא להתמהמה אלא להתחיל תיכף בעבודת הקודש.

המעניין הוא שהתאריך שהלכנו לר' נתן מימון היה בערב תשעה באב אחרי צהרים. בהתחלה היססנו אם זה הזמן המתאים לערוך אסיפות, אך ר' נתן חזקנו, שאדרבה, דווקא בערב תשעה באב, כשמתאבלים על חורבן בית המקדש ומחכים לבנינו – זה הזמן והעיתוי המתאים ביותר לפעול ולעשות למען בית המקדש מעט, בית מדרשו של רבינו הקדוש בעיר הקודש והמקדש. גם ר' נתנאל התחייב להשיג סכומים אגדיים, וכך גם הרה"ח ר' מאיר קרליבך שליט"א נרתם גם הוא להשיג סכומי ענק למען בנין הבית, כששילשתם השיגו הלוואות בהיקפים של מאות אלפי שקלים על חשבונם הפרטי! ועוד בזמנים קשים ועמוסים כל כך של ערבי חג. גם במשך הבניה עצמה, כשמטבע הדברים עברו זמנים קשים ומורכבים, המשיכו לעודד ולחזק שנמשיך בכל הכוחות.

ר' לוי יצחק צוקר מתחיל לספר את השתלשלות העניינים למעשה הידיעה המפתיעה והמרעישת נפלה עלינו כרעם ביום בהיר. היה זה בעת 'שמחת הכנסת ספר תורה' שעל ידי משפחת רוזנפלד, שהתקיימה ביום ט"ו בתמוז. ידידנו הנעלה ר' יצחק גרינוולד הגיע והודיע לנו שיש התקדמות מול הרשויות ואפשר להתקדם. הרגשנו באותו רגע הרגשה של 'היינו כחולמים' לא האמנו ולא פיללנו שכל מה שכל כך התפללנו עליו יגיע באופן מפתיע כל כך.

אגב, קדמה לכך השגחה נפלאה, כאשר כמה חדשים לפני כן הלכנו לאחד מגדיבי העם לדבר על לבו שיתרום סכום נכבד למען הרחבת בית מדרשנו. הנדיב שליט"א אכן התלהב לגודל יקרת העניין ועל המקום התחייב לתת סכום הגון ביותר, כדי שיהיה עם מה להתחיל.

ר' יוסף מאיר רוזנטל: עוד השגחה פרטית נפלאה היתה באותה תקופה, כשנודע לנו שקיימת ירושה מכובדת שבעליה הועידה למען בית מדרשנו. האופן איך הגיע סכום נכבד זה לידינו התחיל כחמש שנים לפני זה. היה זה כשאבי שליט"א הלך לדבר על לב אחד מאנשי שלומינו להתנדב לבית מדרשנו, אותו אחד דיבר עם דודתו, הלא היא האלמנה מרת וינדרכובים ע"ה, בתו של החסיד מאנ"ש רבי אלימלך יזרלביץ ז"ל, אשר כתוצאה משיחה זו השאירה סכום נכבד ביותר למען בית מדרשנו, ובכסף זה בשלב ראשון שופצה העזרת נשים הישן והונצחה על שמה. מכספה שמרנו גם סכום נכבד בשביל התחלת הבניה. זה היווה בשבילנו הארת פנים גדולה ביותר, ודחף אותנו להמשיך הלאה.

ר' לוי יצחק: בל נשכח גם את סיפור הגלריה בשנה שעברה, מה שילחץ אותנו לקיר' שחייבים כבר להתקדם עם ההרחבה. היה זה בתחילת חודש אלול באמצע הלילה ואני מקבל טלפון בהול מר' נחמן גולדברגר שהוא קיבל עכשיו שני צווי הריסה על כל הגלריה, צו אחד על שמו הפרטי, ואחד על שם בית המדרש. מיותר לתאר מה היה גודל השבר באם חלילה זממם היה עולה בידם, שכן בחודש תשרי הגלריה הרי היא כורח המציאות ופיקוח נפש ממש.

התחלנו לחשוב מה עושים, תוך כדי שר' נחמן מאיץ בנו "אין זמן לחשוב! עד ארבעים ושמונה שעות זה אמור להיות כבר מפורק!" נכנסנו מיד להילוך גבוה, נסענו לכל המי ומי שחשבנו שיש לו איזשהו שייכות לנוגעים בדבר, ומעל במה זו יש לציין ולהודות לכל אנשי שלומינו שהתמסרו בלב ונפש ופעלו בכל כוחם ומרצם להסדיר את העניין, ובפרט ר' יצחק גרינוולד ור' דוד גרינוולד, ותודה מיוחדת לר' נפתלי שטיצר שהיה אז בדיוק ביום חתונת בתו, ולמרות זאת לא שת לכל הטרדות הרבות ונכנס מיד לתוך עובי הקורה.

התחלנו לפעול מול כל הגורמים יחד עם העסקנים ר' ישראל יצחק שפירא, ר' נחמן הלפרין ור' מתתיהו חשין המתמסרים תדיר לכל קדשי בית חיינו באופן מעורר השתאות, גם הדת ניתנה ובכל קווי ברסלב הודיעו וביקשו מהציבור להעתיר בתפילה שלא ישלטו ידי זדים על בית מדרשנו. וברוך ה' שהגזירה התבטלה לה.

כאן חושפים לנו העסקנים הי"ו שלפני השלב של יציקת הקומה השלישית חשבו כבר לוותר על התוכנית ולדחות את יציקת הקומה השלישית למועד מאוחר יותר, שכן הסכומים האסטרונומיים עלו והשתרגו כבר למעלה מיכולתם. אך נשיאי הנהלת קרן הבניין, ר' נתן, ר' נתנאל ור' מאיר שיחיו לא נתנו לנו להרפות, רק ציוו עלינו להמשיך בכל הכוחות, וברוך ה' שזכינו לברך על המוגמר בבניית הקומה השלישית, לתפארת הצדיק הקדוש שעל שמו קרוי בית מדרשנו.

לסיום הדברים פונים חברי קרן הבנין אל אחינו בשרנו אנשי שלומינו די בכל אתר בקריאה של חיבה: אנחנו בעיצומה של אירוע היסטורי שבוודאי ישליך לטובה על כל עתידה של חסידות ברסלב ומשום 'אל תמנע טוב מבעליו' אנו קוראים לכם היו שותפים איתנו! וכי מי פתי יעמוד מן הצד ולא יקח חלק בדבר גדול ונשגב זה! גם בניכם אחריכם יתפארו על שותפותכם בכנין הצדיק וכך תתקשרו אל רביה"ק בקשר כל יינתק! וכבר הבטיחנו רבינו ז"ל 'אצל מי שאני לוקח אני נותן'.

פתיפת האותיות בבית הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א בהשתתפות חברי קרן הבנין

ליל הושענא רבה בקומת הסופה - הקומה השלישית של התחנה

מעמד ברכת "הטוב והמטיב" לרגל הנהלת בית המדרש

והודאה להשם יתברך שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה.

וכלנו תקוה ותפילה שבמהרה יזכו
חברי "קרן הבנין" שע"י הנהלת בית
המדרש, להשלים את המלאכה, מבית
ומבחוץ, לשם ולתפארת שם הצדיק
בכל העולם כולו.

במעמד אלפי אנשי שלומינו שהתקבצו לרגל הולולת רביה'ק בבית מדרשנו
הגדול, בראשות גדולי זקני אנ"ש, התקיים בהתרגשות רבה מעמד הודאה 'ברכת
הטוב והמטיב' על שזכינו לראות בהתרחבות הגדולה של בנין בית המדרש.

לתפילת ערבית בהיכל בית המדרש
הגדול, ועם סיום התפילה עלו לבמה
בזה אחר זה גדולי זקני וחשובי אנ"ש
והתייצבו למעמד הברכה, כשהקהל
מתבקש לכוון לצאת ידי חובה בעניית
אמן על הברכה.

רטט אחז בקהל כאשר הרה"ח ר' שמעון
שפירא שליט"א בירך בהתרגשות
בשם ובמלכות "ברוך אתה ה' אלקינו
מלך העולם - הטוב והמטיב", ולאחר
עניית "אמן" מפי כל הקהל, יצאו כולם
בריקודין ומחולות במילים "בורא עולם
בקנין השלם זה הבנין" ועוד ניגוני שבח

כפי שנפסק להלכה: "קָהֵל שָׁבְנוּ אוֹ קָנוּ
בֵּית הַכְּנֶסֶת יַעֲמֹד שְׁלִיחַ צְבוּר וַיְבָרֵךְ
בְּקוֹל רָם הַטּוֹב וְהַמְטִיב' לְהוֹצִיא אֶת
פְּלִמְ" (משנה ברורה סי' רכ"ג סקי"א
בשם באה"ט וש"ת הלק"ט), ולאחר
שהמו"צ הגר"י רוזנבלט שליט"א פרסם
פסק הלכה שכך הדין בהרחבה גדולה
זו, פורסמו מודעות מרהיבות עין לפני
חג הסוכות העבר ובהם התבשר הציבור
על מעמד "הטוב והמטיב" שיתקיים
בהולולת רביה'ק.

ואכן עם סיום סעודת ההילולא
הרבנית, התקבצו המוני חסידי ברסלב

זקני אנ"ש
במילי מעלייתא
אודות חשיבות
בית מדרשינו

זכר הירה אומר... ...

הרה"ר יעקב מאיר שכטר שליט"א

הלא ידוע בשער בת רבים כי בית מדרשינו הגדול במאה שערים נבנה במס"נ על ידי גדולי וחשובי אנ"ש, וזאת לאחר מלחמת העולם אשר ל"ע כמעט לא נותר לנו שריד ופליט מפארי הדור הקודם, וב"ה בכח מקום קדוש זה חזר והתפשט רוחא דצדיק בכולא עלמא לקרב אלפים ורבבות מישראל לאבינו שבשמים, לעוררם ולחזקם לעבודתו ית"ש בשבעה משיבי טעם. וכאשר זכיתי אף אני לשתות בו בצמא דברי אלקים חיים מגדולי אנ"ש זצוק"ל ולראות בעבודתם ויראתם ואף זכיתי לשבת בו בדיבוק חברים מאז ועד הנה זה למעלה משבעים שנה, ולהמשיך דבריהם הק' אל הדורות הבאים ולראות פירות ברוכים של דורות ישרים מבורכים.

ועתה כאשר צר מקום קדוש זה מהכיל המסתופפים בו בוודאי מצוה רבה לקחת חבל ונחלה ולהיות שותפים בבנין נשגב זה למען כבוד שמו יתברך.

הרה"ר שמואל משה קרמר שליט"א

כאן הוא המקום ש"המנין שלכם בוקע רקיעים" ומה אומר: לבי נצבט בקרבי בכל פעם שאיני יכול להתפלל במקום קדוש זה וביום שאיני זוכה להתפלל כאן, אני מרגיש בעצמי שמאד חסר לי...

ובוודאי אין קץ לשכרם המרובה בזה ובבא של כל אלו העומדים ומשרתים לפני ה' ואלו המסייעים בידם ברצון בממון ובטרחא.

הרה"ר יתן ליברמנטש שליט"א

אני זוכר את השול בכל השלבים עוד לפני התחלת הבניה, ואח"כ כשהתחילו לבנות את היכל הכולל ובהיכל זה עוד היה הרבה מקום מיותר ובנו מחיצה באמצע ההיכל, וכשהיו באמצע בניית ההיכל הגדול עליתי במדרגות עד היכן שהיה ניתן לעלות בשלב הבנייה, ושם פגשתי את הרה"ח ר' העשיל פרנקל ז"ל ולשאלתי מה נעשה כשמשיח יבוא? היכן יהיה מקום לריבוי המתפללים אז? והוא ענה לי: שמשיח יבוא הוא ידאג למקום עבור כל עם ישראל, אבל עד ביאת המשיח עלינו נפל חובת היום לדאוג שיהיה מקום לכלל חסידי ברסלב.

כולי עלמא מודי שהשול זה המרכז של חסידי ברסלב בארץ ישראל ובעולם כולו, ע"כ זה בוודאי זכות גדולה ושימוש הצדיק

הרה"ר שמעון שפירא שליט"א

לתרום להרחבה זו ואשרי חלקו של מי שעוסק בזה ואין בזה שום ספק שזה יעזור לו להיושע בכל הישועות והרי כל אחד צריך זכות ועזרה לעתיד לבוא וזו בוודאי הזכות הכי גדולה לעזור לבניית בית מדרשינו הגדול שבירושלים עיה"ק.

בית מדרשינו הגדול הוא בית חיינו ממש, שבו גדלנו משנות נעורינו והמקום ספוג מתורה ותפילה בהתקשרות לרבינו הקדוש על ידי זקני וחשובי אנ"ש מהדור הקודם ועד ימינו אנו, על כן יש למקום זה כוח גדול לקבלת התפילות ומכניס בכל הנמצא בו רוח קדושה וטהרה מתוך אויר הנח והזך וכל מי שיש לו חלק בהרחבה זו נכלל בצדיק ונתקרב להשי"ת.

הרה"ר שמעון טייכנר שליט"א

כשם שמציון תצא תורה על אף שהתורה נלמדת בכל העולם כך ממקום קדוש זה תצא אור רבינו באופן המדוייק והמקורי ביותר, כי כאן זה המקום שבצל קורתו חסו וחוסים גדולי אנ"ש תלמידי תלמידי הקדושים מעתיקי השמועה בטהרתה המנחילים לעולם כולו את אור האמת השוכן שם בדיוק כפי שנחלו, איני יכול לתאר לעצמי איך היתה נראית ברסלב ללא השול ומשפיעיה זצ"ל ושיבדלחט"א. וכמו בית המקדש המחבר בין ישראל לאביהם שבשמים, שעליו נאמר 'צווארך כמגדל השן' שהוא כצוואר המחבר בין הראש לגוף כך גם השול בו בחר רבינו זי"ע שישמש כצוואר המחבר בינו שהוא הנפש, לבין תלמידיו שהם הגוף ולכן מעבר למצוות החזקת בית כנסת, הרי זוהי כל מי שמחזיק במקום קדוש זה, להחזיק ברבינו הק' בעצמו ויש לו זכות עצומה בהפצת דעת רבינו הק' בעולם כולו.

הרה"ר רבי אלימלך זלבינער שליט"א

הנחיצות כמו הבית הקדוש הזה, היותו מקום של שארית הפליטה שנשארו מזקני אנ"ש של הדור העבר, שלימדונו לא לסטות בכהוא זה מהאור האמיתי של רבינו הק' ותלמידיו הק', ומשכן קדוש זה היא הערובה להמשכיות של ברסלב המקורית מדור לדור, כי מציון תצא תורה לדעת בכל דבר איך היו נוהגים אנ"ש מדור דור לעובדא ולמעשה וכאן הוא המקום לדרוש דעת רבינו הק'. ויהי רצון שירחבו גבולי הקדושה ברוח ובגשם.

הרה"ר אברהם שמעון בורשטיין שליט"א

שמחתי באומרים לי בית ה' נלך בהרחבת הבית הקדוש הזה, בו זכיתי להתפלל בקביעות יום יום למשך כשלושים שנה וזכורני שהיו זמנים שלא יכולתי להגיע ולא יכולתי לעצור ברוחי מלפקוד את המקום הקדוש לכל הפחות במנחה מעריב.

ושימעתי מאבי מורי רבי נחמן ישראל זצ"ל שהגה"ח מו"ר אברהם שטערננהארץ זצוק"ל (שהוא בעצמו עשה רבות ופקד על האחים מנדלאיל ז"ל מאנ"ש לתת כתף מסייעת לבניית השול) התבטא שתפילת המנחה הראשונה של מלך המשיח בעת גאולת ישראל תהיה בבית המדרש הגדול הזה!!! ומי יבוא אחר המלך.

**כי ידעתיו למען אשר יצווה
את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'
לעצות צדקה ומשפט**

הרה"ר יעקב קניג שליט"א

ידוע שהשול זה בריח התיכון של כל אנ"ש בארץ ישראל שם היו גדולי מחזירי עטרה ליושנה זקני אנ"ש שהשרו שם את גודל כוחם וזה נמשך הלאה ואי"ה עם התרחבות ביהכ"נ יוכלו להרחיב גבולות הקדושה שיומשך רוח הקדושה שייסדו ונזכה שיתקדש שם רבינו עי"ז.

הרה"ר אליהו נהרי שליט"א

כבר כשנכנסים לשול יש השראה של "היו בוכין ומתגעגעין איך לוקחים את הבעטלריס", זה המקום שהתפללו בו אבותינו הק' זקני אנ"ש להתכלל עם הצדיק, מרגישים שרביה"ק חי וקיים ומתמלאים געגועים אל ה'רבי'. ומה אומר על חדרי ההתבודדות, הם היהלומים הנוצצים שנמצאים בכתר של השול, אלמלא לא זכינו אלא לחדרי ההתבודדות המשקיפים ומעוררים געגועים אל מקום המקדש, דיינו!.

הרה"ר אברהם משת ווסילסקי שליט"א

כבר משחר נעוריי נמשכתי מאד אל בית מדרשנו אשר אמו"ר החסיד המפורסם ר' צבי יוסף זצ"ל אוד מוצל מאש, ממייסדיו ומקימיו, וניתן לומר כי האדם עץ השדה, באילן הולך אחר השורש והחנטה, כן הוא אצל האדם, השול נתייסד ע"י האודים המור צלים מהאש במס"נ. ושורש האילן הגדול נפרץ לענפים רבות בכל העולם כולו ועדיין הוא השורש והיסוד והמרכז לכל עניני רבינו ז"ל.

הרה"ר אפרים נהמן אנשין שליט"א

לפני שנים רבות היה קיים חשש שיהיה לנו מעט מתפללים וכהיום זכינו בסיעתא דשמיא אשר הנצרך הוא לחפש אמצעים איך להרחיב את הביהמ"ד לצורך ריבוי המתפללים כ"י המתדפקים על שערינו ורוצים להסתפח בנחלת בית השם. ויש לציין שאילו בימות החול בית מדרשינו מלא בלע"ה וקול התורה נשמע בביהמ"ד ואגפיו כמעט עשרים וארבע שעות.

ואנו מצדנו צריכים לענות לעומתם: באו שערינו בתודה ולהודות להשי"ת על הזכיה שהגענו עד הלום לפאר ולרומם את בית השם ושם רבינו הקדוש בכל המובנים ברו"ג והוא מהוה כיום מגדל אור הן בתורה והן בתפילה באהבת ודיבוק חברים המקבלים דין מן דין ומרגישים את האויר הנח והזך בכל פינות בית מדרשינו.

הרה"ר בצלאל פרידמן שליט"א

זכרתי ימים מקדם בשנות תש"כ-תש"מ, בהם היה השול לחם חוקי דבר יום ביומו ממש, לא יכולתי בלי זה, גם כאשר בית הורי היה בבית וגן, ואני עצמי למדתי בישיבת אמשינוב בית-וגן, הייתי מופיע מדי יום וערב בשול, ממנו שאפתי חיותי לכל שעות המעט-לעת ברו"ג. היה זה בית מנוחתי ומרגועי האמתי, לקפוץ לשול בין הזקנים, אנשי לבבי, שכה אהבתי את קרבנם - החרוטים על לוח לבי עד היום הזה..

גם בשבת קודש הייתי צועד רגלי מבית וגן עד השול, בקיץ ובחורף וכמעט לא הרגשתי עייפות. זכורני שפעם אחת שאל האמשינובער רבי זצ"ל לאבי, בנוכחותי, מדוע אני עושה מלאכה גדולה כזו בש"ק במקום לנוח וכו' וכי אין הדבר קשה לי ואבי השיב מיניה וביה: אה, איזה קושי ואיזה כוח, אדרבה שם הוא מקום מנוחתו האמתית, שם שואב הוא כוח וחיות לכל ימות השבוע... ויצויין שהאמשינובער לא הגיב במאומה למשמע דברים אלו... ושוב לא שאל על כך.

ומה מאד שמחתי לשמוע שעומדים להרחיב את השול, ואקוה, שגם לאחר ההרחבה ישאר אותו תענוג רוחני ו"נרחב" שזכיתי להרגיש שנים על גבי שנים בעוד בית הכנסת היה כביכול צר...

נשיאי קרן הבנין

הרה"ח ר' נתנאל הפילנסקי שליט"א

כשמגיעים לדבר על גודל קדושת בית מדרשינו הרי שכל מילה מיותרת, מן הידוע לכל גודל עבודת ה' הנמצא במקום נפלא וקדוש זה, ללא כחל וללא שרק, רבים באים לטעום מאור הצחצחות הנמצא בין כותלי בית המדרש. ולכן עלינו נפל חובת היום לפאר, לרומם ולהדר מקום זה ולהרחיבו כדי שיוכל להכיל את כלל אנ"ש כן ירבו וכל מי שיעסוק בזה בוודאי זכותו גדול מאוד.

הרה"ח ר' מאיר קרליבן שליט"א

אם רבינו ז"ל אמר על המניין הקטן של מקורביו שהמניין שלכם בוקע רקיעים פירוש שכל התפילות שם עולים ומתקבלים אחת כמה וכמה המנין המרכזי זה עשרות שנים שהתפללו בו גדולי וחשובי זקני אנ"ש שהם בוקעים רקיעים וכידוע שמוהרנ"ת מסר נפשו גופו וממונו לבנין רבינו ז"ל שזה מקדש מעט בית המקדש ממש שעליו נאמר ונשלמה פרים שפתינו אמן כן יהיה רצון, אשרי מי שיש לו חלק בבנין הק' וודאי שהוא במחיצת רבינו.

הרה"ח ר' נתן מיימן שליט"א

כמו שאומרים זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, כן צריך לומר זה המקום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, המקום שזרעו אנשי שלומינו במסירות נפש לא היה נדבן שתרים חי מיליון, אנ"ש הלכו במסירות נפש ר' אליהו חיים ומו"ח ר' צבי אריה רוזנפלד ועוד, אנו מאמינים שכל מי שנותן מכספו עד היום יש לו זכות בצביונה של בית המדרש וככה יהיה גם במי שסייע לסיים את הבניין ויה"ר שיקויים בהקדם מה שכתב מו"ר ר' אברהם שטרנרנהץ במכתב שבזה הבניין יבוא המשיח להתפלל.

**אומרים על מסורת הזקנים
להעמיד על תילו את בית רבינו הקדוש
ביסודות איתן!**

ליבם של
ברסלב'ר חסידים
בארץ ובעולם
מחסיר פעימה:

והִלֵּב תוֹהָה
וְשׂוֹאֵל הָאֵם
עֲשִׂיתִי דִי
עֲבוֹד
הַצֵּאֵן?

צאן קרשים
חיוניות se בית רבן
למען!

